
கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம் - பகுதி 5

2. அசுர காண்டம் /பாகம் 5 (926 -
1497)

**kantapurANam of kAcciyappa
civAccAriyAr
part 5 /canto 2 (verses 926 -
1497)**

**In tamil script, Unicode/utf-8
format**

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Dr.

Thomas Malten & colleagues of the Univ. of Koeln, Germany for providing with a transliterated/romanized version of this work and for permissions to release the Tamil script version as part of Project Madurai collections.

Our thanks also go to Shaivam.org for the help in the proof-reading of this work in the Tamil Script format.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

This etext is based on Tamil Unicode and is in utf-8 format. Hence you need to use a Unicode font with Tamil block and the web-browser set to display utf-8 encoded pages to view the Tamil text correctly.

© Project Madurai, 1998-2007.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely
distribute this file, provided this
header page is kept intact.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய

கந்த புராணம்

பாகம் 5 / 2. அசுர காண்டம் (926
-1497)

13. எதிர்கொள் படலம் 926 - 950

14. உருத்திரர் கேள்விப்
படலம் 951 - 962

15. நகர்செய் படலம் 963 - 980

16. பட்டாபிடேகப்
படலம் 981 - 1004

17. அரசுசெய் படலம்	1005 -
	1025
18. தேவரை	1026 -
யேவல்கொள் படலம்	1050
19. புதல்வரைப் பெறு	1051 -
படலம்	1073
20. வில்வலன்	1074 -
வாதாவிப் படலம்	1104
21. இந்திரன் கரந்துறை	1105 -
படலம்	1152
	1153 -
22. விந்தகிரிப் படலம்	1181
	1182 -
23. அகத்தியப் படலம்	1209
	1210 -
24. கிரவுஞ்சப் படலம்	1222
25. விந்தம் பிலம்புகு	1223 -

படலம்	1235
26. வில்வலன் வாதாவி	1236 -
வதைப் படலம்	1267
27. காவிரி நீங்கு	1268 -
படலம்	1353
28. திருக்குற்றாலப்	1333 -
படலம்	1353
29. இந்திரன்	1354 -
அருச்சனைப் படலம்	1383
30. தேவர் புலம்புறு	1384 -
படலம்	1408
31. அயிராணி சோகப்	1408 -
படலம்	1429
32. மகா சாத்தாப்	1429 -
படலம்	1497

செந்திலாண்டவன் துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

2. அசுர காண்டம்

13. எதிர்கொள் படலம் (926 - 950)

926 திண்டிறன் மாயையின்
செம்மல் இத்திறம்
அண்டர்தந் துறக்கமேல்
அடைந்த காலையிற்
பண்டிமை யோர்களாற்
படருந் தானவர்
கண்டனர் மகிழ்ந்தனர்
களிப்பின் மூழ்கினார். 1

927 ஆயவன் வருவதை
அவுணர் தம்பெரு
நாயகற் கொற்றர்போய்
நவில அன்னவன்

தூயநல் லமுதினைக்
கிடைத்துத் துண்ணென
மேயின னாமெனக்
களிப்பின் மேயினான்.

2

928 தானையம் படையொடு
தருவர் கோமக
னானவெஞ் சூர்பெறும்
அளப்பில் ஆக்கமுங்
கூனலம் பிறைதவழ
குடுமிச் செஞ்சடை
வானவன் கருணையும்
மணங்கொண் டேகினான்.

3

929 அன்னவன் புகர்தனை
யடைந்து நங்குல
மன்னனை உற்றிட வல்லை
செல்லுவன்

முன்னுற ஏகியெம்
முறையுஞ் செய்கையும்
பன்னுதி யென்றுமுன்
படர்வ தாக்கினான்.

4

930 அன்னதோர் காலையில்
அவுணர் தேசிகன்
முன்னுற மானமேல் முடுகி
ஏகலுந்
தன்னுறு கிளைஞருந்
தானும் ஆங்கவன்
பின்னுற மன்னவன்
பெயர்ந்து போயினான்.

5

931 மாசறு பேரொளி மான
மீமிசைத்
தேசிகன் விரைவொடு
செல்லும் எல்லையில்
காசிபன் அருள்மகன்

கண்டு சேணிடை

ஈசனை யெதிர்ந்தென

6

எதிர்கொண் டேகினான்.

932 அஞ்சலி செய்தனன்

அவுணன் அத்துணை

நெஞ்சக மகிழ்வொடு

நின்று தேசிகள்

விஞ்சக திருவொடு

விசயந் தானெனா

எஞ்சலில் ஆசிகள்

எடுத்துக் கூறினான்.

7

933 ஆயது காலையில்

அனையன் பாங்கரின்

மேயின அரிமுகன் வேழ

மாமுகத்

தீயவன் இருவருந் தேரொ

டேகியே

தூயதோர் புகர்அடி 8
தொழுது போற்றினார்.

934 ஏத்திடும் அவர்தமக் கியலு
ஆற்றினால்
மீத்தகும் ஆசிகள் விளம்பி
வேந்தனைப்
பார்த்தனன் உனக்கியாம்
படுத்து கின்றதோர்
வார்த்தையுண் டன்னது
வகுத்துங் கேட்டிநீ. 9

935 பங்கமில் காசிபன் பன்னி
யாகிய
நுங்கையைப் பயந்துளான்
நுனித்த கேள்வியான்
சங்கையற் றிருந்ததா
னவரைத் தாங்கினான்
எங்களுக் கோர்துணை

யென்னுந் தன்மையான். 10

936 ஈண்டையில் வாசவன்
எதிர்ந்து பற்பகல்
முண்டிடு வெஞ்சமர் முற்றி
வீரத்தைப்
பூண்டனன் ஆதலிற்
புழுங்கி மாரிநாள்
மாண்டிடு கதிரென மாழ்கி
வைகினான். 11

937 அத்தகு மேலையோன்
அவனி மீமிசை
வித்திடு நாறுசெய்
விளைவு காணுறா
எய்த்திடு நிரப்பினன்
என்ன நின்னையே
நித்தலும் நோக்கினான்
சிறுமை நீங்கவே. 12

938 தவங்கொடு முந்துநீ
தழலை வேட்டதுஞ்
சிவன்புரி வரங்களுஞ்
செப்பக் கேட்டனன்
உவந்தனன் ஆகுலம்
ஒழித்து வைகினான்
நிவந்தன ஆங்கவன்
நெடிய தோள்களே.

13

939 பற்றலர் புரமடு பரமன்
ஈந்திடப்
பெற்றதோர் வரத்தொடு
பெயர்ந்திடு யாரையும்
வெற்றிகொண்
டிவண்வரும் மேன்மை
கேட்புறா
மற்றுனை அடைந்திட
வருகின் றானெனா.

14

940 வன்றிறல அவுணர்கோன்
வருதல் காட்டியே
புன்றொழில் படுத்திய
புகரு ரைத்தலுந்
துன்றிய கனைகழற் சூர
னென்பவன்
நின்றனன் உவகையால்
நிறைந்த நெஞ்சினான்.

15

941 ஆர்ந்ததொல்
கிளையொடும் அவுணர்
காவலன்
சேர்ந்தனன் சூரனைச்
செங்கையால் தொழாப்
பேர்ந்திடும் ஆவியைப்
பிரிந்த தோருடல்
சார்ந்திடு கின்றதோர்
தன்மை என்னவே.

16

942 ஆயிடை வெய்யசூர்
அவுணர் கோவினை
நீயினி திருத்திகொல்
என்ன நீயுளை
தீயன அடையுமோ
சிறுமை எய்துமோ
மேயநுங் குலமுறை
விளங்கத் தோன்றினாய்.

17

943 என்றிவை நயமொழி
இயம்பி யேபுடை
சென்றன மாயையின்
செய்ய காதலன்
துன்றிய தகுவர்தம்
அனிகஞ் சூழ்தர
வென்றியொ டவனிமேல்
விரைவின் மீளவே.

18

944 வேறு

மண்ணுல கத்தில் வெஞ்சூர்
வந்தனன் எனுஞ்சொற்
கேளா

அண்ணலங் கமலத் தேவும்
அமரர் மானும் ஏனை
விண்ணவ ராயுள் ளோரும்
வியத்தகு முனிவர் யாருந்
துண்ணென வந்து
மாயோன் துயில்கொளுங்
கடலிற் புக்கார்.

19

945 கொய்துழாய் அலங்கல்
மோலிக் குழகனைக் குறுகி
நின்று
கைதொழு திறைஞ்சித்
தாங்கள் கனைகழற் சூரன்
தன்னால்
எய்திடு கின்ற தென்கொல்

செப்புதி பெரும வென்றார். 20

946 அன்றவர் உரைத்த மாற்றம்
அச்சுதக் கடவுள் கேளாப்
புன்றொழில் தக்கன்
வேள்வி புகுந்திடுந் தீமை
தன்னால்
இன்றிது பொருந்திற்
றம்மா யாரிது விலக்கற்
பாலார்
ஒன்றினிச் செய்யுந் தன்மை
கேண்மின்என் றோத
லுற்றான்.

21

947 பண்டெயின் மூன்றும்
அட்ட பராபரன் வரம்பெற்
றுள்ளான்
அண்டமெங் கெவையும்

வென்றான் ஆதலால்
நம்மால் வென்றி
கொண்டிடு திறத்தான்
அல்லன் கொடியவச் சூரன்
தன்னைக்
கண்டுசென் றிடுதும் ஈதே
காரியம் போலு மென்றான். 22

948 செங்கம லத்தோ னாதி
தேவரும் முனிவர் யாரும்
இங்கிது கரும மென்றே
இசைந்தன ராகி நிற்ப
அங்கவ ரோடு மாயோன்
அரவணைப் பள்ளி நீங்கித்
துங்கம துடைய தொல்சீர்
சூரனைக் காண வந்தான். 23

949 மருத்துழாய் மவுலி யாதி
வானவர் முனிவர் யாருந்

திருத்தகு சூரன் நேரே
சென்றுநின் றாசி கூறி
அருத்திய தாகப் போற்ற
அவர்களுட் பதினோர்
கோடி
உருத்திரர் தொகுதி
யானோர் ஒருங்குடன்
நிற்பக் கண்டான்.

24

950 கண்டிடும் அவுணர் தங்கள்
காவலன் இமையா
முக்கண்
அண்டர்தம் பெருமான்
என்ன அமைந்ததொல்
வடிவ முள்ளார்
எண்டரு தொகையின்
மிக்கார் ஈங்கிவர் யாவ
ரென்னத்

தண்டுள வலங்கல்
மோலிப் பண்ணவன்
சாற்றல் உற்றான்.

25

ஆகத் திருவிருத்தம் - 950

14. உருத்திரர் கேள்விப் படலம் (951-962)

951 மன்னவர் மன்ன
கேண்மோ மற்றிது
புகல்வன் வேதா
முன்னொரு கற்பந்
தன்னில் மூவகை யுலகும்
நல்கித்
துன்னுயிர் முழுதும் நல்கித்
துண்ணென அகந்தை
கொண்டு

தன்னையும் பரமென்
றுன்னித் தாணுவை
அயர்த்தான் அன்றே.

1

952 எந்தையை மறந்து போதன்
யாவையும் விதித்த
லோடுந்
தந்திடும் அளவே யன்றிச்
சராசரம் பெருகா வாக
நொந்தனன் குறையென்
னென்றே நோக்கினன்
எமைமுன் ஈன்ற
ஐந்தொழில் முதல்வன்
தன்னை அயர்த்தனன்
போலு மென்றான்.

2

953 இனியவன் அருள்பெற்
தன்றி இவ்விதி முடியா
தென்னாத்

தனயனும் அளவில் காலந்
தவம்புரிந் திடவும் முக்கட்
பனிமதி முடியோன்
அன்னான் பாற்படா
தொழிய அந்தோ
வினையினேன் முன்னந்
தாதை வெளர்ப்படும்
எவன்கொ லென்றான்.

3

954 கழியுடல் புயமேற்

கொண்ட கண்ணுதல் உறாத
துன்னி
இமுதைய ரென்ன ஏங்கி
இன்னலுற் றுயிர்த்து
வல்லே

அமுதனன் மகவென்
செய்வான் அன்னதோர்
வேலை கண்ணீர்

விழவிழ அலகை யாகி
மிகவெழுந் தீண்டிற்
றன்றே.

4

955 காண்டலும் அலகை
ஈட்டங் கருத்திடர் உழப்ப
வீழ்ந்து
மாண்டனன் போலச் சோர
மன்னுயிர்க் குயிராய் நின்ற
ஆண்டகை யுணர்வு நல்கி
அனையவன் கனவில்
நண்ணி
ஈண்டினி வருந்தல் மைந்த
எழுகெனா அருளிச்
செய்வான்.

5

956 மதித்தனை பரமென்
றுன்னை மறந்தனை
யெம்மை யற்றால்

விதித்திறங் கூடிற் றில்லை
விரைந்தது முடிய நந்தம்
பதத்துளார் தம்மை
உன்றன் பாங்குற
விடுத்தும் என்றான்
உதித்திடல் இறத்த லின்றி 6
உலகளித் துதவும் ஐயன்.

957 அந்நெறி கனவிற் காணும்
அற்புதத் தெழுந்து வேதன்
செந்நெறி பூண்டு வைகிச்
சிந்தையில் தேற்ற மெய்தி
உன்னலும் அறுவ ரைவர்
உருத்திர கணத்தோர் தாதை
தன்னரு ளதனால் நெற்றித்
தலத்தினும் போந்து
நின்றார்.

958 நின்றலும் அவரை நோக்கி
நெற்றியந் தலத்தில் நீவிர்
உற்றதை எவன்கொ
லென்ன உன்செயல் முடியு
மாற்றால்
மற்றெமை விடுத்தான்
நம்பன் ஆதலன் வந்தே
மென்றார்
பற்றலர் புரமுன் றட்ட
பண்ணவன் வடிவங்
கொண்டோர்.

8

959 பரமன துருவாய் நின்றோர்
பதினொரு வோரும்
இவ்வா
றருள்செய விரிஞ்சன்
கேளா அன்பினால்
என்பால் வந்தீர்

விரைவுடன் உயிர்கள்
தம்மை விதிக்குதிர் என்னத்
தத்தம்
உருவுபோற் பதினோர்
கோடி உருத்திரர்
தொகையைத் தந்தார்.

9

960 ஆங்கது தெரிந்து வேதா
ஆவிகள் வினைக்கீ டன்றி
ஈங்களிவ் வாறு செய்கை
நெறியதன் நென்ன
லோடும்
ஓங்கிய உருத்தி ரேசர்
ஓல்லையெம் பதத்திற்
போதும்
ஈங்கிவண் உயிரை
முன்போல் ஈந்தனை
இருத்தி யென்றார்.

961 என்றிவை உரைத்துப்
 போதன் யாவையும்
 படைப்பான் நல்கி
 ஒன்றிய உணர்வின் மிக்க
 உருத்திரர் யாரும்
 வெளடீளிக்
 குன்றுடை முதல்வன்
 தொன்னாட் கொடுத்திடும்
 புவனம் புக்கார்
 அன்றுதாம் அளித்து
 னோரை அமரரோ டிருத்தி
 ரென்றார்.

962 அவனியை அளித்தோன்
 தன்பால் அடைந்துளார்
 அண்டந் தன்னில்

புவனமே லிருந்தார்
அன்னார் புரிந்திடத்
தொன்னாள் வந்த
பவர்முதல் உருத்தி ரேசர்
பதினொரு கோடி யுள்ளார்
இவர்சிவ னருளால்
வானோர் இனத்துடன்
ஈண்டி யுற்றார்.

12

ஆகத் திருவிருத்தம் - 962

-----

15. நகர்செய் படலம் (963 - 980)

963 எனஅரி புகலக் கேளா
இன்னதோ நிகழ்ச்சி
யென்றான்
அனையதற் பின்னர்

ஆண்டை அமரார்கம்
மியனை நோக்கி
வனைகழற் சூர பன்மன்
மற்றியாம் உறைதற்
கொத்த
புனைதிரு நகரம் வல்லே
புரிமதி புலவ வென்றான். 1

964 என்றலுங் கடவுள் தச்சன்
இறைஞ்சியே நுமக்குச்
செய்யும்
வென்றிகொள் மூதூ ருககு
வியலிடம் உரைத்தி
யென்ன
நன்றெனப் புகரோன்
தானே நகர்களுக் கெல்லை
கூற
அன்றவை வினவித்

தென்பால் அளக்கரை
அடைந்தான் அன்றே.

2

965 ஆசறு கடலி னூடே
அயுதமோர் எட்டா யுள்ள
யோசனை எல்லை
முன்னோன் உறுநக ராகக்
கோலிக்
காசினி வரைகள் தம்மால்
கதுமெனத் தூர்த்து மிக்க
பாசறை கொண்டே ஒப்ப
அணித்தலம் படுத்துப
பின்றை.

3

966 காயுறு கதிர்கள் காஞ்சிக்
கம்பைமா நீழல் வைகும்
நாயகி நகர மென்ன
நாடொறுஞ் சூழு மாற்றால்
சேயுயர் விசும்பிற் போகச்

செம்பொனால் மதிலைச்
செய்து

வாயில்கள் நான்கு மைத்து
ஞாயிலும் வகுத்து நல்கி.

4

967 நாற்பெரு வாயி லூடு

மேருவே நண்ணிற் றென்ன
மாற்பெருங் கோபு ரங்கள்
மணிவெயில் எறிப்ப நல்கி
நூற்படும் ஒழுக்கம் நாடி
நூறியோ சனையொன்
றாகப்

பாற்படு மாட வீதி பற்பல
அமைத்து மன்னோ.

5

968 முப்புரம் ஒருங்குற் றென்ன
மும்மதில் அவற்றுள் நல்கி
ஒப்பருந் திருவின் வீதி
உலப்பில புரிந்து சோமன்

வைப்பெனச் செம்பொன்
மாடம் வரம்பில வகுத்து
மாதர்

மெய்ப்படும் ஆடல் கூரும் 6
வியலிடம் பலவுஞ் செய்து.

969 மாளிகை தோறுந் தெற்றி
மண்டபம் அணிசேர்
முன்றில்
கோளரி தயங்கு பொற்பிற்
கோபுரங் குன்றம்
அம்பொற்
சூளிகை அரங்க மன்றஞ்
சுடருமேற் றலங்கள் தூய
சாளரஞ் சோலை வாவி
தனித்தனி யாகத் தந்து. 7

970 வேறு

ஆயதன் நடுவுற அயுத

வெல்லையில்
பாயதோர் நெடுமதில்
பயில நல்கியே
மாயவள் திருமகன் வைக
ஆங்கொரு
கோயிலை எழில்பெறக்
சூயற்றி னானரோ. 8

971 வாரணம் விரவுதேர் மக்கள்
போந்திடுந்
தோரண வாயில்கள்
தொடர்ந்த தெற்றிகள்
சீரணி தபனியச் சிகர
கோபுரங்
காரணி மணிவரை
கவின்கொள் சூளிகை. 9

972 ஆனைகள் பயிலிடம்
அயங்கள் சேரிடம்

சேனைகள் உறைவிடம்
தேர்கள் வைகிடம்
தானவர் தலைவர்கள்
சாருந் தொல்லிடம்
ஏனைய அரக்கர்கள்
இனிது சேரிடம்.

10

973 நாடரும் விசும்புறை நாரி
மாரெலாம்
ஆடலை இயற்றிடும்
அரங்க மண்டபம்
பாடலின் முறைபயில்
பைம்பொன் மண்டபம்
மாடக யாழ்முரல் வயிர
மண்டபம்.

11

974 மயில்புற வோதிமம்
வன்ன மென்கிளி
குயில்முத லாகிய குலவு

மண்டபம்

இயலுறு யூகமான் இரலை
செச்சைகள்

பயிலுறு வாரணம் பரவும்
மண்டபம்.

12

975 சந்ததம் மறையொலி

தழங்கு மண்டபம்

முந்திய வேள்விகள்

முயலும் மண்டபம்

மந்திர வியல்பினோர்

மருவு மண்டபம்

இந்திரன் முதலினோர்

இருக்கும் மண்டபம்.

13

976 திருமிகு நிருதர்கோன்

தேவர் போற்றிட

அரசியல் புரியுமத் தாணி

மண்டபம்

இருநிதி ஊளலொம்

ஈண்டும் மண்டபம்

பரனருள் படைக்கலம்

14

பயிலும் மண்டபம்.

977 அருந்துறும் அமிர்துறழ்

அடிசில் மண்டபம்

நரந்தையே பாளிதம்

நறைகொள் சாந்தகில்

பெருந்துவர்க் காயடை

பிறவுஞ் சாலவும்

இருந்திடு கின்றபேர்

எழில்கொள் மண்டபம்.

15

978 மானனை யார்பலர் மருவு

மண்டபம்

ஆனதோர் ஊசலாட்

டயரும் மண்டபம்

பானிலா உமிழ்தரு
பளிங்கின் மண்டபம்
வானுயர் சந்திர காந்த
மண்டபம்.

16

979 மாமணி யொளிர்ந்தரு
வசந்த மண்டபம்
காமரு பவளமார்
கவின்கொள் மண்டபம்
ஏமரு மரகதத் தியன்ற
மண்டபம்
தாமரை உயிர்த்திடு தரள
மண்டபம்.

17

980 கோவியல் மரபினோர்
கொள்கைக் கேற்றன
யாவையும் நல்கியே
இதனுக் குள்ளுற

மாவுறு சூரபன் மாவுந்

தன்குலத்

தேவியும் உறையவோர்

18

உறையுள் செய்தரோ.

981 இங்கிது சூழ்தர எண்ணி

லாதன

மங்கல நிறைதரு மாட

வீதிகள்

அங்கவன் துணைவிய ராகி

வந்திடும்

நங்கையர் மேவர நலத்தின்

நல்கியே.

19

982 காவியுங் குமுதமுங் கமல

முஞ்செறி

வாவிச னோடைகள்

பொய்கை வான்றொடு

பூவியல் தண்டலை

பொலன்செய் குன்றுடன்
யாவையும் முறைபட
இயற்றி னானரோ.

20

983 அள்ளலந் திரைக்கடல்
அகழி யாகவே
யுள்ளுறு நகரிடை
உறையுங் கோயிலில்
தள்ளரும் பொன்சுடர்
தழைத்த பொற்பினால்
வெள்ளிய தானது
மேலைப் பொன்னகர்.

21

984 வேறு

இன்னவையும் ஏனவையும்
எண்ணிமனத் தால் அருளித்
தன்னிகரில் அவுணர்பிரான்

சயத்தோடு
பெருந்தலைமை
மன்னவரு தலின்வீர
மகேந்திரமே யாமென்றே
அந்நகருக் கோர்நாமம
அணிபெறுத்தி
அளித்தனனே.

22

985 ஏமபுரம் இமையபுரம்
இலங்கைபுரம் நீலபுரம்
சோமபுர மெனப்புகலுஞ்
சுவேதபுரம் அவுணர்புரம்
வாமபுரம் பதுமபுரம்
மகேந்திரமா புரமென்னுங்
காமர்புரத் தெண்டிசைக்குங்
காட்சிபெற உதவினனால். 23

986 மாண்டகுசீர் கெழுவீர
மகேந்திரமில் வாறுதவி

ஆண்டதுபோல்
அகன்பரப்பில் ஆசுரம்என்
றொருநகரம்
நீண்டவட கடல்நடுவண்
நிருதர்புகழ்ந் திடுமாற்றால்
காண்டகைய சீயமுகக்
காவலற்கு நல்கினனே.

24

987 மற்றுளவெம்
புணரிதொறும்
வயின்வயின்சேர்
தீவுதொறுங்
கொற்றமிகுஞ் சூரபன்மன்
குலவுபெருந்
தானையெலாஞ்
சுற்றமுடன் மேவுதற்குத்
தொன்னகரம்
பலவமைத்துக்

கற்றுணருஞ் சிறுவரொடுங் 25
கம்மியன்மீண் டேகினனே.

988 வேறு

நீடு மேரு நெடுவரைத்

தென்புடை

நாடு சீர்கெழு நாவலந்

தீவினில்

கூடு கின்றபொற் கூடந்

தனக்கொரு

மாடு போந்தனன் மாமயன்

தாதையே.

26

989 பகரு கின்றஅப் பாற்படும்

எல்லையில்

தகுவர் போற்றிடுந் தாரகந்

காகவே

மகிழ்வின நீரொடு மாயா

புரமெனா

நகர மொன்றை அணிபெற
நல்கினான். 27

990 வினையர் தம்மொடு
விச்சுவ கன்மனும்
இனைய ஓர்கள்
இயற்றியம் மாயையின்
தனய னுக்கிவை சாற்றலும்
நன்றெனா
அனிக மோடங்
கடைந்தனன் என்பவே. 28

ஆகத் திருவிருத்தம் - 990

----

16. பட்டாபிடேகப் படலம் (991-1004)

991 மற்றவ் வீர மகேந்திரம்
நண்ணியே

உற்று நாடியவ் வும்பர்தங்
கம்மியன்

கற்ற விஞ்சை வியந்து

களிப்புறீஇக்

கொற்ற நீடுதன்

கோயிலை நண்ணினான். 1

992 நண்ணு கின்றுழி நான்முக
னாதியாம்

விண்ணு ளோர்கள்

வியன்முடி சூட்டுதும்

அண்ண லுக்கென்

றவற்றிற்கு வேண்டிய

எண்ணில் பல்பொருள்

யாவுமுய்த் தாரரோ.

2

993 கோவில் நண்ணிய

கொற்றவன் மற்றொரு

தாவில் பீடிகை தன்மிசை
வைகியே

மாவு லாவிய மால்கடல்
தெண்புனல்

தேவர் ஆட்டச்

3

சிறப்புடன் ஆடினான்.

994 ஆடி யம்பொனின்

ஆடையு டீஇமலர்

சூடி ஒண்கலன் தூயன்

பூண்டுபின்

பீடு சேர்தரு பின்னவர்

பால்வர

நீடு காதல் நிருதர்

புகழ்வே.

4

995 நிகரி லாத நிருதர்க்

கிறைதொழ்ப்

புகரு மாமுனி வோரும்

புகழ்ந்திட
மிகந டுங்கிய விண்ணவர்
போற்றிட
மகப திக்கு மனந்தளர்
வெய்தவே.

5

996 வந்து சீய மணித்தவி
சேறினன்
அந்த வெல்லையில்
அச்சுதற் காமெனும்
இந்தி ரத்திரு மாமுடி
ஏந்தியே
சுந்த ரத்தொடு நான்முகன்
சூட்டினான்.

6

997 கண்டு தானவர் காசிபன்
காதலன்
புண்ட ரீகப் பொலன்கழல்

தாழ்ந்தெழா

அண்டொ ணாமகிழ்

வால்அடுந் தேறலை

உண்ட ளாரின்

7

உளங்களிப் பெய்தினார்.

998 அன்ன வேலை அமரர்

முனிவர்கள்

பொன்ன வாநறும் போது

கரங்கொடே

மன்னர் மன்னன்

மணிமுடி யின்மிசை

முன்னி வாழ்த்தி

முறைமுறை வீசினார்.

8

999 வேறு

பாங்குறு தவிசின் பாலில்

துணைவர்பங் கயன்மால்

தம்மை

ஈங்கினி திருத்திர் என்ன
இருந்தனர் ஏவ லாலே
ஓங்கிய மகவான்
கொண்டான் களாசிஒண்
ணிதியின் கோமான்
தாங்கினன் அடைப்பை
மற்றச் சமீரணர் கவரி
கொண்டார்.

9

1000 நிருதர்தங் குரிசி லான
நெடுந்தகை யுடைவாள்
கொண்டான்
பரிதியும் மதியும் அங்கட்
பனிக்குடை நிழற்றி
நின்றார்
வருணனும் மகாரும் ஆல
வட்டம்வீ சினர்யாழ
வல்ல

கருடர்கந் தருவர் சித்தர்
கானமங் கிசையா
நின்றார்.

10

1001 முத்தலை அயில்வே
லேந்தி முறைநெறி
ஆற்றுங் கூற்று
மெய்த்தழற் கடவுள்
தானும் வேத்திர மேந்தி
யாண்டும்
எத்திறத் தவரும் நீங்க
எரிவிழித் திடயி
னார்த்துப்
பத்தியின் நிறுவிச் சூரன்
பல்புகழ் பரவி நின்றார்.

11

1002 குரைகழல் நிருதி
என்போல் கோடிக
மதுகைக் கொண்டான்

இருமைசேர் குரவர்
தாமும் எல்லைதீர்
முனிவர் யாருந்
திரைகெழு கங்கைத் தூநீர்
செம்பொனங் கலசஞ்
சேர்த்துத்
துருவையின் மறையால்
வாங்கித் துவலைதூர்த்
தாசி சொற்றார்.

12

1003 அரம்பைமே னகையே
மிக்க உருப்பசி யாதி
யாகி
வரம்பறும் அமரர் மாதர்
வரன்முறை விதியின்
நாடி
நரம்பியல் சுருதி பாடல்
இயத்தொடு படிந்து

நண்ணித்
 திரம்பயில் நடனம்
 மூன்றுஞ்* செவ்விதிற்
 புரிய லுற்றார்.
 (* நடனம் மூன்று -
 தேசிகம், வடுகு,
 சிங்களம் என்பன.)

13

1004 இத்திறம் அமரர் யாரும்
 ஏனையர் தாமும் ஈண்டித்
 தத்தம துரிமை தன்னைத்
 தவாநெறி தலைக்கொண்
 டாற்ற
 மைத்தகு சூர பன்மன்
 மடங்கலந் தவிசின் மீதே
 மெய்த்திரு நிகழ மன்னிப்
 பின்னிலை விளம்ப
 லுற்றான்.

14

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1004

17. அரசசெய் படலம் (1005-1025)

1005 களித்திடு ஞிமிறும்
வண்டுங் கலந்திட நறவம்
பொங்கித்
துளித்திடு துழாய்மால்
தன்னைச் சூரனாம்
அவுணன் பாரா
அளித்தவன் தன்மு தாதை
யாயினை அதனால்
நின்னை
விளித்திடு மெல்லை
தோறும் விரைந்திவண்
மேவு கென்றான்.

1006 செங்கம லத்தின் மேவுந்
திசைமுகத் தொருவன்
தன்னைத்
துங்கமோ டரசு செய்யுஞ்
சூரனாம வீரன் பாரா
இங்குநின் மைந்த
ரோடும் என்னிடந் தன்னி
லேகி
அங்கம்ஐ வகையும்
நாளும் அறைந்தனை
போதி யென்றான்.

2

1007 அறத்தினை விடுத்த
தீயோன் அருக்கனை
நோக்கி நம்மூர்ப்
புறத்தினில் அரண
மீதாய்ப் போகுதல் அரிது
கீழ்மேல்

நிறுத்திய சிகரி யூடு
நெறிக்கொடு புக்கு
வான்போய்

எறித்தனை திரிதி நாளும்
இளங்கதிர் நடாத்தி
யென்றான்.

3

1008 அறைகழற் சூர பன்மன்

அவிர்மதி தன்னை
நோக்கிப்

பிறையென வளரு மாறும்
பின்முறை சுருங்கு மாறும்
மறைவொடு திரியு மாறும்
மற்றினி விடுத்து நாளும்
நிறைவொடு கதிரோன்
போல்இந் நீள்நகர் வருதி
யென்றான்.

4

1009 பொங்கழல் முதல்வன்

தன்னைப் புரவலன
விரைவின் நோக்கி
இங்குநம் மூதூர்
உள்ளோர் யாவரே
எனினும் உன்னின்
அங்கவர் தம்பா லெய்தி
அவர்பணி யாவும்
ஆற்றிச்
செங்கம லம்போல் யாவர்
தீண்டினுங் குளிர்தி
யென்றான்.

5

1010 சுடர்முடி யாவுணர்
செம்மல் தொல்பெருங்
கூற்றை நோக்கிப்
படிமுழு துயிரை நாளும்
படுப்பது போல நந்தங்
கடமத கரியை மாவைக்

கணிப்பிலா அவுணர்

தம்மை

அடுவது கனவும் உன்னா

தஞ்சியே திரிதி

யென்றான்.

6

1011 அண்டரும் உலவை

யானை அவுணர்மாத்த

தலைவன் பாரா

எண்டரு நம்மு தூரில்

யாவரும் புனைந்து நீத்த

தண்டுளி நறவ மாலை

தயங்குபூண் கலிங்கஞ்

சாந்தம்

நுண்டுக ளாடு சுண்ணம்

மாற்றுதி நொய்தின்

என்றான்.

7

1012 காவலன் வருணன்
தன்னைக் கண்ணுறீஇ
நம்மு தூரில்
நாவிலெண் பளிதஞ்
சாந்தம் நரந்தமோ
டளாவித் தீம்பால்
ஆவியின் வெளைய
நொய்ய அரும்பனி நீரிற்
கூட்டித்
தூவுதி இடங்க டோறுங்
காற்றது துடைக்க
வென்றான்.

8

1013 வாசவன் றன்னை நோக்கி
மால்கெழு திருவின்
மேலோன்
தேசுறு துறக்கம் வைகுந்

தேவர்தங் குழுவி
னோடும்
ஆசையங் கிழவ ரோடும்
அருந்தவ ரோடும்
போந்து
பேசிய பணிகள் ஆற்றித்
திரிமதி பிழையேல்
என்றான்.

9

1014 இந்நெறி சூர பன்மன்
யாவர்க்கும் வீற்று
வீற்றாத்
தன்னுறு பணியின்
நிற்பான் சாற்றிலும்
அனையர்
அன்னது செய்து மென்றே
அனையவர் றொழுக
அன்னான்

மன்னினன் அரசில்
பின்றை மணஞ்செய
உன்னி னானால்.

10

1015 மதிமுகத் திருவே
போல்வாள் வானவர்
புனைவன் தந்த
பதுமகோ மளைஎன்
றோதும் பாவையைப்
புகரோன் நாடிச்
சதுர்முகன் முதலாந்
தேவர் தானவர் பிறரும்
போற்ற
விதிமுறை வதுவை
செய்து விழைவொடு
மேவி யுற்றான்.

11

1016 அன்னதன் பின்னர்
வானோர் அசுரர்கந்

தருவர் சித்தர்
கின்னரர் இயக்கர் நாகர்
கிம்புரு டாதி யானோர்
கன்னியர் அளப்பி
லாரைக் கடிமணஞ்
செய்து கூடித்
துன்னுபன் மலர்த்தேன்
உண்ணுஞ் சுரும்பென
இன்பந் துய்த்தான்.

12

1017 அரிமுகத் தவுணர்
வேந்தற் கந்தகன் மகளா
யுள்ள
திருமிகு விபுதை
தன்னைச் சீர்மணஞ்
செய்து நல்கி
நிருதிதன் புதல்வி யான
நேரிழை சவுரி தன்னைக்

கரிமுக இளவல் சேரக்
கடிமணம் புரிவித்
திட்டான்.

13

1018 இவ்வகை மணஞ்செய்
பின்றை இருதுணை
வரையும் நோக்கி
மெய்வளம் பெறநுங்
கட்கு விதித்திடும் மூதூ
ரேகி
அவ்விரு கோடி
வெளடீளம் அனிகமோ
டிருத்தி ரென்னாத்
தெவ்வடு சூரன்
அன்னோர் செல்லுமா
றேவி னானால்.

14

1019 ஏவியே தனது தானைக்
கிறைவரில் பலரை

நோக்கி
நீவிர்கள் இரண்டு கோடி
நீத்தமாம் அனிகத் தோடு
தீவுக டோறும் ஆழி
இடந்தொறுஞ் செய்த
மூதூர்
மேவுதிர் விரைவின்
என்னா அனையரை
விடுத்தான் மன்னோ.

15

1020 மாறிலாத் திசைக
ளெட்டும் வானுல கேழும்
இப்பாற்
கூறுபா தலங்கள் யாவும்
ஒழிந்தவுங் குறுகி யேதன்
ஈறிலா ஆணை போற்ற
எல்லையில் அவுணர்
தம்மை

ஆறெனுங் கோடி
வெள்ளத் தனிகமோ 16
டேகச் செய்தான்.

1021 விட்டிடு காலை தானே
விண்ணுமண் ணுலகுந்
திக்கோர்
எட்டொடு பிலனோ
ரேழும் ஏனைய வரைப்பு
மாகிக்
கிட்டின செறிந்து
மொய்த்த கேடீர்
அவுணர் தானை
மட்டகல் வானம் பூத்த
உடுக்களின் மலிந்த
அன்றே. 17

1022 எங்கணுந் தனது தானை
அடையறா தீண்ட

லோடுந்

துங்கவெஞ் சூர பன்மன்

தானுரை தொன்மு தூரில்

அங்கனோ ரிலக்கம்

வெளடீளத் தவுணர்தந்

தானை தன்னை

மங்கல இருக்கை தோறும் 18

மரபுளி இருத்தி மன்னோ.

1023 கரிபரி யாளி எண்கு

கடுவயப் புலியே ஏனம்

அரிமரை முகத்து வீரர்

அவணர்தந் தலைவ

ரானோர்

இருவகை நான்மை

யோர்க்கும் எண்டிசை

நகரும் ஈந்து

வருபடை அயுதத்

தோடும் மகேந்திரங்
காக்கச் செய்தான்.

19

1024 ஞாயில்கள் செறிந்த
நொச்சி நாற்பெருந்
தகைமைத் தான
வாயில்க டோறும்
நாப்பண் வளநகர் இஞ்சி
தோறும்
கோயிலின் இருக்கை
தோறுங் குணிப்பிலா
வீரர் தம்மை
நீயிர்கள் காமின் என்னா
நிலைப்பட நிறுவி
யிட்டான்.

20

1025 துர்க்குணன் தரும
கோபன் துன்முகன் சங்க
பாலன்

வக்கிர பாலன் தீய
மகிடனே முதலோர்
தம்மைத்
தொக்கமந் திரிக ளாகத்
துணைக்கொடே சூர
பன்மன்
மிக்கவா னவர்கள்
போற்ற வீற்றிருந் தரசு
செய்தான்.

21

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1025

**18. தேவரை யேவல்கொள் படலம்
(1026-1050)**

1026 அரசு செய்தலும் அந்தர
நாதனுஞ்

சுரரு மேனை முனிவருந்
தொக்குறீஇ
வரைசெய் மாட மகேந்திர
மாபுரத்
தொருவன் ஏவலின்
முன்னம் ஒழுகுவார். 1

1027 கொலைவல் சிங்க
முகன்பதி குஞ்சரத்
தலைவன் மாப்பதி
சார்ந்தவர் தம்பதி
பலவு மேகிப் பணித்தன
ஆற்றியே
உலைவர் வைகலும்
ஊசலின் நீர்மையார். 2

1028 வேறு

ஊனமுற்றோர்

போலிவ்வா றுலைகின்ற
காலத்தில் ஒருநாட் சூரன்,
வானகத்துத்
தலைவனையும்
அமரரையும்
வருகவெனா வலித்துக்
கூவித்,
தானவர்க்குத் தம்பியர்நீர்
அவர்பணிநும்
பணியன்றோ தரங்க
வேலை,
மீனனைத்துஞ்
சூறைகொண்டு
வைகலுமுய்த் திடுதிரென 3
விளம்பினானால்.

1029 உரைக்குமொழி
யதுகேளா

அனையரெலம்
உள்நடுங்கி உயங்கி
வெள்கித்,
திரைக்கடலின்
மீன்றனக்குத்
தருகென்றான்
இதற்கினிநாளு செய்வ
தேதோ,
விரைக்கமலத்
தனிக்கடவுள் இப்படியும்
நந்தலையில் விதித்தான்
என்னா,
இரக்கமொடு
மறுத்தலஞ்சி அத்திறமே
புரிதுமென இறைஞ்சிப்
போனார்.

4

1030 போகின்ற நெறியின்கண்

இமையவரும்
புரந்தரனும் பொருமி
யேங்கி,
ஆகின்ற தெமக்கேயோர்
பழியன்றோ
அனையதுவந் தணுகா
முன்னர்ச்,
சாகின்ற தேமிகவும்
இனிதாகும் எமக்கதுவுஞ்
சாரா தந்தோ,
வேகின்ற சிந்தையினேஞ்
செய்வதெவன்
எனப்புலம்பி வேலை
புக்கார்.

5

1031 அவ்வேலை

இமையவர்கோன்
வருணனெனுங்

கடவுளைநின் றழையா
இந்த,
மைவேலை
தனக்கிறைவன் நீயன்றோ
நின்னிணுமோர் வலியா
ருண்டோ,
கைவேலைப்
பணியியற்றித்
திமிங்கிலமே முதலாய
கணிப்பின் மீன்கள்,
இவ்வேலை ஏற்றுதியேல்
இடர்வேலைக்
கரையிலெமை யெடுத்தி
யென்றான்

6

1032 வெள்ளைவா

ரணக்கடவுள் உரைசெய்த
மொழிகேட்டு

விண்ணுளோர்க்கு,
வள்ளல்நீ இரங்குதியோ
அத்தொழில்யான்
புரிவனென வருணன்
கூறி,
அள்ளல்வே
லையுட்புகுந்து
தனதுபெருங் கரதலத்தால்
அலைத்து வாரி,
யுள்ளமீன்
குலங்களெல்லாந்
தடங்கரையில்
வரையேபோல் உயர்த்த
லுற்றான்.

7

1033 தடக்கடலின்
வேலைதனில்
வருணர்பிரான்

ஒல்லைதனில் தந்த மீனத்,
தடுக்கல்முழு
வதுநோக்கிக் கடவுளரை
விளித்திவற்றை
ஆற்றலாலே,
எடுப்பதுநுந்
தொழிலென்றே
இந்திரன்றான்
விளம்புதலும் இமையோ
ரெல்லாம்,
நடுக்கமுடன்
உளம்பதைப்ப
விழிபனிப்பக்
கரங்குலைத்து நாணுக்
கொண்டார்.

8

1034 சின்னைதிமிங் கிலகிலமீ
னாதியமீன்

அடுக்கலினைத்
தென்பால் வைகும்,
மன்னனுயிர்
தலைவாங்கச்
செங்கதிரோன்
பெரும்புனலின் வடிவை
வாட்டப்,
பன்னகரா கியதிறத்தாற்
பிணித்திடும்அச்
சுமையதனைப் பகட்டின்
வேந்தன்,
இன்னலுறு வானவர்பால்
எடுத்தவவர் கொண்டேகி
இரங்கு கின்றார்.

9

1035 வேறு

பன்னும் புகழ்ச்சூர
பன்மனெனுந் தீயவனான்

முன்னுந் துயர்க்கடலின்
முழ்கி முரணழிந்தேம்
துன்னும் பழியாந்
தொழலிதுவுஞ்
செய்தனமால்
இன்னும் படுவதொழில்
ஏதோ உணரேமே.

10

1036 பேர்கின்ற நீலப்
பிறங்கல்அனை
யான்பணியால்
ஆர்கின்ற தின்றோ ரலரே
அதுயிரை
ஈர்கின்ற தந்தோ விதியே
எமக்கிதுவுந்
தீர்கின்ற காலம் உளதோநீ
செப்பாயே.

11

1037 பூவுலகந் தன்னில்

பொருந்துகின்ற
மானுடரும்
பாவமென நூலில்
பகருகின்ற இத்தொழிலை
ஏவர்புரி கின்றார்
எமக்கோவந்
தெய்துமதோ
தேவ கதியின் நிரயஞ்
சிறப்புடைத்தே.

12

1038 தக்க துணராத தானவர்கள்
தங்களினும்
மக்களினுந் தாழ்வாம்
வலைஞர்தொழில்
செய்தனமால்
இக்ககன வாழ்வை
விரும்பியே யாஞ்செய்த
மிக்க தவமும்

வினையாய்

13

விளைந்ததுவே.

1039 வேத நெறியை
விலக்கினேம் மிக்குள்ள
போத நெறியாம்
அதற்குப் புறம்பனேம்
தீதுடைய வெஞ்சூரன்
சீற்றத்தாற் செப்புகின்ற
வேதநெறி செய்வேமேல்
எம்மினுயர்ந் தாரெவரே. 14

1040 தேனுலவுந் தாருத்
திருநிழற்கீழ் இன்பமுறும்
வானவர்க ளென்றே
மதிக்குந்
தகைமையினோம்
ஈனமொடு மீன்சுமந்தே
எல்லோர் களும்நகைக்கத்

தானவர்முன்
செல்வதிலுஞ் சாதல்மிக
நன்றுநன்றே.

15

1041 என்னு மொழிகள்
இயம்பிப் புலம்புற்றுத்
துன்னு நிருதர்புகழ் சூரன்
திருநகரின்
மன்னுதிசை யாளரொடும்
வந்தனரால் அவ்வளவில்
அன்னசெயல் கண்டே
அவுணர்உரை
செய்குவார்.

16

1042 மாதோயந் தன்னை
வயிறலைத்து
மற்றிவர்தாம்
ஈதோ சிலமீன் தருகின்

றனரென்பார்
மீதோ டியபரிதி
வெய்யோன்முன்
னுண்டவெறுங்
கோதோ எமக்குக்
கொணர்கின்றார்
என்றுரைப்பார்.

17

1043 தாங்கடற்குள் மீனந்
தலைக்கொண்டு
மேவுகின்றார்
ஈங்கிவர்க்கு நாணம்
இலையோ சிறிதென்பார்
தீங்கிழைக்கின்
யாரேனுஞ் செய்யாத
தேதென்பார்
மூங்கையொத்து ளாரோ
மொழியார் இவரென்பார். 18

1044 முந்துற்ற தொல்லை
முழுநீரின்
வேலைதொறும்
பந்தத் துடன்வாழ்
பரதவரே செய்கின்ற
இந்தத் தொழிலும்
இவர்க்குவரு
மோவென்பார்
சிந்திப்ப தென்னோ
விதியின் செயலென்பார்.

19

1045 வேத நெறிமுறைமை
விட்டார் வினைசெய்யும்
பேதை நெறியே பிடித்தார்
இவரென்பார்
கோதுபடா நந்தங்
குலத்தை மிகநலிந்தார்
ஏதுபடார் இன்னம்

இமையோ

20

ரெனவுரைப்பார்.

1046 மண்ணோர் களுமிகமும்
வன்பழிதன் பால்வரவும்
விண்ணோர்க் கிறைவன்
விரைவினுயிர்
விட்டிலனாற்
கண்ணோ பெரிது
கருத்தோ சிறிதென்பார்
பெண்ணோ அலிதானோ
பேடோ
வெனவுரைப்பார்.

21

1047 வேறு

இந்த வாறு பலரும்

இயம்பிடப்

புந்தி நொந்து புலம்புபுத்

தேளீர்கள்

தந்தி யூருந் தலைவனை
முற்கொடு
வந்து தீயவன் வாய்தலுற்
றாரரோ.

22

1048 பரிதி வேந்தன்
பணிமுறை நாடியே
வருதிர் ஈண்டென்று
வாயிலர் கூறிடப்
பொருதி ரைக்கடல்
மீன்கொடு போய்ச்சுரர்
ஒருத னிப்பெருங்
கோயிலுள் உய்த்தனர்.

23

1049 எளித்தல் எய்தும்
இமையவர் உய்த்தமீன்
துளித்த தேன்றொடைச்
சூர்முதல் காணுநீஇக்
களித்து வந்து கடவுளர்

வைகலும்

அளித்தி ரென்ன

24

அழகிதென் றேகினார்.

1050 என்றும் ஆங்கவர்

இச்செயல் ஆற்றியே

பொன்றி னாரின் புலர்ந்து

புலம்புறீஇத்

துன்று கின்ற துயர்க்கடல்

மூழ்கியே

ஒன்றும் வேத

வொழுக்கமற் றாரரோ.

25

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1050

**19. புதல்வரைப் பெறு படலம்
(1051-1073)**

1051 அதுபொழு தவுணர்
கோமான் ஆற்றிய
தவத்தின் சீரால்
பதுமகோ மளையென்
றோதும் பாவைதன்
உதரம் போந்து
புதுமதிக் குழவி
யேபோல் பொற்பொடு
பொலிந்து முன்னம்
மதலையங் கொருவன்
வந்தான் மறலிக்கு மறலி
போல்வான்.

1

1052 வந்ததோர் மதலை
தன்னை மன்னவர்
மன்னன் காணூஉ
அந்தமில் மகிழ்ச்சி
பொங்க அவுணர்தங்

கிளைஞர்க் கெல்லாம்
நந்திய வெறுக்கை
தன்னை நலத்தக வீச
லுற்றான்
இந்திரன் முதலி னோரும்
யாவரும் இடுக்கண்
எய்த.

2

1053 வீசிய பின்றை வானோர்
மெல்லியர் அவுணர்
மாதர்
ஆசிகள் புகன்று போற்றி
அன்னதோர் மைந்தன்
தன்னைக்
காசொடு வயிர முத்தங்
கதிர்பொலந் தொட்டில்
சேர்த்தார்
மாசகல் மதிய மேபோல்

பைப்பய வளர்தல்

3

உற்றான்.

1054 கட்டழ குடைய மைந்தன்

கம்பலங் கொண்ட

செம்பொன்

தொட்டிலில் துயிலு

மெல்லை ஒருபகல்

சுடரின் என்றூழ்

விட்டதோர் நூழை

தன்னால் மேவியே

அனையன் மெய்யிற்

பட்டதங் கதனை நாடிப்

பரிதியைச் சுளித்துப்

பார்த்தான்.

4

1055 பார்த்திடு கின்ற மைந்தன்

பன்மணித் தொட்டில்

நின்றுஞ்

சீர்த்தெழுந் தண்டம்
பாய்ந்து செங்கதிர்ச்
செல்வற் பற்றிக்
கார்த்திடு புயங்கங்
கவ்வும் படித்தெனக்
கரத்திற் கொண்டு
போத்துமோர் இறையில்
வந்தான் தவத்தினும்
பெரிதொன் றுண்டோ.

5

1056 தானுறை இருக்கை
தன்னில் தகுவர்கோன்
தனயன் சாரா
ஆனதோர் செம்பொற்
றொட்டில் அணிமணிக்
காலி னூடே
பானுவை வலிதிற் கட்டிப்
பண்டுபோல் துயின்றான்

அங்கண்

வானவர் அதனை

நோக்கி மனம்வெரீஇ

மறுக்க முற்றார்.

6

1057 பரிதிவிண் சேறல்

இன்றிப் பிழைத்தலும்

பார்தந் துள்ளோன்

கருதியிந் திரனே ஏனைக்

கடவுளர் யாருஞ் சூழ

நிருதர்கோன் தன்பால்

வந்து நீடிருட் பகைவன்

தன்னைத்

தருதிநின் மைந்தன்

செய்த தனிச்சிறை நீக்கி

யென்றான்.

7

1058 வேறு

மறைபு ரிந்தநான்

முகன்இவை புகறலும்
வானத்
திறைபு ரிந்திடும்
இரவியை என்மகன்
இன்னே
சிறைபு ரிந்ததை
உணர்கிலேன் அவனது
செய்யக்
குறைபு ரிந்ததென்
பகர்தியென் றுரைத்தனன்
கொடியோன்.

8

1059 சொற்ற வாசகங்
கேட்டலும் ஆருயிர்த்
தொன்மை
முற்று நாடிய நான்முகன்
நின்மகன் முகமேல்
அற்ற மில்சுடர் ஆதபந்

தீண்டிய ததனால்
பற்றி வெய்யவற்
சிறைபுரிந் தானெனப்
பகர்ந்தான்.

9

1060 மகவு தன்செயல்
கேட்டலுஞ் சூரபன்
மாவாந்
தகுவர் கோன்மிக
மகிழ்ந்துநீர் என்மகற்
சார்ந்து
மிகவும் நன்மொழி
கூறியே ஆங்கவன்
விடுப்பப்
பகல வற்கொடு
போதிரால் ஈண்டெனப்
பகர்ந்தான்.

10

1061 கேட்ட நான்முகன்

நன்றென விடைகொண்டு
கிளர்பொன்
நாட்டின் மேனகை
முதலினோர் பாடலின்
நலத்தால்
ஆட்டு பொன்மணித்
தொட்டிலின் மிசையுறும்
அண்ணல்
மாட்டு மேவிநின்
றளவையில் ஆசிகள்
வகுத்தான்.

11

1062 அன்பின் மைந்தனைப்
புகழ்ந்துமுன் நின்றலும்
அனையான்
என்பெ றும்பரி சுமக்கென
இன்னதோர் இரவி
துன்பு றுஞ்சிறை

அகற்றுதி என்றலுந்
தொல்லோய்
உன்பெ ரும்படை
தருதியேல் விடுவனென் 12
றுரைத்தான்.

1063 உரைத்த மைந்தனுக்
கயன்றன தகன்படை
யுதவ
நிரைத்த செங்கதிர்ச்
செல்வனை விடுத்தனன்
நிருதன்
விரைத்த பயங்கயக்
கிழவனும் புதல்வனை
வியந்து
பரித்தி யாலென
உதவினன் மோகவெம்
படையே. 13

1064 படைய ளித்தலும்
பகலொடு பங்கயத்
தவற்கு
விடைய ளித்தனன்
தாதையத் தன்மையை
வினவி
நடைய ளித்தனன்
புதல்வனுக் கன்னதோர்
நன்னா
ஸிடைய ளித்தனன்
பானுகோ பள்ளனும்
இயற்பேர்.

14

1065 பானு கோபனென்
றொருபெயர் பெற்றஅப்
பாலன்
மானை நேர்விழி
மங்கையர் மதனென

மயங்க

ஆன பேருரு வெய்தியே

அம்புயத் திருவின்

கோனொ டேபொரு

தவன்றனைப்

15

பெருந்திறல் கொண்டான்.

1066 பரிதி யின்பகை யாமிவற்

பெற்றபின் பரிவால்

நிருதர் காவலன்

அங்கிமா முகத்தனை

நிறஞ்சேர்

இரணி யன்றனை வச்சிர

வாகுவை எழிலார்

மருவு லாங்குழற்

பதுமகோ மளைதர

மகிழ்ந்தான்.

16

1067 மைத்த கூர்விழி ஏனைய

தேவியர் மகிழ்வால்
உய்த்து நல்கிடச் சூரனும்
வெய்யவன் ஒருங்கே
பத்து நூறுள மும்மைசேர்
பாலரைப் பயந்தான்
இத்தி றத்தவர் தம்முடன்
அங்கண்வீற் றிருந்தான்.

17

1068 வேறு

சீற்ற முற்றிடு சிங்க
முகன்கணை
தோற்றி னான்அதி
சூரன்என் றோர்மகன்
வீற்று நூற்றுவர் மேவினர்
அன்னவர்
ஆற்றல் யாவர்
அறைந்திட வல்லரே.

18

1069 அந்த நாளில் அவன்றன்

இளவலாந்
தந்தி மாமுகத் தாரகன்
தன்னிடை
முந்து செய்தவ
மொய்ம்பினொர் மாமகன்
வந்து தோன்றினன்
வான்கதிர்ப்
பிள்ளைபோல்*.

(* வான் கதிர்ப் பிள்ளை -
பாலசூரியன்.)

19

1070 ஆமி வன்அசு ரேந்திரன்
என்றவற்
கேம மான குரவன்
இசைப்பஅந்
நாமம் எய்தி நலம்பெறு
காளையாய்க்
காமன் என்னக்

கவின்றனன் யாக்கையே. 20

1071 ஓத ருங்கலை யாவும்
உணர்கினும்
ஏத மாவதோர் விஞ்சை
இயற்றிடான்
பாத கம்புரி யான்பழி
பூண்கிலான்
நீதி யன்றி எவையும்
நினைகிலான். 21

1072 வீறு கொண்டிகல் வீரம்
புகன்றெதிர்
மாறு கொண்டவர்
உண்டெனின் மற்றவர்
ஈறு கொண்டிட ஏற்றுர
மேற்படை
ஊறு கொண்டிட உன்னுந்
தகைமையான். 22

1073 சிகரம் எண்ணில சேட்படு
கள்ளிதான்
அகரும்** நல்கி
அமர்ந்தென அன்னதோர்
மகனை நல்கி வளங்கெழு
மாயமா
நகர வாழ்க்கையின்
நண்ணினன் தாரகன்.
(******* அகர் - அகில்; பல
அகில்களில் சதுரக்கள்ளி
வைரமாகிய அகிலும்
ஒன்று.)

23

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1073

---

20. வில்வலன் வாதாவிப் படலம்
(1074 -1104)

1074 அன்னவ ருடன்வந்தாள்
அசமுகி எனுநாமம்
மன்னினள் ஒருவன்றன்
மனையெனும்
முறையில்லாள்
தன்னிறை தவிர்கின்றாள்
தருமம திலள்வானோர்
பன்னியர்
தமைமுன்னோர்
படர்புயம் உறவுய்ப்பாள். 1

1075 ஆள்வினை புரியுள்ளத்
தவமுனி வரர்ஆற்றும்
வேள்விநை
யுறும்வண்ணம்
வெந்தொழில்
புரிகின்றாள்
நீள்வினை வடிவானாள்

நிருதர்ள் குலமெல்லாம்
மாள்வினை
யெனயாண்டும்
வைகலும் உலவுற்றாள்.

2

1076 கட்டழ குளதாகுங்

காளையர் தமைநாடிக்
கிட்டினள் புணர்கிற்பாள்
கேளிரை இகழ்வோரை
அட்டனள் நுகர்கின்றான்
அனையவள் ஒருவைகல்
முட்டினள் துருவாச
முனியுறு தனியெல்லை.

3

1077 அந்தநன் முனிதன்னை
ஆயிழை அவள்காணாச்
சிந்துவன் இவனின்னே
செய்தவம் அத்தன்றி
மைந்தர்கள்

பெறுவேனால்

வல்லையில்

இவண்என்னாப்

புந்தியில் நினைவாயே

போய்அவன்

எதிருற்றாள்.

4

1078 உறுதலும் முனிநாடி

ஒண்டோடி தனியேநீ

குறுகிய தெவன்மாதோ

கூறுதி யெனலோடும்

மறுவறு முனிநின்பால்

மனமகிழ் வொடுமேவிச்

சிறுவர்கள் பெறவந்தேன்

செப்பு வ திதுவென்றாள்.

5

1079 என்றலும் முனிசூரற்

கிளையவள் எனநாடி

வென்றிகொள் மடமாதே

மேலுறு தவமெல்லாங்
குன்றிடும் உனையின்னே
கூடுவ னெனின்நீயும்
நின்றிடல் பழியல்லால்
நீதியும் அலவென்றான்.

6

1080 முனியிது பகர்வேலை
மொய்குழல் மடமானாள்
இனியுனை மருவாதே
ஏகலன் ஒருவிப்போம்
மனநினை
வொழிகென்றே
வன்மையி னொடுபுல்லி
அனையவன் இதமுறல்
ஆரமு தயிலுற்றாள்.

7

1081 ஆடெனு முகவெய்யாள்
அனையனை வலிதாகக்

கூடினள் அதுபோழ்தில்
குறுகினர் இருமைந்தர்
ஈடுறு வலிமிக்கார்
இன்னவர் தமையன்னை
மாடுற வருகென்றே
மகிழ்வொடு
தழுவுற்றாள்.

8

1082 தழுவினள் பரிவோடுந்
தன்புதல் வரைநோக்கி
மழுகளி றனையீர்காள்
வல்லவு ணரில்வந்தீர்
விழுமிய தவமாற்றி
மேவுதிர் வலியென்ன
அழிதரு நிறைகொண்ட
அசமுகி உரைசெய்தாள்.

9

1083 தாயின துருவாயுந்
தந்தைதன் உருவாயும்

ஏயின இருமைந்தர்
வில்வலன் வாதாவி
ஆயதொர்
பெயர்பெற்றோர்
அன்னைதன்
உரைகொண்டே
தூயதொர் குரவோன்றன்
துணையடி பணிகுற்றார்.

10

1084 முண்டிடு வெகுளித்தீ
முனிவரன் அடிதன்னைப்
பூண்டிடு திறன்மிக்க
புதல்வரை யெதிர்நோக்கி
வேண்டிய தெவனென்ன
வெய்யவள் தருமைந்தர்
ஈண்டுன தவமெல்லாம்
யாம்பெற அருளென்றார். 11

1085 ஆற்றிடு தவமெல்லாம்

அருளெனின்
அவைதாரேன்
வீற்றொரு
பொருளுண்டேல்
வினவுதிர் எனமேலோன்
சீற்றம துளராகிச்
சிறுவர்கள் இவன்ஆவி
மாற்றுதும் இவண்என்னா
வல்லையின் எழலுற்றார்.

12

1086 இறுதிசெய் திடவுன்னி
இகலுடன் எழுகின்ற
சிறுவர்கள் செயல்நாடிச்
சினமொடு முனிநீவிர்
மறுவறு தவருக்
வைகலும் இடர்செய்வீர்
குறுமுனி நுமதாவி
கொள்ளுக

இனியென்றான்.

13

1087 இனையது முனிசொற்றே
எமையடு வர்களுன்னா
மனமுறு தனிவிஞ்சை
மாயையின்
மறைபோழ்தில்
தனயர்கள் இருவோருந்
தந்தைதனைக்காணார்
அனைதனை
விடைகொண்டே
யாயிடை ஒருவுற்றார்.

14

1088 வேறொரு வனமெய்தி
மெய்த்தவர்
குழுவெல்லாங்
கோறலை மனமுன்னிக்
குமரர்கள் இருவோரும்
தேறிய வுணர்வோடுந்

திசைமுக வனைநோக்கி
ஈறகல் பகலாக எரியத
னிடைநோற்றார்.

15

1089 செந்தழ லிடைநோன்பு
செய்யவும்
அயன்அங்கண்
வந்திலன் அதுநாடி
மற்றொரு செயலுன்னி
வெந்திறல்
இளையோனை வில்வல
னெனும்வெய்யோன்
சுந்தர மணிவாளால்
துணிபட எறிகுற்றான்.

16

1090 கையன துடல்கீறிக்
கறையொடு
தசையெல்லாம்
நெய்யுடன் அவியாக்கி

நீடிய கனலூடே
வையகம் அருள்தாதை
மந்திர முறையுய்த்து
வெய்யவன் ஒருவேள்வி
விரைவொடு புரிசுற்றான். 17

1091 தவமொடு மகமாற்றச்
சதுர்முகன் அதுகண்டே
அவனியின் மிசைவந்தே
அரியதொர்
செயல்செய்வாய்
எவனருள் பரிசென்ன
இணையடி தொழுதேத்தி
அவுணர்கள்
வடிவாம்வில்
வலன்இவை
அறைகின்றான். 18

1092 வன்னியில் அவியூணாய்

மாண்டிடும்
ஒருபின்னோன்
மெய்ந்நிறை வடிவோடும்
விரைவுடன்
வரல்வேண்டும்
என்னலும் வாதாவி
எழுகென அயன்ஓத
அன்னதொர்
பொழுதின்கண்
ஆர்த்தவன்
எழுந்திட்டான்.

19

1093 ஆங்கனம் அசுரேசன்
அதிசய முளனாகித்
தீங்குடன் ஒருசூழ்ச்சி
சிந்தையி னிடையுன்னிப்
பூங்கம லத்தோனைப்
போற்றிசெய் தடியேனுக்

கீங்கொரு வரம்எந்தாய்
ஈகென உரைசெய்வான்.

20

1094 புல்லயின் மறியேபோற்
பொலிவுறும் வாதாவி
ஒல்லையின் இனிமேலும்
உடல்துணி படுவானேல்
எல்லையில்
பரிவால்யான் எம்பியை
எழுகென்னத்
தொல்லையில்
வடிவோடுந்
தோன்றிமுன்
வரல்வேண்டும்.

21

1095 இப்படி வரமொன்றே
யான்பெற அருள்கென்றே
மெய்ப்படும்
உணர்வில்லா வில்வலன்

உரைசெய்ய

அப்படி பலகாலம்

அதுமுடி கெனநல்கிச்

செப்பரு மறைவேதாச்

சேணுடை

நெறிசென்றான்.

22

1096 சேறலும் அதுகாலைச்

சிறுவர்கள் இருவோரும்

ஏறென அமர்சூர்முன்

ஏகியுன் மருகோர்யாம்

வேறல எனவோதி

மேதினி முனிவோரைக்

கோறல்செய்

வெருவன்மை

கொண்டதும்

உரைசெய்தார்.

23

1097 மன்னவன் அவர்தம்மை

மகிழ்வொடு நனிபுல்லி
என்னுழை மருகீர்காள்
இனிமையொ
டுறுமென்ன
அன்னவர் சிலவைகல்
ஆயிடை தனில்வைகிப்
பின்னூற இருவோரும்
பெருநில மிசைவந்தார்.

24

1098 நவைதவிர் குடகின்கண்
நால்வகை நெறிகூடுங்
கவலையின் வளமல்குங்
கானக விடைதன்னில்
அவுணர்கள் தாம்
அங்கோர் ஆச்சிர
மஞ்செய்தே
எவரெவ ரும்வெஃகும்
எப்பொருள்

களுமுய்த்தார்.

25

1099 அன்னதொ ரிடைதன்னில்
ஆரிட ராயுள்ளோர்
இன்னுயிர் கொளவுன்னி
இருவருள் இளமைந்தன்
பொன்னிவர்
திரிகோட்டுப் பொருதக
ராய்நிற்க
முன்னவன் விரதஞ்செய்
முனிவரின் இனிதுற்றான்.

26

1100 வில்வலன் எனவோதும்
வெய்யவன்
அவ்வெல்லைச்
செல்வதோர்
முனிவோரைச்
செவ்விதின்
எதிர்கொண்டு

வல்விரை வொடுதாழ்ந்து
மற்றும தடியேன்றன்
இல்வரு வீரென்னா
இயல்பொடு
கொடுசென்றே.

27

1101 இப்பகல் அடிகேளுக்
கிவ்விடை உணவென்னா
ஒப்பறு நெறிகூறி ஓதன
வகையெல்லாம்
அப்பொழு தினிலட்டே
அயமெனும்
இளையோனைத்
துப்புறு கறியாகத்
துண்டம துறுவித்தே.

28

1102 உள்ளுறு குறியாகும்
ஊன்முழு வதும்நாடி

வள்ளுறு சுடர்வாளால்
வகைவகை படவீர்ந்தே
அள்ளுறு கறியாக
அட்டபின் அவரவ்வூண்
கொள்ளுற நுகர்வித்தே 29
கூவுவன் இளையோனை.

1103 கூவிய பொழுதின்கட்
கொறியெனும்
உருவானோன்
ஆவிமெய் யுளனாகி
அன்னவர் உதரத்தை
மாவலி யொடுகீண்டே
வருதலும் இருவோருஞ்
சாவுறு முனிவோர்தந்
தசையினை மிசைவாரால். 30

1104 வேறு
வீடுறு முனிவர்ஊன்

மிசைந்து
தொன்மைபோல்
ஆடென முனியென
அனையர் மேவிய
நாடொறும் இச்செயல்
நடாத்தி யுற்றனர்
கேடறு முனிவர்தங்
கிளைகள் மாளவே.

31

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1104

-----

21. இந்திரன் கரந்துறை படலம் (1105 - 1152)

1105 இப்படி அவுணர்கள்
இனையர் ஏனையோர்
செப்பரு முனிவரைத்

தேவர் தங்களை
ஒப்பறு நரர்தமை ஒறுப்ப
மாயைதன்
வைப்புறு காதலன்
அரசின் மன்னினான். 1

1106 ஆயிரத் தெடடெனும்
அண்டம் யாவையுஞ்
சேய்யர் இந்திர ஞாலத்
தேர்மிசை
ஏயெனும் அளவையில்
ஏகி வைகலும்
நாயக முறையினை
நடாத்தி நண்ணினான். 2

1107 ஒருபகற் பாதலத் தூடு
வைகிடும்
ஒருபகல் மாதிரம் உலவிச்
சேர்தரும்

ஒருபகல் விண்பதந்
தோறும் உற்றிடும்
ஒருபகல் அயன்பதத்
துன்னி மன்னுமே.

3

1108 தண்ணறுந் துளவினான்
தனது தொல்பதம்
நண்ணிடும் ஒருபகல்
நாளு மிவ்வகை
எண்ணரும் உலகுதோ
றேதி மாலையில்
துண்ணென மீள்வனால்
சூர பன்மனே.

4

1109 அவ்வகை யால்அர
சாற்றும் எல்லையில்
எவ்வமில் சூர்முதல்
இந்தி ரன்னெனுந்
தெவ்வினை வன்சிறை

செய்து தேவியை
வவ்விய வுன்னினன்
வருவ தோர்கிலான்.

5

1110 உன்னிய தீயவன் ஒருதன்
தானையின்
மன்னனை விளித்துநீ
வாச வன்றனை
இன்னதோர்
பொழுதினில் எய்திப்
பற்றியென்
முன்னுற விடுகென
முன்னம் ஏவியே.

6

1111 நீடிய தன்பெரு நிலயங்
காப்பவர்
கோடுறு நிசிசரர் குலத்துள்
தோன்றினார்
கேடகம் வாள்அயில்

கெழுவு கையினார்
பாடவ மடந்தையர்
பவங்கள் போன்றுளார். 7

1112 ஒன்பது கோடியர் தம்மை
ஒல்லையில்
அன்புடன் விளித்துநீர்
அமரர் தம்மிறை
இன்புறு தேவியைப் பற்றி
யீமென
வன்பொடு போக்கினன்
மன்னர் மன்னனே. 8

1113 போக்கலும் அவரெலாம்
பொன்னின் நாட்டின்
மேல்
ஊக்கம தாகியே உருத்துச்
சேறலும்
நோக்கிய தூதுவர்

நொய்திற் போகியே
மாக்கிளர் இந்திரன்
மருங்கு நண்ணினார்.

9

1114 வந்நனர் அவுணரும்
வயங்கொள் மாதரும்
அந்தமில் படையொடும்
அடல்செய் நீரர்போல்
சிந்தனை யாவதோ
தெரிந்தி லோமென
இந்திரன் வினவுற
இசைத்து நிற்கவே.

10

1115 பொம்மென அவர்தமைப்
போக்கித் தீயினும்
வெம்மைகொள்
நெஞ்சினார் வினைய
முன்னியே
அம்மனை மனைவியோ

டகன்று மாயையான்
இம்மென இப்புவி
தன்னில் ஏகினான்.

11

1116 ஏகிய வெல்லையின்
இகல்வெஞ் சூர்விடப்
போகிய மாதரும்
பொருவில் வீரரும்
நாகர்தம் மிறையமர்
நகரை நண்ணினார்
ஆகர முதலிய இடந்தொ
றாய்குவார்.

12

1117 வினைவயிற் சென்றிடும்
வீரர் யாவருந்
துனைமத் திறைவனைத்
துவிக் காண்கிலர்
மனைவியைக் காண்கிலர்
மாதர் யாவரும்

நினைவயர்த் துள்ளுறு
கவலை நீடினார்.

13

1118 நாயகன் இவ்விடை
நம்மைக் கூவியே
ஏயின செயலினை ஈறு
செய்கிலம்
போயினன் சசியொடும்
புலவர் கோனெனா
ஆயவன் நகரெலாம்
ஆய்வுற் றாரரோ.

14

1119 சுற்றினர் நகரெலாந் துவித்
தேவரைப்
பற்றினர் விலங்கலின்
பகைவற் காட்டென
எற்றினர் புலோமசை
யாண்டை யாளெனக்
குற்றினர் வாய்தொறுங்

1120 விண்ணவர் யாவரும்
வேந்துந் தேவியும்
நண்ணிய துணர்கிலம்
நாங்கள் எங்களைத்
துண்ணென வருத்தலிர்
துயர்கின் றோமெனாத்
தண்ணளி வருநெறி
தளர்ந்து சாற்றவே.

16

1121 விட்டனர் தேவரை
விண்ணை நீங்கினர்
முட்டினர் மகேந்திர மதிய
மாநகர்
கிட்டினர் வேந்தனைக்
கிளர்ந்து வானிடைப்
பட்டது புகன்றனர்
பழிகொள் நெஞ்சினார்.

17

1122 போயினர் இருவரும்
புறத்த ராயென
ஆயவர் மொழியவே
அவுணர் மன்னவன்
தீயென வெகுண்டனன்
தேடொ ணாததோர்
தூய்மணி இழந்திடும்
அரவின் துன்புளான்.

18

1123 ஒற்றரி பலர்தமை
யொல்லை கூவியே
பொற்றொடி
அணங்கொடு
பொன்னின் நாட்டவர்
கொற்றவன் இருந்துழிக்
குறுகி நாடியே
சொற்றிடு வீரெனச் சூரன்
தூண்டினான்.

19

1124 தோடவிழ் தெரியலான்
தூண்டை ஒற்றர்கள்
ஓடினர் வீற்றுவீற் றுலக
மெங்கணும்
தேடினர் காண்கிலர்
திரிகுற் றார்இனி
நீடிய பொன்னகர்
நிகழ்ச்சி கூறுகேன்.

20

1125 வேறு
செல்லெனும் ஊர்தி
அண்ணல் தேவியுந்
தானும் நீங்கச்
சொல்லருங் ககனம் பூத்த
சோமனும் உடுவும்
போன
எல்லியம் பொழுது
போன்றே யாதுமோர்

சிறப்பும் இன்றாய்ப்
புல்லென லாய தன்றே
பொருவில்பொன் னகர
மெல்லாம்.

21

1126 அழிந்தன வளங்க
ளெல்லாம் ஆகுல
மயங்கிற் றின்பம்
ஒழிந்தது வானோர்
உள்ளம் ஒடுங்கிய துலக
மெங்கும்
எழுந்தது புலம்ப லோதை
யாவர்தங் கண்ணுந்
தெண்ணீர்
பொழிந்தது சுவர்க்கம்
ஆவி போனவர் போன்ற
தன்றே.

22

1127 இன்னனம் நிகழும்

முன்னர் இந்திரன் இளவ
லாகி

மன்னிய உபேந்தி

ரன்றான் வானவர்

உலகை நீங்கி

முன்னைவை குண்டம்

புக்கான் முனிவரர்

கலிக்கா வஞ்சிக்

கன்னிகை நோற்று

மேவுங் காஞ்சியை

யடைந்த வாபோல்.

23

1128 சேண்பதந் தன்னை

நீங்குஞ் சிறியதோர்

தந்தை தன்னைக்

காண்பது கருதிப் போந்து

கடவுளர்க் கிறைவன்

மைந்தன்

தூண்புரை கின்ற
செம்பொற் றோளுடைச்
சயந்தன் என்போன்
மாண்பொடு சிறிது
வைகல் வைகுண்டத்
திருந்தான் அன்றே.

24

1129 இருந்திடு சயந்தன்
என்போன் இந்திரன்
இறைவி யோடுங்
கரந்துடன் போந்த வாறுங்
காமரு துறக்கந் தன்னில்
விரைந்துவந் தவுணர்
தேடி மீண்டிட விண்ணு
ளோர்கள்
அரந்தையோ டுற்ற
வாறும் அங்ஙனந்
தேர்ந்தான் அம்மா.

25

1130 தந்தைதன் மெலிவு
காணில் தங்குடித்
தலைமை யெல்லாம்
மைந்தர்கள் பரித்துக்
கோடல் வழக்கதாம்
அறனும் அ·தே
எந்தையு மில்லை
யான்போய் என்னகர்
காப்ப னென்னாப்
புந்தியி லுன்னி மைந்தன்
பொன்னகர் தன்னில்
வந்தான்.

26

1131 பொன்னகர் புக்க
மைந்தன் புலம்புறு
சுரரைக் கண்டு
தன்னுயிர் போலுந் தந்தை
தாய்தனைக் காணா னாகி

இன்னலங் கடலின் மூழ்கி
ஏக்கமோ டிரக்க மிக்குப்
பின்னொரு செயலு
மின்றிப் பித்தரே போல 27
வுற்றான்.

1132 உற்றிடு மெல்லை
தன்னில் உம்பர்கோன்
மதலை யுள்ளந்
தெற்றெனத் தெளர்ப்ப
வுன்னி நாரதன் என்னுஞ்
சீர்சால்
நற்றவ முனிவன் செல்ல
நடுக்கமோ டெழுந்து
தாழ்ந்து
மற்றொரு தவிசு நல்கி
இருத்தியே மருங்கு
நின்றான்.

1133 நின்றிடு சயந்தன்
 சொல்வான் நித்தலும்
 வருத்தஞ் செய்யும்
 வன்றிறற் சூரற் கஞ்சி
 மற்றெனைப் பயந்த
 மேலோர்
 சென்றனர் சென்ற
 வெல்லை தெரிந்திலேன்
 எமக்குத் தீமை
 என்றினி யகலுங்
 கொல்லோ எம்பிரான்
 இயம்பு கென்றான்.

29

1134 தருக்கினை இழந்து நின்ற
 சயந்தன்இத் தன்மை
 கூறப்
 பொருக்கென முனிவன்

ஓர்ந்து பொங்குபே
ரருளால் நோக்கித்
திருக்கிளர் கின்ற
தாங்கோர் செழுமணித்
தவிசின் மீதில்
இருக்கென இருத்திப்
பின்னர் இன்னன
இசைக்க லுற்றான்.

30

1135 தீங்குவந் தடையு மாறும்
நம்மைதான் சேரு மாறும்
தாங்கள்செய் வினையி
னாலே தத்தமக் காய
அல்லால்
ஆங்கவை பிறரால் வாரா
அமுதநஞ் சிரண்டி
னுக்கும்
ஓங்கிய சுவையின் பேதம்

உதவினார் சிலரும்
உண்டோ.

31

1136 இன்பம தடைந்த காலை
இனிதென மகிழ்ச்சி
எய்தான்
துன்பம துற்ற போதுந்
துண்ணெனத் துளங்கிச்
சோரார்
இன்பமுந் துன்பந் தானும்
இவ்வுடற் கியைந்த
வென்றே
முன்புறு தொடர்பை
ஓர்வார் முழுவதும்
உணர்ந்த நீரார்.

32

1137 வறியவர் செல்வ ராவர்
செல்வர்பின் வறிய ராவர்
சிறியவர் உயர்ந்தோ

ராவர் உயர்ந்துளோர்
சிறிய ராவர்
முறைமுறை நிகழும் ஈது
முன்னையூழ் வினையே
கண்டாய்
எறிகதிர் வழங்கும்
ஞாலத் தியற்கையும்
இனைய தன்றோ.

33

1138 ஆக்கமும் வறுமை
தானும் அல்லலும்
மகிழ்வு மெல்லாம்
நீக்கமில் உயிர்கட்
கென்றும் நிலையெனக்
கொள்ளற் பாற்றோ
மேக்குயர் கடவுட் டிங்கள்
வெண்ணிலாக் கதிரின்
கற்றை

போக்கொடு வரவு
நாளும் முறைமுறை 34
பொருந்திற் றன்றே.

1139 ஆதலின் உமது தாழ்வும்
அவுணர் தம்உயர்வும்
நில்லா
ஈதுமெய் யென்று கோடி
இந்நகர் தணந்து போன
தாதையும் பயந்த தாயும்
தம்முருக் கரந்து போந்து
மேதினி வரைப்பி னூடு
மேவினர் போலு மன்றே. 35

1140 மைந்தநீ தோற்று முன்னம்
வானவர்க் கலக்கண்
செய்த
தந்தியின் முகங்கொண்
டுற்ற தானவன் துஞ்சும்

வண்ணம்

அந்தநாள் உனது தந்தை
முயன்றான் அதனைப்
போல

இந்தவெஞ் சூரன் மாயம்
இன்னமும் முயல்வன்
கண்டாய்.

36

1141 என்றிவை பலவுங் கூறி
இன்னினி வெஞ்சூர்
தானும்
பொன்றிடும் உமது
துன்பும் பொள்ளென
அகன்று போரும்
நன்றிது துணிதி யென்றே
நாரத முனிவன் தேற்றிச்
சென்றான் சயந்தன்
அங்கண் இருந்தனன்

தெட்ப மெய்தி.

37

1142 வருந்திய அமரர் தம்மை
மனப்படத் தேற்றி நாளுந்
திருந்தலன் பணித்த ஏவல்
செய்திடத் தூண்டி
வான்மேல்
இருந்தனன் சயந்த
னென்போன் இருநிலத்
திடைமுன் போன
புரந்தரன் செய்த தன்மை
யானினிப் புகலு
கின்றேன்.

38

1143 மெய்த்தரு நீழல் வைகும்
வெறுக்கையை
வெறுத்துப் பாரில்
சித்திர மனைவி யோடுந்
தெக்கிண தேயம் புக்குப்

பத்துடன் இரண்டு நாமம்
படைத்ததொல் காழி
நண்ணி
இத்தல மினிதே யென்னா
இருந்தனன் இமையோர்
கோமான்.

39

1144 அந்தநல் லிருக்கை
தன்னில் அயர்வுயிர்த்
திறைவி யோடும்
இந்திரன் இருந்த பின்னர்
என்றுநாம் இறைவற்
போற்றிப்
புந்திகொள் மகிழ்வாற்
பூசை புரிதுமென் றுன்னி
யாண்டோர்
நந்தன வனத்தை
வைப்பான் நாடியே

1145 சந்தகில் பலவு தேமாச்
சரளமே திலகந் தேக்குக்
கொந்தவிழ் அசோகு
புன்கு குரவொடு நாளி
கேரம்
நந்திய கதலி கன்னல்
நாகிளம் பூகம் வன்னி
முந்துயர் காஞ்சி
வேங்கை முதலிய வேலி
கோலி.

1146 சாதியே கோங்கு நாகஞ்
சண்பகம் இதழி ஞாழல்
பாதிரி வழையே குந்தம்
பாரிசா தஞ்செ ருத்தி
போதுறு நரந்தம் வில்வம்
பொலிகா வீரஞ் செச்சை

கோதறு மயிலை
மௌவல் கொழுந்துசெவ்
வந்தி முல்லை.

42

1147 இவைமுத லாகி யுள்ள
தருக்களும் புதலு
மெல்லாம்
நவையறந் தெரிந்து
வைத்தோர் நந்தன
வனத்தைத் செய்ய
அவைமிக மலர்ந்த
அம்மா அம்மலர்
கொண்டு நாளுஞ்
சிவனடி அருச்சித் தங்கட்
டேவியோ டிறைவன்
உற்றான்.

43

1148 உற்றிடு மெல்லை

தன்னில் உலகினில்
அவுணர்க் கெல்லாங்
கொற்றவன் விடுத்த
ஒற்றர் குவலயந் துருவிச்
செல்ல
அற்றது தெரிந்து வல்லே
அமரர்கோன் துணைவி
யோடு
மற்றவண் வேணு வாகி
மறைந்துநோற் றிருந்தான்
மாதோ. 44

1149 வேணுவின் உருப்போல்
நின்று மெலிவொடு
நோற்று நாளுந்
தாணுவை வழிபட்
டங்கட் சரமகன் சாரும்
நாளிற்

காணிலர் ஒற்றர் போனார்
கருமுகில் அவுணர்
தங்கள்
ஆணையிற் பெய்யா தாக
அவ்வனம் வாடிற்
றன்றே.

45

1150 நீடிய காமர் பூங்கா
நெருப்புறு தன்மைத்
தென்ன
வாடின நீரின் றாகி மற்றது
மகத்தின் கோமான்
நாடினன் கவன்று
தொன்னாள் நான்முகத்
தவனும் மாலுந்
தேடரும் பரனை யுன்னி
இரங்கின்ன் செயல்வே
றில்லான்.

46

1151 திருந்தலர் புரமுன் றட்ட
சேவகற் பரவ லோடும்
பொருந்தலர் பூங்கா
வாடிப் போயின எனினும்
பொன்றா
இருந்தலம் இதனில்
யாறொன் றெய்துமால்
மகவான் இன்னே
வருந்தலை என்றோர்
மாற்றம் வானிடை
எழுந்த தன்றே.

47

1152 எழுவதோர் செஞ்சொற்
ளோ எம்பிரான் அருள்
தென்னாத்
தொழுதனன் போற்றி
மேனி துண்ணெனப்
பொடிப்பச் சிந்தை

முழுவதும் மகிழ்ச்சி
பொங்க மொய்ம்பொடே
இருந்தான் அங்கண்
அழகிய நதியொன் றுற்ற
வரன்முறை அறைய
லுற்றேன்.

48

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1152

-----

22. விந்தகிரிப் படலம் (1153 -1181)

1153 அந்தப் பொழுதத்
தளிகொண் டுடையோர்
சிந்தைக் கௌர்தாஞ்
சிவன்மெய் யருளான்
முந்துற் றுணர்நா ரதமா

முனிவன்
விந்தக் கிரிமுன் னுறமே
வினனால். 1

1154 மேவிப் பலஆ சிவிளம்
புதலுந்
தேவப் படிவங்
கொள்சிலம் புதொழா
ஆவற் புதம்வந்
ததெம்மண் ணலென
கூவப் படுபான்
மையிசைத் திடுவான். 2

1155 மேருத் தனிவெற்
புவிதிக் கரியோன்
மூரிச் சிலையா
கியமொய்ம் பதனால்
தாரித் துலகீன் றவள்தன்
மரபாற்

பேரற் பொடுவந் துபிறக் 3
கையினால்.

1156 குன்றுக் கிறையாய்
உறுகொள் கையினால்
என்றைத் தொடவிண்
ணிலெழுந் துறலால்
இன்றிப் புவியா
வையும் நித் தன்அடும்
அன்றைப் பகல்கா
றும்அளித் திடலால்.

4

1157 ஓரா யிரமாம் முடியுள்
ளதனால்
காரார் களன்மே
யகவின் கயிலை
சாரா வெருசார் வறுதன்
மையினால்

சூரான் அவனால் 5
தொலைவில் லதனால்.

1158 தாமுங் கதிருந் தகுமேல்
நெறியில்

வாமுஞ் சசியும் மலிதா
ரகையும்

ஏழென் றிடுகோ

ளுமியா வர்களுஞ்

சூழும் படிநின்

றிடுதொன் மையினால். 6

1159 கொன்னே இமையோர்

குடிகொண் டதனால்

பொன்னோர் கொடுயர்ந்

துபொருந் துதலால்

பன்னே மிகள்சூழ

வருபான் மையினால்

தன்னோர் இலையென்

7

றுதருக் கியதே.

1160 பரந்தும் பர்நிமிர்ந்
திடுபைம் பொன்வரை
பெருந்தன் மைமதித்
திடுபெற் றியைநீ
தெரிந்தில்
லைகொல்அன் னசெயற்
கையெலாம்
விரைந்துன் னொடுசெப்
பியமே வினனே. 8

1161 என்றான் முனிவோன்
இதுகேட் டிடலும்
ஒன்றா கியதே வருவாய்
எதிரும்
வன்றாழ் கிரிமா மறமுற்
றுயிரா
நன்றால் இ·தென்

றுநகைத் தறையும்.

9

1162 இல்லா புளதொல்
லிறுமாப் பகலம்
பல்லார் இகழ்ப் பகரும்
விதியான்
அல்லா ரெனவே நனிநா
ணமுறா
வில்லா கிவளைந்
ததுமேன் மையதோ.

10

1163 பொன்னார் இமவான்
புரிநோன பதனால்
அன்னான் இடைவந்
தமர்வுற் றனளால்
மன்னா குமவன் மகளா
யினளோ
எந்நா ஞுமியா

ரையுமீன் றருள்வாள். 11

1164 பாங்குற் றிடுபா
ரினையாற் றுவனென்
றோங்குற் றனன்எவ்
வுலகும் பரியா
ஆங்குற் றனவோ
பலஅன் னவையுந்
தாங்குற் றதுகண்
ணுதல்சத் தியதே. 121

1165 விற்சூழ் கதிரோன்
முதல்விண் ணவர்கள்
தற்சூழ்ந் தனல்அல்
லதுசந் ததமும்
எற்சூழ்ந் திலரோ எழுதீ
வுளவாங்
கற்சூழ்ந் திலரோ
கடற்சூழ்ந் திலரோ. 13

1166 பன்னிற் குவடும்
பலவுண் டெனவே
உன்னுற் றிடுமோ
உயர்கள் ளிகளின்
சென்னித் தொகையைத்
தெரிசிக் கின்அயன்
தன்னொத் திலனோ
தலைநான் குளவே.

14

1167 கடிதா கியகூட இதுகல்
லெனவே
அடரா மல்விடுத்
தனன்அன் றுதனை
நெடிதே யதுவுன்
னிலன்நீள் பரிதிப்
படையா னினும்ஆற்
றல்படைத் துளனோ.

15

1168 தண்ணுற் றிடுபொன்

மைதயங் குருவம்
நண்ணுற் றனமென்
றுளநா டினனோ
எண்ணுற் றவன்நல்
லுணர்வெய் திலனான்
மண்ணிற் புனைபா
வைவனப் பதுவே.

16

1169 தன்கண் னுறுவா
னவர்தாம் பலரும்
என்கண் ணமரா
மல்கழ்ந் தனரோ
நன்கண் னுதல்நா
யகனாஃ கயிலை
யின்கண் அரகுற்
றிலதெக் கிரியே.

17

1170 திருவைத் தவர்கண்

டுயில்செங் கண்அரா
மருவித் தனைமுந்
துமறைத் திடுநாள்
விரைவிற் படரூ
தைவெகுண் டுபறித்
தொருமுத் தலைகொண் 18
டதுணர்ந் திலனோ.

1171 கிளர்ப்புற் றிடுசிம்
புளொர்கே சரிமுன்
அளப்பற் றிடுதன்
னுருவண் டமெலாம்
வளர்ப்புற் றிடுஞான்
றொர்மணிப் பரல்போல்
குளப்புற் றனன்ஈ
துகுறித் திலனோ. 19

1172 வரபத் திரைகேள்
வன்மறம் புரியுஞ்

சரபத் துருவுற் றுழிதாழ்
சிறையின்
விரவிப் படரு
தையின்மின் மினிபோல்
திரிகுற் றனன்அன் 20
னதுதேற் றிலனோ.

1173 அறியுற் றிடுபா ரதமா
னவெலாங்
குறியுற் றிடதோல்
முகர்குஞ் சரன்மேல்
எறியுற் றமருப் பினிலே
டெனலாய்ப்
பொறியுற் றிடுமென்
பதுபொய்த் திடுமோ. 21

1174 தானோர் வரையல்
லதுதா ரணியுண்
கோனோ அலன்அல்

லதுகோ கனத
வானோன் அலன்வா
சவன்அல் லன்அவன்
ஏனோ தனைமே
லெனவெண் ணியதே. 22

1175 என்னா வடவெற்
பையிழித் துரையா
அந்நா கம்பியக்
கும்அகந் தையினை
நன்னா ரதநீக் குவனநா
டுகெனா
முன்னா வுருநீத்
ததுமொய் வரையே. 23

1176 வேறு
எண்டரு முகுந்தர் கோடி
எல்லையின் மாயை
யாக்கை

கொண்டனர் திரண்டு
நீண்டு குலாய்நிமிர்
கொள்கைத் தென்ன
விண்டொடா விந்த
மாங்கோர் விஞ்சையால்
அகன்று சேண்போய்ப்
புண்டரி கத்தன் மேய
புரத்துணை நிமிர்ந்த
தன்றே.

24

1177 உருக்கிளர் விந்த
மென்னும் உருகெழு
பிறங்கல் மேல்போய்ப்
பரக்கம் தாகி அம்பொற்
பனிவரை காறும் ஆன்று
நெருக்கிய தனைய
பான்மை நிலமுழு
தளந்த மேலோன்

திருக்கிளர் பொன்னந்
தூசு புனைந்தெனத்
திகழந்த தம்மா.

25

1178 விந்தமிந் நெறியால்
ஆன்று மேக்குறக்
கிளர்ந்து போகி
அந்தர நெறியை மாற்ற
அலரிவெண் டிங்கள்
சேயோன்
புந்திபொன் புகரே காரி
புயங்கநாள் பிறரும்
நோக்கிச்
சிந்தையில் துணுக்க
மெய்தி இனையன
செப்ப லுற்றார்.

26

1179 தானவர் செயலோ
என்பார் தருமமில்

அரக்க வெய்யோ
ரானவர் செயலோ
என்பார் அல்லவேல்
அயன்மா லென்னும்
வானவர் செயலோ
என்பார் மாயமீ தாகும்
என்பார்
மேனிமிர் பிறங்க லின்றி
வெளடீளிடை
இலைகொல் என்பார். 27

1180 என்னிது வென்று
போதத் தெம்பிரான்
அருளால் நாட
அன்னது தெரித
லோடும் ஆமிது விந்த
மேருத்
தன்னுடன் இகலொன்

றுண்டாய்த் தராதல
வரைப்பில் வானில்
சென்னெறி விலக்கிற்
றென்று சிந்தனை செய்து
தேர்வார். 28

1181 செம்பொன்மால்
வரையின் பாங்கிற்
சிவனடி யுன்னி
நோற்றே
அம்புரா சியைமுன்
னுண்டோன்
அமர்ந்தனன் அவனீண்
டுற்றால்
உம்பர்போய் நின்ற
விந்தம் ஒடுங்கும்என்
றியாரும் ஓர்ந்து
கும்பமா முனியை

யுன்னி இனையன கூற 29
லுற்றார்.

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1181

- - -

23. அகத்தியப் படலம் (1182 - 1209)

1182 பொன்னார் கழல்கள்
அருச்சித்திடப் போது
கொய்யுங்
கைந்நாக மாலை
நினைந்தே கராவொன்று
கௌவ
என்னா யகனே எனத்தன்
கையெடுத் தழைப்ப
அன்னான்அங் கெய்தி
விடுவித்த தறிகி லாயோ. 1

1183 பூவார் கமலத்
தயன்நல்கிய பூவை
தன்மேல்
தூவா மயலாய்க்
கிளியாகித் தொடர்ந்து
செல்லக்
காவாய் பரனே
எனலோடுங் கலங்கல்
என்றே
தேவாதி தேவன்
அருள்செய்தது தேர்கி
லாயோ.

2

1184 சத்தார் பிருகு
தனதில்லைத் தடிந்த
வெல்லை
இத்தா ரணியில்
அளவில்பிறப் பெய்து

கென்ன

அத்தா அருளென்

றரிநோற்றுழி ஐயன் வந்து

பத்தாக என்று நிறுவுற்றது 3

பார்த்தி டாயோ.

1185 தேவர்க் கெனினும்

நிலத்தின்கட் செறிந்து

வாழ்வோர்

ஏவர்க் கெனினும்

ஒருதுன்புறின் எய்தி

நீக்கல்

காவற் குரியார்

கடனாம்அக் கடமை

தூக்கின்

மேவற் கரிதாந்

தனிமுத்தியின் மேல

தன்றோ.

1186 தெளளத் தெளளந்த
 மறைக்கள்வனைச் செற்ற
 மீன்போல்
 அள்ளற் கடலை ஒருநீ
 அகன்கை யடக்கிக்
 கள்ளத் தவுணன்
 நிலைகாட்டிநங் கண்ணில்
 வைத்த
 கொள்ளைக் கருணை
 உலகெங்கணுங் கொண்ட
 தெந்தாய்.

1187 விந்தக் கிரிநாரதன்
 சூழ்ச்சியின் மேரு
 வெற்போ
 டிந்தப் பொழுதத்

திகல்கொண் டுலகெங்கும்
ஈறாம்
அந்தத் துயருங்
கயிலைக்கிணை யாவ
லென்றே
சிந்தித் ததுகொல்
எழுந்திட்டது சேண
தெல்லாம்.

6

1188 மண்ணுற்ற வெல்லை
அளவிட்டிடு மால்கொ
லென்றே
எண்ணுற் றெவரும்
வெருக்கொண்டிட
ஈண்டை விந்தம்
விண்ணுற்ற அண்டத்
துணையாய்மிசைப்
போவ தையா

கண்ணூற்ற நோக்கம்
விடுத்தேயிது காண்கி
லாயோ.

7

1189 மல்லற் கிரிவிண்
ணெறிமாற்றலின் மற்றெ
மக்குஞ்
செல்லற் கரிதாயது
பாருடைத் தேய முற்றும்
எல்லைப் பொழுது
மயக்குற்ற இவற்றை நீக்க
ஒல்லைக் குறியோய்
வரல்வேண்டுமென்
றுன்ன லுற்றார்.

8

1190 வேறு
உன்ன லோடும் உலகம்
நனந்தலைப்
பொன்னின் மேருப்

புடையொர்
பொதும்பரின்
மன்னி நோற்றுறை
வண்டமிழ் மாமுனி
தன்னு ளத்தில்அத்
தன்மைகண் டானரோ. 9

1191 மேக்கு யர்ந்திடும்
விந்தத்தின் ஆற்றலை
நீக்கி வான நெறியினைத்
தொன்மைபோல்
ஆக்கி அண்டர் குறையும்
அகற்றுவான்
ஊக்கி னான்முன்
உத்தியை உண்டுளான். 10

1192 துள்ளி கண்ணிடைத்
தூங்குறக கைதொழ
உள்ளம் என்பொ டுருகவு

ரோமமார்

புள்ளி பொங்கப் புகழ்ந்து

பரிசடை

வள்ளல் தன்னை

மனத்திடை முன்னினான். 11

1193 முன்னும் எல்லையில்

மூரிவெளட ளேறெனும்

மின்னு தண்சுடர்

வெளடளிவெற்

பின்மிசைப்

பொன்னின் மால்வரை

போந்தெனப் புங்கவன்

துன்னு பாரிடர் சூழ்தரத்

தோன்றினான். 12

1194 ஆதி யுற்றுழி அச்சமொ

டேயெழீஇ

முது ரைத்தமிழ் முற்றுணர்

மாமுனி
கோதை யுற்றிடக்
கொம்பொடு வாங்கிய
பாத வத்திற் பணிந்தனன்
பன்முறை.

13

1195 சென்னி பாரில்
திளைத்திடத் தாழ்ந்துபின்
முன்னர் நின்று முறைபட
போற்றலும்
மின்னு லாஞ்சடை
விண்ணவன் வெகிய
தென்னை மற்ற தியம்புரி
யாலென்றான்.

14

1196 விந்த மால்வரை
மேருவை மாறுகொண்
டந்த ரத்தை யடைத்த
ததன்வலி

சிந்த என்கட் சிறிதருள்
செய்கெனாச்

சந்த நூற்றமிழ்த் தாபதன் 15
கூறினான்.

1197 அக்க ணத்துனக் காற்றல்
வழங்கினாம்
மிக்க விந்தத்தை
வேரொடும் வீட்டிஅத்
தெக்கி ணஞ்சென்று
சீர்ப்பொதி யத்திடைப்
புக்கு வைகெனப்
புங்கவன் செப்பினான்.

16

1198 என்ற லுந்தொழு
தேத்திநின் பூசனை
நன்று செய்ய நளிதடங்
கூவலும்
நின்றி டாப்புனல் நீடவுந்

தென்றிசைக்
கொன்றொர் தீர்த்தம்
உதவுகென் றோதினான். 17

1199 அனைய காலை
அருங்கயி லாயமேல்
இனிது வைகிய ஏழ்நதி
தன்னுளும்
புனித மாகிய பூம்புனற்
பொன்னியைப்
பனிம திச்சடைப்
பண்ணவன் முன்னினான். 18

1200 அந்த வேலை அதுணர்ந்
தேவெரீஇச்
சிந்தை பின்னுறச் சென்று
திருமுனம்
வந்து காவிரி வந்தனை
செய்தலும்

எந்தை நோக்கி இதனை
இயம்புவான்.

19

1201 தீது நீங்கிய தென்றிசைக்
கேகிய

கோதி லாத குறுமுனி
தன்னொடும்

போதல் வேண்டும்

பொருபுனற் காவிரி

மாது நீயென மற்றவள்

கூறுவாள்.

20

1202 திண்மை ஐம்பொறி

செற்றுளன் ஆயினும்

அண்ண லேயிவன்

ஆண்டகை யாகுமால்

பெண்ணி யானிவன்

பின்செலல் நீதியோ

எண்ணின் ஈதும்

இயற்கையன்
றென்னவே.

21

1203 திரிபில் சிந்தையன்
தீதுநன் கிற்படா
ஒருமை கொண்ட
உளத்தன்நம் மன்பருள்
பெரியன் ஈங்கிவன்
பின்னுறச் செல்கெனா
அருள்பு ரிந்தனன் ஆல
மிடற்றினான்.

22

1204 ஆங்க தற்கிசைந் தந்நதி
யின்றியான்
தீங்கி லாத முனியொடு
பின்செல்வன்
ஓங்கல் மேய வெருவ
இவன்றனை

நீங்கு காலத்தை நீயருள் 23
கென்னவே.

1205 நன்று நன்றிது நங்கைநின்
காரணத்
தென்று நோக்கி
இவன்கரங் காட்டுவன்
அன்று நீங்கி அவனியின்
பாலதாய்ச்
சென்று வைகெனச்
செப்பினன் எந்தையே. 24

1206 செப்பு மாற்றஞ்
செவிக்கமு தாதலும்
அப்பெ ரும்புன லாறவன்
பின்செல
ஒப்ப லோடும்
உயிர்க்குயி ராகியோன்
தப்பின் மாமுனிக்

கின்னது சாற்றினான்.

25

1207 நீடு காவிரி நீத்தத்தை
நீயினிக்

கோடி உன்பெருங்

குண்டிகைப் பாலென

நாடி யத்திறஞ் செய்தலும்

நன்முனி

மாடு சேர்ந்தனள் மாந்தி

26

யென்பவே.

1208 ஆய காலை அகத்திய

தென்றிசைத்

தேய மேகெனச் சீர்விடை

நல்குறாப்

பாயு மால்விடைப் பாகன்

மறைந்தனன்

போயி னான்செறி பூதரி

னத்தொடும்.

27

1209 வேறு

அத்தனங் கொருவ
அன்னான் அருளடைந்
தங்கண் நீங்கி
மெய்த்தகு மதலை
வேண்டி விதர்ப்பர்கோன்
பயந்த லோபா
முத்திரை தனைமுன்
வேண்டு* மு துக்குறைத்
திண்மை சான்ற
சிந்தனை யளித்த வள்ளல்
தென்றிசை நோக்கிச்
சென்றான்.

(* முதுக்குறைத் திண்மை
சான்ற சித்தன் - புலத்திய
முனிவன்.

முதுக்குறை - பேரறிவு.) 28

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1209

- - -

24. கிரவுஞ்சப் படலம் (1210 - 1222)

121024. கிரவுஞ்சப் படலம்

பொன்றிகழ வரையின்
நின்றுங் குறுமுனி
புவியே ஆறாத்
தென்றிசைக் கேகு
மெல்லைத் திறலரிக்
கிளவல் வாழ்க்கை
வன்றிறல் மாய முதூர்
வந்தெய்த ஆண்டை
வைகும்

அன்றிலம் பேர்பெற்
றுள்ள அவுணன்அத்
தன்மை கண்டான்.

1

1211 வானுயர் உலகந் தன்னை
வசுந்தரை யாக்ம் பாரை
ஏனைய ககன மாக்கும்
எறிதிரைப் பரவை
தன்னை
மேனிமியர் பிறங்க
லாக்கும் வெற்பினைப்
புணரி யாக்கும்
பானுவை மதிய மாக்கும்
மதியினைப் பகலாச்
செய்யும். .

2

1212 அணுவினை மேரு
வாக்கும் அன்னதோர்
மேரு வெற்பை

நுணுகிய அணுவே
யாக்கும் நொய்தெனப்
புவனி தன்னைப்
புணரிய தாக்கும் நேமிப்
புணரியைப் புவன
மாக்கும்
இணருறு நேமித் தீயை
எல்லைநீ ராகச் செய்யும்.

3

1213 கன்னலின் அயுதத்
தொன்றிற் கடவுளர்க்
கேனும் நீத்தோர்
என்னவர் தங்கட் கேனும்
எனைப்பல மாயஞ்
சூழ்ந்து
பன்னெடுங் காலஞ்
செல்லப் படுத்திடும்

என்னின் அம்மா
அன்னவன் வன்மை
யாவும் ஆரறிந் துறைக்கற்
பாலார். .

4

1214 அத்தகு தகுவர் கோமான்
அடற்கிர வுஞ்சன்
அன்போன்
மெய்த்தமிழ் முனிவன்
செல்லும் வியனெறி
விந்த மேபோல்
கொத்துயர் குவடு மல்கிக்
குன்றுருக் கொண்டு
தன்பால்
உய்த்திடு மாறு போக்கி
உறுதலுங் குறியோன்
கண்டான். .

5

1215 காண்டலும் வியந்து

நன்றிக் கடிவரை நடுவ
ணாக
ஈண்டிதோ ரத்தம்
உண்டால் இவ்வழி
நடத்தும் என்னா
ஆண்டத னிடையே
போக அந்நெறி குரோச
வெல்லை
மாண்டலும் இலதே யாக
மற்றொரு சுரமுற் றன்றே.

.

6

1216 அந்நெறி கண்டு
தொன்னூல் அறைமுனி
ஏக லோடுஞ்
சென்னெறி மேலின் றாகத்
திரும்பினன் செல்லுங்
காலை

முன்னுள நெறியுங்
காணான் முனிவரன்
மயங்க ஓர்சார்
பின்னொரு வட்டை
கண்டு பேதுற லோடும்
போனான். .

7

1217 ஆறது செல்லுமெல்லை
அடலெரி கனைந்து சூழ்ச்
சூறைகள் மயங்க மங்குல்
துண்ணென மாரி தூவ
மாறகல் உருமுச் சிந்த
வல்லிருட் படலை சுற்ற
வீறகல் மாயை சூழந்தான்
எறுழ்வலி அவுணர்
கோமான். .

8

1218 மட்டுறு குறிய செம்மல்
மற்றது நோக்கித் தீயோர்

பட்டிமை யொழுக்கீ
தென்னாப் பயின்றிடு
போத நீரால்
உட்டெளவு பான்மை நாட
ஊழ்த்திறந் தெரித
லோடுங்
கட்டழல் என்னச் சீறிக்
கரதலம் புடைத்து
நக்கான். .

9

1219 நன்றுநன் றவுணன்
கொல்லாம் நமக்கிது
புரியு நீரான்
இன்றிவன் வன்மை
நீப்பன் யானென அவுண
வெய்யோன்
குன்றுரு வதனிற் குற்றிக்
குறுமுனி பாணித்

தண்டால்

துன்றிரும் பூழை யாக்கிச் 10

சூளிவை புகல லுற்றான்..

1220 மாண்மதி பெறாத

வெய்யோய் மற்றுநின்

தொன்மை நீங்கி

நீண்மலை யாகி ஈண்டே

நின்றுநீ யவுணர்ச்சுக்

கெல்லாம்

ஏண்மிகும் இருக்கை

யாகி இருந்தவத்

தோர்க்கும் ஏனைச்

சேண்மலி கடவு

ளோர்க்குந் தீத்தொழில்

இழைத்தி பன்னாள்.

11

1221 மாற்படு நமது பாணி

வலிகெழு தண்டால்

உன்றன்
பாற்படு புழைகள் யாவும்
பற்பல மாயைக்
கெல்லாம்
ஏற்புடை இருக்கை யாக
எம்பிரான் உதவுஞ்
செவ்வேள்
வேற்படை தன்னிற்
பின்னாள் விளிகுதி
விரைவின் என்றான்.

12

1222 பழிதரும் இனைய சாபம்
பகர்ந்துதன் சிரகந்
தன்னில்
உழிதரு புனலை வாங்கி
உளங்கொள்மந் திரத்தால்
வீசி
அழிதர மாயை நீக்கி

ஆண்டொரீஇ மீண்டு
தென்பால்
வழியது செவ்வன் நாடி
வண்டமிழ் முனிவன்
போனான்.

13

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1222

-----

25. விந்தம் பிலம்புகு படலம் (1223 - 1235)

1223 அன்னனதா ரவுணர்
கோமான் அன்றுதொட்
டசல மாகித்
துன்னெறி அவுணர்
யாருந் துவன்றிய அரண
மாகி

நென்னலின் முதனாள்
காறு நின்றனன்
அனையான் தன்னை
என்னையா ளுடைய
நீயன் றியாவரே அடுதற்
பாலார்.

1

1224 பைந்தமிழ் முனிவன்
வான்றொய் பனிவரை
யதனை நீங்கித்
கந்தரஞ் செறியாற்
கோட்டுக் கடவுளர்
வரைச்சா ரெய்தி
அந்தம தடைந்தோர்க்
தங்கண் அருளினால்
தனது மூல
மந்திரம் உணர்த்தும்
முக்கண் வானவன் காசி

புக்கான்.

2

1225 கங்கைசென் றொழுகுங்
காசிக் கறைமிடற் றகில
நாதன்
பங்கய அடிகள் தாழ்ந்து
பரவல்செய் தாண்டு
நீங்கித்
துங்கதை கொண்ட
விந்தத் தொல்வரைக்
கொருசா ரேகி
அங்கதன் நிலைமை
நோக்கி அறிவன்ஒன்
றியம்ப லுற்றான்.

3

1226 சேயுயர் நிவப்பிற் றாகிச்
சேண்புகும் விந்த
மென்னும்

மாயிருங் குவடு
கேண்மோ மற்றியாம்
பொதிய வெற்பில்
போயிருந் திடவே
உன்னிப் போந்தனம்
அதனுக் கின்னே
நீயொரு சிறிது செல்லும்
நெறியளித் திடுதி
யென்றான்.

4

1227 எறிகதிர் மதிலி னுக்கும்
ஏகருந் திறத்தால் வான
நெறியினை யடைத்துத்
தொல்லை நெடியமால்
போன்று நின்றேன்
குறியநிற் கஞ்சி யாறு
கொடுப்பனோ எனது
தோற்றம்

அறிகிலை மீண்டு

போகென் றவ்வரை

5

மொழிந்த தன்றே.

1228 கேட்டலும் அதனைச்

சீற்றங் கிளர்ந்திட

நகைத்து நாதன்

தாட்டுணை யுன்னித்

தொன்னாட் சதமகன்

வேண்ட ஆழி

மாட்டுறச் செறித்த

கையை மலரயன்

பதத்தின் காறும்

நீட்டினன் தவமே யன்றி

நெடும்பொருள் பிறவு

முண்டோ.

6

1229 அற்புதம் அமரர் கொள்ள

ஆற்றவுங் குறியோன்
விந்த
வெற்பின தும்பர் தன்னில்
மீயுயர் குடங்கை சேர்த்தி
வற்புற ஓன்ற வல்லே
மற்றது புவிக்கட் டாழ்ந்து
சொற்பிலம் புகுந்து
சேடன் தொன்னிலை
அடைந்த தன்றே.

7

1230 அள்ளலை யடைகின்
றோரில் அரம்புகும்
அடுக்க லஞ்சி
வள்ளலை யருளிக்
கேண்மோ மற்றுனை
வழிப டாமல்
எள்ளலை யிழைத்து
மேன்மை இழந்தனன்

தமியன் குற்றம்
உளளலை எழுவ
தெஞ்ஞான் றுரையெனக்
கூறிற் றன்றே.

8

1231 அன்னதோர் பொழுது
தன்னில் அலைகடல்
செறித்த அங்கை
முன்னவன் விந்த
வெற்பின் மொழியினை
வினவி யான்போய்
இந்நெறி யிடையே
மீளின் எழுதியால் நீயு
மென்னா
நன்னகை யோடு
சொற்றான் நாரதன்
சூழ்ச்சிக் கொப்ப.

9

1232 வன்புலப் புவிக்குள்

விந்தம் மறைதலும்
அறிவின் நீராற்
புன்புலப் பகையை
வென்றோன் கரத்தைமுன்
போலச் செய்து
துன்புலப் புற்ற சிந்தைச்
சுரர்கள்பூ மாரி தூர்ப்பத்
தென்புலப் பொதிய
வெற்பிற் செல்வது
சிந்தை செய்தான்.

10

1233 ஆயிடை விந்தம் பார்புக்
கழுந்திட அகல்வா
னத்துத
தேயம்வெளட ளிடைய
தாகத் தினகரன் முதலாந்
தேவர்
பாய்சுடர் விளக்கம்

யாண்டும் பரந்தன
சிறையை நீங்கி
ஏயென அளக்கர் நீத்தம்
எங்கணுஞ் செறிவு
மாபோல்.

11

1234 அதுபொழு தலரி யாதி
அமரர்கள் அகத்தி
யன்பாற்
கதுமென அடைந்து
போற்றிக் கைதொழு
தெந்தை செய்த
உதவியார் புரிவர்
நின்னால் உம்பரா
றொழுகப் பெற்றோம்
பொதியமேல் இனிநீ
நண்ணி இருத்தியெம்
பொருட்டா லென்றார்.

12

1235 என்றலும் விழுமி
தென்னா இசைவுகொண்
டமரர் தம்மைச்
சென்றிட வானிற்
றூண்டித் தெக்கிணந்
தொடர்ந்து செல்லக்
குன்றமர் குடாது தேயங்
குறுகும்வில் வலன்வா
தாவி
அன்றுயிர் இழப்ப
நின்றார் அகத்தியன்
வரவு கண்டார்.

13

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1235

----

26. வில்வலன் வாதாவி வதைப்

படலம் (1236- 1267)

1236 கண்டனர் இவனே
போலுங் காய்சினத்
தவுணர் ஆவி
கொண்டனன் வேலை
முன்னங் குடித்துமிழ்
கின்ற நீரான்
அண்டரை யருள்வா
னாங்கொல்
அடைந்தனன் அவனுக்
கின்னே
உண்டியை யுதவி ஆவி
கொள்ளுதும் ஊனொ
டென்றார். 1

1237 என்றிவை புகன்ற
பின்னர் இளவல்வா தாவி
யொன்போன்

குன்றதன் புடையில்
ஓர்சார் கொறியுருக்
கொண்டு போந்து
மென்றழை புதலின் மேய
வில்வலன் என்னு
மேலோன்
ஒன்றிய புலத்தின்
மிக்கோர் உருவுகொண்
டுற்றான் அன்றே.

2

1238 மீதுறு சடையும் நீறு
விளங்கிய நுதலும்
வேடங்
காதணி குழையின் சீருங்
கண்டிகைக் கலனும்
மேற்கொள்
பூதியுந் தண்டுங் கையும்
புனையுரி யுடையு மாக

மாதவ வேடந் தாங்கி
முனிவனார் வல்லை 3
சென்றான்.

1239 மெய்தரு புறத்துக் காமர்
வியனுருக் கொண்டு
தன்னுட்
கைதவங் கொண்டு
செங்கேழக் காஞ்சிரங்
கனிபோல் மேய
மைதிகழ் மனத்தன்
நோடிபோய் வண்டமிழ்
முனிவற் போற்றி
ஐதென வணங்கி முக்கால்
அஞ்சலி செய்து
சொல்வான். 4

1240 அடிகள்நீர் போத இந்நாள்
அருந்தவம் புரிந்தேன்

இன்று
முடிவுற வந்தீர் யானும்
முனிவர்தம் நிலைமை
பெற்றேன்
கொடியனேன் இருக்கை
ஈதால் குறுகுதிர் புனித
மாகும்
படியென உரைத்துப்
பின்னும் பணிந்தனன்
பதங்கள் தம்மை.

5

1241 பணிதலும் ஒருதன்
கையிற் பரவையம்
புனலை வாரி
மணிபடு பதுமம் போல
வாய்க்கொளும் முனிவன்
தீயோன்
துணிவினை யுணரா

னாகித் துண்ணென
வுவகை தோன்ற
இணையறு தவத்தின்
மிக்கோய் எழுதியென் 6
றிதனைச் சொற்றான்.

1242 ஆறெதிர் எண்ம ராகும்
ஆயிர முனிவர் தம்பால்
வேறுள தவத்தார் தம்பால்
மிக்கநின் னியற்கை
தன்னில்
கூறுசெய் அணுவின்
காறுங் குணமில் சரதம்
ஈது
தேறுதி இருககை யேது
செல்லுதும் வருக
வென்றான். 7

1243 என்றருள் முனியை

நோக்கி ஈதென துறையுள்
என்னச்
சென்றனன் முடிவான்
வந்த தீயவன்
அவற்கொண் டேகி
மன்றதன் இருக்கை யற்று
மரபுறு தவிசிற் சேர்த்திப்
பொன்றிகழ் அடிகட்
கேற்ற பூசனை புரிந்து 8
சொல்வான்.

1244 எந்தைநீ யானும் ஏனை
என்குலத் தவரும் உய்ய
வந்தனை போலும்
இந்நாள் மற்றென
திருக்கை வைகி
வெந்திடு புற்கை யேனும்
மிசைந்தனை எனக்குச்

சேடந்

தந்தருள் புரிந்து போதி

தவத்தரில் தலைவ

என்றான்.

9

1245 சொல்வல முனிவர்

மேலோன் சூர்முதன்

மருகா யுள்ள

வில்வலன் மாற்றங்

கேளா விழுமிது பரிவின்

மிக்கோய்

ஒல்வதோர் உணவு

நின்பால் உவந்தியாம்

அருந்திப் பின்னர்ச்

சொல்வது கடனா மென்று

செப்பினன் தீமை

தீர்ப்பான்.

10

1246 மேலவன் இதனைக் கூற

வில்வன் வணங்கி
எந்தாய்
சீலமோ டடிசில் செய்வன்
சிறிதுபோ திருத்தி
யென்று
காலையங் கதனில்
ஆண்டோர் கயப்புனல்
படிந்து மூழ்கிச்
சாலவும் புனித னாகி
அடுவதோர் சாலை
புக்கான்.

11

1247 அத்தலை நிலத்தை நீரால்
ஆமயம் பூசி யாண்டுஞ்
சித்திரம் உறுத்தி யாவுந்
தேடிவால் வளையின்
சின்னம்
ஒத்ததண் டுலமா சேக

ஒண்புன லிடையே இட்டு
முத்திறம் மண்ணி
மற்றோர் முழுமணிக்
குழிசி உய்த்தான்.

12

1248 தாக்குறு திறலின் வெய்ய
தழல்பொதி கருவி யான
ஆக்கிய செய்த
தொன்றில் அழலினை
அதனுள் மூட்டித்
தேக்ககில் ஆர மாட்டிச்
சீருணத் தசம்ப ரொன்றில்
வாக்கிய வுலைப்பெய்
தேற்றி மரபில்வால்
அரியுள் ளிட்டான்.

13

1249 பதனறிந் துண்டி யாக்கிப்
பாலுற வைத்துப் பின்னர்
முதிரையின் அடிசி லட்டு

முன்னுறு தீம்பால்
கன்னல்
விதமிசும் உணாக்கள்
யாவும் மேவுற
அமைத்துக் கொண்டு
புதுமணங் கமமுந்
தெய்வப் புனிதமாங்
கறியுஞ் செய்தான்.

14

1250 ஆற்றலால் மேடம்
போலாய் ஆரிடர் உயிரை
யெல்லாம்
மாற்றுவான் அமைந்து
இளவலை வலிதிற்
பற்றிக்
கூற்றமே போல மேவும்
முனிவன்முற் கொணர்ந்து
கையில்

ஏற்றகூர்ங் குயத்தாற் காதி 15
இருதுணி யாக்கி னானே.

1251 அணிப்படு போர்வை
நீக்கி அங்கமும் அகற்றி
வாளால்
துணிப்பன துணித்தும்
நர்ந்துஞ் சுவைத்திடும்
உறுப்பூன் எல்லாங்
குணிப்பொடு குட்ட
மிட்டுக் குழிசிகள் பலவிற்
சேர்த்தி
மணிப்புனல் கொண்டு
முக்கால் மரபினால்
மணணல் செய்து. 16

1252 உரைத்தவக் கறிக்கு
வேண்டும் உவர்முதல்
அமைந்த நல்கி

வருத்துறு கனன்மேற்
சேர்த்தி வாதியிற்
புழுக்கல் செய்தே
அரைத்திடு கறியின்
நுண்தூள் ஆதிதூய்
இழுது பெய்து
பொரிப்பன
பொரித்திட்டாவி
போந்திடா வண்ணம்
போற்றி.

17

1253 கறியினுண் பொடியும்
ஏனைக் கந்தமார் துகளும்
அந்நாள்
வரையல்போ குற்ற தூய
வாலரிப் பொடியும் நீவி
உரைகெழு துப்பும்
வாக்கி பொழுகுபல்

காயங் கூட்டித்
திறனொடும் அளாவி
யாங்கோர் சிற்சில பாகு
செய்து.

18

1254 பின்னரும் பலகால்
வேண்டும் பெற்றியிற்
கரித்துச் செம்மி
முன்னுற அளிக்க நின்ற
முதிரையின் புழுக்கல்
அட்டுச்
செந்நல நீடுங் கன்னல்
தீம்புளிங் கறியுஞ்
செய்யா
அன்னதோர் தொடக்கம்
யாவும் அருளினன்
அருளி லாதான்.

19

1255 ஆசினி வருக்கை யாதி

அளவையில் கனிகள்
கீறித்
தேசமர் கன்னல் தீந்தேன்
சேர்தரச் சிவணி யேனை
வாசமும் மலரும் இட்டு
வரம்பில அமைத்துப்
புத்தேள்
பூசனைக் குரிய அன்பாற்
பொருக்கெனக் குவவு
செய்தான்.

20

1256 குய்வகை யுயிர்ப்பின்
மாந்திக் குவலயம்
விரும்பு கின்ற
ஐவகை உணவும் ஆறு
சுவைபட அளித்துப்
பின்னும்
எவ்வகை யனவுந் தானே

இமைப்பினில் அமைத்து
வல்லே

கவ்வையி னோடுஞ்

சென்று கடமுனி

கழல்மேல் தாழ்ந்தான்.

21

1257 எந்தைநீ இன்ன காலை
இரும்பசி யுடற்ற ஆற்ற
நொந்தனை போலும்
மேனி நுணங்கினை
தமியேன் ஈண்டுத்
தந்தனன் உணவி யாவுந்
தளர்வற நுகரு மாறு
வந்தருள் என்று வேண்ட
மற்றதற் கியைந்து
போனான்.

22

1258 அட்டிடு சாலை மாட்டே
அகத்தியற் கொடுபோய்

ஆங்கண்
இட்டதோர் இருக்கை
தன்னில் இருத்தியே
முகமன் கூறி
மட்டுறு தூநீர் கந்த
மலர்புகை தீபங்கொண்டு
பட்டிமை நெறியிற் பூசை
புரிந்துபின் பதநேர்
குற்றான்.

23

1259 வேறு

தௌளுஞ் சுடர்ப்பொன்
இயல்கின்ற தட்டை
திருமுன்னர் வைத்து
நிரையா,
வள்ளங்கள் வைத்து
மிகுநாரம் உய்த்து மரபில்
திருத்தி மறையோன்,

உள்ளங் குளிர்ப்ப
அமுதன்ன உண்டி யறு
பேதம் யாவும் உதவா,
வெளடீளம் படைத்த
நறுநெய்ய தன்கண்
விட்டான்தன் னாவி
விடுவான்.

24

1260 முறைவைப்பு நாடி
முதன்மைக்கண் மேவு
முதிரைப் புழுக்கல்
மறியின்,
கறிவர்க்கம் ஏனை
யவைசுற்றின் மேய
கவினுற்ற கிண்ண
மிசையே,
உறவிட்டு நீட மதுரித்த
யாவும் உடனுய்த்

தொழிந்த வளனுஞ்,
செறிவித்து மேலை
முனிகைக்குள் நீடு
சிரகத்தின் நீரு தவினான். 25

1261 பெருநீர் அடங்கு
சிறுகையி னூடு
பெறவுய்த்த தோயம்
அதனை,
இருபான்மை உண்டி
யதுசூழும் வண்ண
மிசையோடு
சுற்றியதுதான்,
ஒருகால் நுகர்ந்து
பலகாலி னுக்கும்
உதவிப்பின் உள்ள
படியும்,
அருகாது செய்து மிகவே

விரும்பி அயில்வான்
தவங்கள் பயில்வான்.

26

1262 அடுகின்ற உண்டி
கறிவர்க்க மேலை
அவையன்பி லாத
அசுரன்,
இடுகின்ற தேது
முடிவெய்து காறும்
இனிதுண்டு பின்றை
முனிவன்,
கடிகொண்ட நாரம்
அனையன் கொணர்ந்து
கரமுய்ப்ப நுங்கி
யெழுவான்,
பொடிகொண்டு தன்கை
மலர்நீவி மிக்க
புனல்கொண்டு மண்ணல்

1263 மைக்காரின் மெய்யன்
 அருள்கின்ற நாரம்
 வாய்க்கொண் டுமிழ்ந்து
 பலகால்,
 முக்காலின் நுங்கி வாய்பூ
 முறைநாடி அங்க
 மெவையும்,
 மிக்கானுமுறு புரியாவ
 தன்றி வேறுள்ள செய்கை
 பலவும்,
 அக்காலை யங்கொர்
 புடையுற் றியற்றி
 அவண்வீற் றிருக்கும்
 அளவில்.

1264 வேதா அளித்த
 வரமுன்னி யேவில்

வலனென்னும் வெய்ய
அசுரன்,
போதா விருந்த
முனியாவி கோடல்
பொருளாக நெஞ்சின்
நினையா,
வாதாவி மைந்த
இளையாய் விரைந்து
வருகென்று கூற
முனிவன்,
தீதார் வயிற்றின்
இடையே எழுந்து
திறல்மேட மாகி
மொழிவான்.

29

1265 வேறு

எண்ணாம லேமுன்பு
கடலுண்ட தேபோல

எனதூனும் உண்ட
கொடியோன்,
உண்ணாடும்
உயிர்கொண்டு
வலிகொண்டு குறிதான
உதரங் கிழித்து வருவன்,
அண்ணாவில் வலனேயெ
னக்கூறி ஏதம்பி
அரிபோல் முழங்கி
யிடலும்,
மண்ணாடர் புகழ்கும்ப
முனிதீயர் செய்ய திட்ட
மாயந் தெரிந்து
வெகுள்வான்.

30

1266 ஊனகொண்ட கறியாகி
நுகர்வுற்ற வாதாவி
உயிர்போகி யுண்ட

இயல்பே,
தான்கொண்டு
முடிகென்று சடரத்தை
யொருகாலை தமிழ்
வல்ல முனித டவலுங்,
கான்கொண்ட எரிமண்டு
சிறுபுன் புதற்போன்று
கடியோ னுமுடி வாகவே,
வான்கொண்ட
லெனஅங்கண்
முன்னின்ற வந்தம்பி
மாய்வுற்ற துன்னி
வருவான்.

31

1267 மெய்க்கொண்ட
தொன்னாள்
உருக்கொண்டு
முனிதன்னை

வெகுளுற்றொர் தண்ட
மதனைக்,
கைக்கொண்டு
கொலையுன்னி
வருபோழ்தில் முனிவன்
கரத்தில் தருப்பை
ஒன்றை,
மைக்கண்டர் படையாக
நினைகுற்று விடவில்
வலன்றானு
மடிவெய்தலும்,
அக்கண்ட கக்கள்வர்
உறையுற்ற இடம்நீங்கி
அப்பால் அகன்ற
னனரோ.

32

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1267

-----

27. காவிரி நீங்கு படலம் (1268-1333)

1268 செங்கை தூங்கிய
தீர்த்த நீரொடுங்
கொங்கின் பாற்செலக்
குறிய மாமுனி
மங்கு கின்றஅம்
மைந்தர் நேருறா
அங்கண் மேவினார்
அருந்த வத்தர்போல்.

1

1269 நேரு மைந்தர்கள்
இருவர் நீனிறக்
காரின் மேனியர்
கறங்கு கண்ணினர்

தீரர் ஆற்றவுஞ்
சினத்தர் ஒல்லென
ஆர வாரஞ்செய்
தணுகி னாரரோ. 2

1270 அண்மை யாகுவர்
அகல்வர் மாமுனி
கண்முன் எய்துவர்
கரந்து காண்கிலார்
விண்மு கிற்குளே
மேவி ஆர்ப்பரால்
மண்மி சைப்பினும்
வருவர் சூழ்வரே. 3

1271 கோதில் ஆற்றல்சேர்
கும்ப மாமுனி
ஈது நோக்கியே
இவரை முன்னமே
காதி னாம்நமைக்

கருதி வந்தனர்
மாத வத்தினோன்
மைந்தர் ஆதலால். 4

1272 பேர்கி லாதஇப் பிரம
கத்தினோய்
தீரு மாற்றினால்
சிவன தாள்களை
ஆர்வ மோடிவண்
அருச்சிப் பாமெனா
நேரின் மாமுனி
நினைந்து நின்றரோ. 5

1273 ஆசில் கொங்கினுக்
கணித்தின் ஓரிடை
வாச மீதென மகிழ்ந்து
வீற்றிரீஇ
ஈச னார்தமை
இலிங்க மேயில்

நேச நெஞ்சினான்
நினைந்து தாபித்தான். 6

1274 தூய குண்டிகைத்
தோயம் அன்றியே
சேய மாமலர் தீபந்
தீம்புகை
ஆய போனகம் ஆதி
யானவை
ஏய மாற்றினால்
இனிது தேடினான். 7

1275 விழுமி தாகிய விரதர்
வீயவே
வழியி ருந்திடும்
வஞ்சர் ஆவிகொள்
பழிய கன்றிடப்
பரமன் தாள்மிசை

அழிவில்

அன்பொடே

அருச்சித் தானரோ. 8

1276 மங்கை பாகனை

மற்றும் பற்பகல்

சிங்கல் இன்றியே

சிறந்த பூசைசெய்

தங்கண் மேவினான்

அவன்க ணாகிய

துங்க வெம்பவந்

தொலைந்து

போயதே.

9

1277 அனைய காலையில்

அரிய தீந்தமிழ்

முனிவ ரன்செயல்

முற்றும் நாடியே

துனியல் நாரதன்

தொல்லை வானவர்க்
கினிய கோமகன்
இருக்கை எய்தினான். 10

1278 தாணு விற்பதந்
தன்னை உன்னியே
வேணு வாகியே
மெய்த்த வஞ்செயுஞ்
சேணின் மன்னவன்
செல்லு நாரதற்
காணும் எல்லையிற்
கழல்வ ணங்கினான்.

11

1279 எழுதி மன்னவெண்
றெடுத்து மார்புறத்
தழுவி நன்றிவட்
சார்தி யோவெனா
உழுவ லன்பினால்

உரைப்ப வாசவன்
தொழுத கையினான்
இனைய
சொல்லுவான்.

12

1280 இன்று காறுநின்
னருளின் யானிவண்
நன்று மேவினன்
நாதன் பூசனைக்
கொன்ற துண்டுதீங்
குரைப்பன்
கேட்டியால்
குன்ற மன்னதோர்
குணத்தின்
மேலையோய்.

13

1281 கோதின் மாமலர்
குழுவு தண்டலைக்

கேது நீரிலை இறந்து
வாடுமால்
போதும் இல்லையால்
பூசை செய்வதற்
கீத ரோகுறை யென்றி
யம்பினான்.

14

1282 வேறு

இன்னவை பலவுங்
கூறி இந்திரன்
தவிசொன் றிட்டு
முன்னுற இருத்தித்
தானும் முனிவரன்
பணியால் வைக
அன்னதோர் அறிஞன்
நின்னூர் அரசியல்
பிறவும் ஈசன்
தன்னருள் அதனால்

மேனாள் வருவது
தளரேல் மன்னோ. 15

1283 ஆறணி சடையி
னானுக் கருச்சனை
புரிதற் கிங்கோர்
ஊறுள தென்றே ஐய
உரைத்தனை அதுவும்
வல்லே
மாறிடுங் காலம்
ஈண்டு வந்ததப்
பரிசை யெல்லாங்
கூறுவன் கேட்டி
யென்னாக் கோமகற்
குரைக்க லுற்றான்.

16

1284 தன்னிகர் இலாத
முக்கண் சங்கரன்

பொதிய வெற்பின்
முன்னுறை கென்று
விதும்ப முனிவனை
விடுத்த வாறும்
அன்னவன் விந்தந்
தன்னை அகன்பிலத்
திட்ட வாறும்
துன்னெறி புரிந்த
வெஞ்சூர் மருகரைத் 17
தொலைத்த வாறும்.

1285 அப்பழி தீரு மாற்றால்
ஐதெனக் கொங்கின்
நண்ணி
முப்புர மெரித்த
தொல்லை
முதல்வனை அருச்சித்
தேத்தி

மெய்ப்பரி வாகி
அங்கன் மேவிய
திறனும் முற்றச்
செப்பினன் பின்னும்
ஆங்கோர்
செய்கையை
உணர்த்த வுற்றான். 18

1286 அருந்தவ முனிவன்
கொங்கின் அமலனை
அருச்சித் தங்கண்
இருந்திடு கின்றான்
நாடி ஏகினன்
அவன்வா லாகப்
பொருந்துகுண்
டிகையின் மன்னும்
பொன்னியா றதனை
இங்கே

வரும்பரி சியற்றின்
உன்றன் மனக்குறை
தீரு மென்றான்.

19

1287 குரவன்ஈ துரைத்த
லோடுங் குறுமுனி
கொணர்ந்து வைத்த
வரநதி தனையிக்
காவில் வரவியற்
றிடுமா நென்கொல்
பெருமநீ யுரைத்தி
யென்னப் பேரமு
தருத்தி யேத்திக்
கரிமுகத் தேவை
வேண்டில்
கவிழ்த்திடும் அதனை
என்றான்.

20

1288 குணப்பெருங் குன்ற
மன்ன கோதிலா
அறிவன் இன்ன
புணர்ப்பினை
இரைதத லோடும்
புரந்தான் பொருமல்
நீங்கிக்
கணிப்பிலா மகிழ்ச்சி
யெய்திக் காசிபன்
சிறுவர் கொண்ட
அணிப்பெருந்
திருவும் நாடும்
அடைந்தனல்
போன்று சொல்வான். 21

1289 எந்தைநீ இனைய
எல்லாம் இயம்பினை

அதனால் யானும்
உய்ந்தனன் கவலை
யாவும் ஒருவினன்
முனிவன் பாங்கர்
வந்திடு மாறும் ஈண்டு
வரவுன தருளால்
இன்னே
தந்திமா முகற்குப்
பூசை புரிகுவன்
தக்கோய் என்றான்.

22

1290 அருள்முனி இதனைக்
கேளா அன்னதே
கருமம் வல்லே
புரிகரி முகவற் கைய
பூசனை யென்று
கூறிப்
பரவிய இமையோர்

கோனைப் பார்மிசை
நிறுவிப் போந்து
சுரரெலாம் பரவு
கின்ற தொல்லையம் 23
பதத்தி லுற்றான்.

1291 சேறலும் புணர்ப்பு
வல்லோன் திங்களும்
அரவுங் கங்கை
யாறொடு முடித்த
அண்ணல் அருள்புரி
முதல்வன் றன்னை
மாறகல் மேனி
கொண்டு வரன்முறை
தாபித் தன்னான்
சீறடி அமரர் கோமான்
அருச்சனை செய்து
பின்னர். 24

1292 இக்கொடு தென்னங்
காயும் ஏனலின்
இடியுந் தேனும்
முக்கனி பலவும்
பாகும் மோதக முதல
முற்றுந்
தொக்குறு மதுர மூலத்
தொடக்கமுஞ்
சுவைத்தீம் பாலும்
மிக்கபண் ணியமு
மாக விருப்புற
நிவேதித் தானால்.

25

1293 இவ்வகை நிவேதித்
தேபின் எம்பிரான்
றன்னை ஏத்த
மைவரை யனைய
மேனி மதகரி

முகத்துத் தோன்றல்
கவ்வையோ டனந்த
கோடி கணநிரை
துவன்றிச் சூழ
அவ்விடை
விரைவால் தோன்ற
அஞ்சினன் அமரர்
கோமான்.

26

1294 அஞ்சலை மகவா
னென்ன ஐங்கரக்
கடவுள் கூற
நெஞ்சகந் துணுக்கம்
நீங்கி நிறைந்தபே
ருவகை யெய்தி
உஞ்சன னென்று
வள்ளல் உபயமா
மலர்த்தாள் மீது

செஞ்செவே சென்னி
தீண்டச் சென்றுமுன் 27
வணக்கஞ் செய்தான்.

1295 பூண்டிகழ் அலங்கல்
மார்பில் பொன்னகர்க்
கிறைவன் முக்கண்
ஆண்டகை சிறுவன்
தாள்மேல் அன்பொடு
பணிந்து போற்ற
நீண்டதோர் அருளால்
நோக்கி நிற்பெரும்
பூசை கொண்டாம்
வேண்டிய பரிசென்
என்றான் வேழமா
முகனை வென்றான். 28

1296 இந்திரன் அதுகேட்
டைய எம்பிராற் காக

ஈண்டோர்
நந்தன வனத்தை
வைத்தேன் அன்னது
நாரம் இன்றிச்
செந்தழ லுற்றா
லென்னத் தினகரன்
சுடரால் மாய்ந்து
வெந்துக ளான
தண்ணல் மேலடு
புரமே யென்ன.

29

1297 என்னலும் ஏந்தல்
கேளா ஏழ்பெருந்
தலத்தின் நீரும்
முன்னுறத் தருகோ
வான முழுப்பெருங்
கங்கை தானும்
பன்னதி பிறவும்

இங்ஙன் விளித்திடோ
பரவை யாவுந்
துன்னுறு விக் கோ
ஒன்று சொல்லுதி
வேண்டிற் றென்றான். 30

1298 ஐங்கரக் கடவுள்
இவ்வா றறைதலும்
அனைத்தும் நல்கும்
பங்கயத் தயனு
மாலும் பரவுறு
பழையோய் இங்ஙன்
அங்கவற் றொன்றும்
வேண்டேன்
அதுநினக் கரிதோ
யானொன்
றிங்குனைக் கேட்ப
னென்னா இனையன

இசைக்க லுற்றான். 31

1299 சகத்துயர் வடபொன்
மேருச் சாரலின்
நின்றும் போந்து
மிகத்துயர் எவர்க்குஞ்
செய்யும் வெய்யள்
சிறுவர்ச் செற்று
மகத்துயர் விதியின்
சேய்க்கு வருவித்த
நிமலன் பொற்றாள்
அகத்தியன்
கொங்கின் பால்வந்
தருச்சனை புரிந்து
மேவும்.

32

1300 அன்னவன் தனது
மாட்டோர்
அணிகமண் டலத்தி

ஊடே
பொன்னியென்
றுரைக்குந் தீர்த்தம்
பொருந்தியே இருந்த
தெந்தாய்
நன்னதி யதனை
நீபோய் ஞாலமேற்
கவிழ்த்து விட்டால்
இன்னதோர்
வனத்தின் நண்ணும்
என்குறை தீரு
மென்றான்.

33

1301 பாகசா தனன்இம்
மாற்றம் பகர்தலும்
பிறைசேர் சென்னி
மாகயா னனத்து
வள்ளல் மற்றித

செய்து மென்னா
ஓகையால் அவனை
அங்கண்
நிறுவிப்போய்
ஓல்லை தன்னில்
காகமாய் முனிபா
லான கமண்டல
மிசைக்கண் உற்றான். 34

1302 கொங்குறு முனிவன்
பாங்கர்க் குண்டிகை
மிதிற் பொன்னி
சங்கரன் அருளின்
வந்த தன்மையும்
புணர்ப்பு முன்னி
ஐங்கரன் கொடியாய்
நண்ண அகத்தியன்
அவனென் றோரான்

இங்கொரு பறவை
கொல்லாம் எய்திய
தென்று கண்டான்.

35

1303 கண்டனன் பிள்ளை
செல்லக் கரதல
மெடாநின் றோச்ச
அண்டருக் கலக்கண்
செய்த கயமுகத்
தவுணற் செற்றேன்
குண்டிகை அதனைத்
தள்ளிக் குளிர்புனற்
கன்னி யன்னான்
பண்டையில் இசைவு
செய்தான் பாரில்நீ
படர்தி என்றான்.

36

1304 என்னலுங் காஞ்சி

தன்னில் எம்பிரான்
உலகம் ஈன்ற
அன்னைதன் அன்பு
காட்ட அழைத்திட
வந்த கம்பை
நன்னதி போல
விண்ணும்
ஞாலமும்நடுங்க
ஆர்த்துப்
பொன்னியா றுலகந்
தன்னில்
பொள்ளெனப்
பெயர்ந்த தன்றே.

37

1305 பெயர்தலும்

உமைதன் பிள்ளை
பிள்ளையின் உருவம்
நீத்துப்

பயிறரு மறைநூல்
வல்ல பார்ப்பன
மகன்போற் செல்லச்
சயமிகு தவத்தின்
மேலோன்
தன்மையங் கதனை
நோக்கி
உயிர்முழு தடவே
தோன்றும்
ஒருவன்போல்
உருத்து நின்றான்.

38

1306 தேவனோ அவுணன்
தானோ அரக்கனோ
திறலின் மேலோன்
யாவனோ அறிதல்
தேற்றேன் ஈண்டுறு
நதியைச் சிந்திப்

போவனோ சிறிது
மெண்ணா
அகந்தையன்
போலும் அம்மா
யாவனோ வன்மை
தன்னை அறிகுவன்
விரைவின் என்றான்.

39

1307 விரைந்தன பின்ன
ரேக மெய்வழி பாடு
செய்வோர்
அரந்தையை நீக்கும்
எங்கோன் அச்சுறு
நீரன் போல
இரிந்தனன் போத
லோடும் இருகையுங்
கவித்த மாக்கித்
துரந்தனன் முனிவன்

சென்னி துளக்குறத் 40
தாக்க உன்னி.

1308 குட்டுவான் துணிந்து
செல்லுங் குறுமுனிக்
கணிய னாகிக்
கிட்டுவான் விசம்பி
னூடு கிளருவான்
திசைக டோறும்
முட்டுவான் பின்பு
பாரின் முடுகுவான்
அனையன் கைக்கும்
எட்டுவான் சேய
னாகி ஏகுவான்
எவார்க்கும் மேலோன்.

41

1309 இப்படி முனிவன்
சீற்றத் தலமர யாண்டு

மேகித்
தப்பினன் திரித
லோடுஞ் சாலவுந்
தளர்ச்சி யெய்திச்
செப்பரி திவன்றன்
மாயஞ் செய்வதென்
இனியா னென்னா
ஒப்பருந் தவத்தோன்
உன்ன எந்தைய·
துணர்ந்தான் அன்றே.

42

1310 ஓட்டமோ டுலவு
முன்னோன்
ஒல்லையில் தனது
மேனி
காட்டினன் முனிவன்
காணாக் கதுமெனக்
கலங்கி அந்தோ

கோட்டிப முகனோ
ஈண்டுக் குறுகினன்
அவனை யானோ
ஈட்டொடு துரந்தேன்
கொல்லென்
றேங்கினன் இரங்கு 43
கின்றான்.

1311 இரங்கிய முனிவன்
முன்னம் ஏந்தலைப்
புடைப்பான் கொண்ட
கரங்களை எடுத்து
வானில் காருரும் ஏறு
வெற்பின்
உரங்கிழி தரவே
நீங்கா துரப்பினில்
வீழ்வ தேபோல்
வரங்கெழு தனாது

நெற்றி வருந்துறத் 44
தாக்கல் உற்றான்.

1312 தாக்குதல் புரிந்த
காலைத் தாரகப் பிரம
மான
மாக்கய முகத்து
வள்ளல் வரம்பிலா
அருளி னோடு
நோக்கியுன் செய்கை
என்னை நுவலுதி
குறியோய் என்னத்
தேக்குறு தமிழ்தேர்
வள்ளல் இனையது
செப்பு கின்றான். 45

1313 அந்தண குமரன்
என்றே ஐயநின்

சிரமேல் தாக்கச்
சிந்தனை புரிந்தேன்
யாதுந் தெளவுலேன்
அதற்குத் தீர்வு
முந்தினன் இயற்று
கின்றேன் என்றலும்
முறுவல் செய்து
தந்தியின் முகத்து
வள்ளல் அலமரல்
தவிர்தி யென்றான்.

46

1314 என்றலுந் தவிர்ந்து
முன்னோன்
இணையடி மிசையே
பல்கால்
சென்றுசென்றிறைஞ்சி
யன்னோன் சீர்த்திய
தெவையும் போற்றி

உன்றிறம் உணரேன்
செய்த தவற்றினை
உளத்திற் கொள்ளேல்
நன்றருள் புரிதி என்ன
நாயகன் அருளிச்
செய்வான்.

47

1315 புரந்தரன் எந்தை
பூசை புரிதரு
பொருட்டால்
ஈண்டோர்
வரந்தரு காமர்
தண்கா வைத்தனன்
அதுநீ ரின்றி
விரைந்தது பொலிவு
மாழ்கி வெறுந்துகள்
ஆத லோடும்
இரந்தனன்

புனல்வேட் டெம்மை
இயல்புடன் வழிபட்
டிந்நாள். 48

1316 ஆதலின் கோடிபோல்
யாமுன் னரும்புனர்
குடிகை மீது
காதலித் திருந்து
மெல்லக்
கவிழ்த்தனம் அதனை
ஈண்டுப்
போதலுற் றிடவுஞ்
சொற்றாம் பொறாதுநீ
செய்த வற்றில்
யாதுமுட் கொள்ளேம்
அவ்வா றினிதென
மகிழ்தும் அன்றே. 49

1317 ஈண்டுநீ புரிந்த

தெல்லாம் எமக்கிதோ
ராட லென்றே
காண்டுமா லன்றி
நின்பால் காய்சினங்
கொண்டேம்
அல்லேம்
நீண்டசெஞ்
சடையெம் மையன்
நேயன்நீ எமக்கும்
அற்றே
வேண்டிய வரங்கள்
ஈதுங் கேண்மதி
விரைவின் என்றான். 50

1318 வேறு

என்னா இதுசெப்
பலும்எம் பெருமான்
முன்னா கியதோர்

முனிவன் பணியா
உன்ன ரருள்ளய்
தலின்உய்ந்
தனன்யான்
நன்னா யகனே
எனவே நவில்வான். 51

1319 நிற்பா லினும்அந்
நெடுமா லுணரான்
தன்பா லினுமே
தமியேன் மிகவும்
அன்பா வதொர்தன்
மையளித் தருள்நீ
இன்பால் அதுவெ
குவள்ளப் பொழுதும். 52

1320 இன்னே தமியேன்
எனவே இனிநின்
முன்னே நுதலின்

முறையால் இருகை
கொன்னே கொடுதாக்
குநர்தங் குறைதீர்த்
தன்னே யெனவந்
தருள்செய் யெனவே. 53

1321 முத்தண் டமிழ்தேர்
முனிஈ தறைய
அத்தன் குமரன்
அவைநல் கினமால்
இத்தன் மையவே
அலதின் னமும்நீ
சித்தந் தனில்வேண்
டியசெப் பெனவே. 54

1322 கொள்ளப் படுகுண்
டிகையிற் குடிஞை
வெளடீளப் பெருநீர்
மிசையுற் றடிகள்

தள்ளக் கவிழ்வுற்
றதுதா ரணிமேல்
எள்ளிற் சிறிதும்
இலதென் றிடவே.

55

1323 ஊனாய் உயிராய்
உலகாய்*
உறைவோன்
மேனாள் அருள்செய்
வியன்மா நதிதான்
போனா லதுபோற்
புனலொன் றுளதோ
நானா டிடவே நலமா
னதுவே.

(* சிவஞானிகள்,
“மரத்தை மறைத்தது
மாமத யானை”

என்று
திருமூலர்
கூறியதுபோல்
உலகாதிகளையும்
சிவபெரு-
மானாகவே
காண்கின்றார்கள்.
அல்லாதவர்கள்
உலகாதி-
களாகவே
காண்கின்றார்கள்;
ஆதலின் உலகாய்
என்றார்.)

56

1324 அந்நீர் மையினால்
அடியேற் கிவண்நீ
நன்னீர் நவையற்
றதுநல் கெனவே

கைந்நீர் மையினாற்
கடுகின் துணையாம்
முந்நீர் அயிலும்
முனிவன் மொழிய.

57/td>

1325 காகத் தியல்கொண்
டுகவிழ்த் திடமுன்
போகுற் றபுதுப்
புனலாற் றிடையே
மாகைத் தலநீட்
டினன்வா னுலவும்
மேகத் திறைமால்
கடல்வீழ்ந் தெனவே. 58

1326 அள்ளிச் சிறிதே
புனலம் முனிவன்
கொள்ளப் படுகுண்
டிகையுய்த் திடலும்

உள்ளத் தைநிரப்
பியொழிந் ததெலாம்
வெள்ளத் தொடுபார்
மிசைமே வியதே. 59

1327 முன்னுற் றதுபோல்
முனிகுண் டிகைநீர்
துன்னுற் றதுமேல்
தொலையா
வகையால்
என்னிப் புதுமை
யெனநோக் கினனால்
தன்னுற் றமனத்
தவமா முனியே.

60

1328 பேருற் றிடுமிப்
பெருநீர் அதனில்
வாரிச் சிறிதே

வருகுண் டிகையில்
பாரித் தனன்இப்
படிமுற் றுறுவான்
ஆரிப் படிவல் லவரா 61
யினுமே.

1329 அந்தத் திருமால்
அயனே முதலோர்
வந்தித் திடவே
வரமீந் தருளி
முந்துற் றிடுமு
லமொழிப்
பொருளாம்
எந்தைக் கரிதோ
இதுபோல் வதுவே.

62

1330 என்றே நினையா
இபமா முகவற்

சென்றே பணியாச்
சிறியேன் குறையா
ஒன்றே துமிலேன்
உதவுற் றனைநீ
நன்றே கவிமும் நதிநீ 63
ரையுமே.

1331 முந்தே முதல்வா
முழுதுன் னருளால்
அந்தே யளவும்
அளியில் சிறியேன்
உய்ந்தேன் இனியும்
முனையுன் னுழிநீ
வந்தே அருள்கூர்
மறவேல் எனவே. 64

1332 அற்றா கவென
அருள்செய் தயலே
சுற்றா வருதொல்

படையோ டுமெழாப்
பற்றா னவர்நா டுபரம்
பொருள்சேய்
மற்றா ரும்பியப்
பமறைந் தனனே.

65

1333 வேறு

மறைகின்ற
எல்லைதனில்
குறுமுனிவிம்
மிதமாய்மன்
னுயிர்கள் எங்கும்,
உறைகின்ற
தனிமுதல்வன்
புதல்வன்றன்
கோலத்தை உணர்ந்து
போற்றி,
அறைகின்ற

காவிரியைக்
கண்ணூற்று நகைத்து
வெகுண் டருள்கை
நாடி,
உறைகின்ற
கொங்குதனை
ஒருவித்தென்
றிசைநோக்கி
யொல்லை
சென்றான்.

66

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1333

**28. திருக்குற்றாலப் படலம் (1333
- 1353)**

1334 செற்றாலம்

உயிரனைத்தும்

உண்டிடவே

நிமிர்ந்தெழலுஞ் சிந்தை

மேற்கொள்,

பற்றாலங் கதுநுகர்ந்து

நான்முகனே

முதலோர்தம் பாவை

மார்கள்,

பொற்றாலி

தனையளித்தோன்

புகழ்போற்றி முகின்

மேனிப் புத்தேள்

வைகுங்,

குற்றாலம் ஆவதொரு

வளநகரைக் குறுமுனிவன்

குறுகி னானால்.

1335 அப்பதியில் அச்சுதனுக்
காலயமொன் றுளதம்மா
அவனி மீதில்
ஒப்பிலதோர் திருமுற்றம்
அதென்பர் இம்பரெலாம்
உம்பர் தாமுஞ்
செப்புவரா யிடைதன்னில்
அந்தணர்கள்
அளப்பில்லோர் செறிவர்
அன்னார்,
மெய்ப்படுநூல்
முறைகண்டு மோகத்தால்
தமதுமத மேற்கொண் 2
டுள்ளார்.

1336 அன்னவர்கள்
எம்பெருமான்
தன்னடியார்

தமைக்காணின் அழன்று
பொங்கி,
மூன்னுறுதொல்
பகைஞரென மிகஇகழ்ந்து
மற்றவர்தம் முகநோக்
காராய்த்,
துன்னெறியே
மேற்கொண்டு
மறைபயில்வோர்
என்பதொரு சொல்லே
தாங்கித்,
தந்நெறியும் புரியாதங்
கிருந்தனரால்
அதுணர்ந்தான் தமிழ்நர்
கோமான்.

3

1337 குறுமுனிவன்
ஆங்கவர்தஞ்

செயலுணர்ந்து குற்றால
மென்னும் மூதூர்,
மறுகினிடை யேநடந்து
மாயவன்தன் ஆலயமுன்
வருத லோடும்
நெறிவருமவ் வாலயத்திற்
செறிகின்ற வைணவர்கள்
நெடிது நோக்கிச்,
செறுநர்தமைக்
கண்டுபதை
பதைப்பார்போல்
வெய்துயிர்த்துச்
செயிர்த்துச் சொல்வார்.

4

1338 ஒல்லாத கண்டிகையும்
நீறும் அணிந்
தனையதனால் உலகில்
தேவர்,

எல்லாரும் அறியவைய
மேற்றோனுக் கடியவன்நீ
ஈண்டு செல்லச்,
செல்லாது கைத்தலத்தில்
ஒருகோலுங்
கொண்டனையாற்
சிறியை போலும்,
நில்லாயெம்
பெருமான்றன் மாநரம்
அணுகாது நீங்கு
கென்றார்.

5

1339 என்றிடலும் வெகுளாது
நகைசெய்து
மறைநெறியை யிகந்து
நின்றீர்,
துன்றியிவண் உறைகின்ற
துணரேன்இத்

திறமெவருஞ் சொன்னார்
இல்லை,
நன்றுநெறி
யென்றுவந்தேன்
நும்பான்மை
உணர்வேனேல், நான்இம்
முதூர்,
சென்றிடவும்
நினையேனால் முனியற்க
யான்மீண்டு செல்வே
னென்றான்.

6

1340 பொதியமலை

தனிலேகும் முனிவன்இது
புகன்றிடலும் பொறாது
நீயிப்,
பதியதனில் வருவதுவும்
பாவமாம் ஈண்டுநீ படர்தி

யென்ன,
இதுசரதம் மொழிந்தீர்கள்
தொல்லோர்தம்
நூன்முறையும்
ஈதேயென்னா,
விதியருளுந் தக்கனார்
வழிமுறையோர்
தமைநீங்கி மீண்டு
செல்வான்.

7

1341 சிட்டர்புகழ் கயிலைமலை
காத்தருளுந் திருநந்தி
தேவன் செங்கேழ்,
மட்டுறுபங் கயத்துறையும்
நான்முகத்தோன்
துருவாசன் மறைநூல்
யாவுந்,
தட்டறவே உணர்பிருகு

கவுதமன்கண்
ணுவமுனிவன் ததீசி
இன்னோர்,
இட்ட பெருஞ்
சாபமெலாம்
பொய்த்திடுமோ
எனவுன்னி ஏக லற்றான். 8

1342 ஏகலுறு குறுமுனிவன்
உயிர்க்குயிராய்
நின்றோனை இகழ்வார்
தங்கண்,
மோகமுறும்
அகந்தையினை
முதலோடுங்
களைவனென முன்னி
முன்னாட்,
போகியதன்

மாயையினால் இரதத்தின்
ஆவிபடு பொன்னே
போலப்,
பாகவத மாகுவதோர்
உருக்கொண்டான்
கருணையினாற் பரவை
போல்வான்.

9

1343 ஆளுடைய நாயகன்பால்
அன்புடையான்
மாயவன்றன்
அடியனேபோல்,
கோளுடைய மாயத்தான்
மேனிகொண்டு
மீண்டுமங்கட் குறுக
லோடும்,
நீளிடையில் வரக்கண்ட
வயிணவர்கள்

எதிர்சென்று நெடிது
போற்றித்,
தாளிடையில்
வீழ்ந்திடலும் நாரணனுக்
காகவெனச் சாற்றி
நின்றான்.

10

1344 அடிமுறையின்
வணங்கியெழும்
வேதியர்தங் களைநோக்கி
அரிபால் அன்பு,
முடிவிலைநும் பாலென்று
மொழிந்தனர்அங்
கதுகாண முன்னி
வந்தாம்,
படியதனில் உமக்குநிகர்
யாருமிலை நுமைக்கண்ட
பரிசால் யாமுந்,

தொடர்வரிய பேருணர்வு
பெற்றெனமென்
றேபின்னுஞ் சொல்லல்
உற்றான்.

11

1345 முத்திதரு பேரழகர்
திருமலையி
னிடையுற்றோம் முன்னம்
இன்னே,
அத்திகிரி தனிலிருப்பச்
செல்கின்றோம்
நமபெருமான் அமருங்
கோயில்,
இத்தல மேல் உளதென்பர்
அதுபாவும்
விருப்புடையோம் என்ன
அன்னோர்,
கைத்தலத்தோர்

விரற்சுட்டி அதுதிருமால்
இருக்கையெனக்
காட்டலுற்றார்.

12

1346 காட்டுதலுங் கைதொழுது
மாலுறையும்
மந்திரத்தைக் கடிது
நண்ணி,
ஈட்டமுடன் வலஞ்செய்து
கண்ணபிரான்
அடியிணையை
இறைஞ்சி யேத்திப்,
பாட்டிலுறு தொல்லடியார்
தமைநோக்கி இவரை
வழி படுதற் குள்ளம்,
வேட்டனமால்
மஞ்சனமே முதலியன
கொணர் மின்கள்

1347 நன்றெனவே சிலரேகித்
தூயதிரு மஞ்சனமும்
நறுமென் போதும்,
மன்றலுறு செஞ்சாந்தும்
அணித்துகிலும்
ஏனையவும் மரபிற்
கொண்டு
சென்றுமுனி
வரன்முன்னம்
உய்த்திடலும்
அனையவர்தந் திறத்தை
நோக்கி,
இன்றிவரை
யருச்சனைசெய்
விதிமுறையைப
பார்த்திடுங்கள் யாரு

1348 அறுகுமதி நதிபுனையுஞ்
 செஞ்சடையெம்
 பெருமானை அகத்துட்
 கொண்டு,
 சிறுகுமுரு வுடையமுனி
 நாரணனார் திருமுடிமேற்
 செங்கை யோச்சிக்,
 குறுகுறு கெனஇருத்தி
 ஓளளரக்கிற் புனைபாவை
 கோல மீதும்,
 அறுகுதழல் உற்றென்னக்
 குழைவித்தோர் சிவலிங்க
 வடிவஞ் செய்தான்.

1349 அல்லிமலர்ப் பங்கயனும்
 நாரணனும் எந்நாளும்
 அறியொணாத்,

எல்லையிலாப்
பரம்பொருளைத் தாபித்து
மந்திரங்க ளெடுத்தக்
கூறித்,
தொல்லையுருக்
கொண்டுமலர் மஞ்சனமே
முதலியன தூய ஆக்கி,
ஒல்லைதனில்
அருச்சிப்பக்
காண்டலும்அவ்
வந்தணர்கள் உருத்துச்
சொல்வார்.

16

1350 காயத்தான் மிகச்சிறியன்
முப்புரத்தை நீறாக்குங்
கடவுட் காற்ற,
நேயத்தான்
இவ்விடையே

முன்வந்தான் யாமிகழ
நில்லா தேகி,
ஆயத்தான் பாகவத
வடிவாய்வந் திச்சமயம்
அழித்தான் அந்தோ,
மாயத்தான் பற்றுமினோ
கடிதென்று குறுமுனியை
வளைந்து கொண்டார்.

17

1351 பற்றிடுவான்
வளைகின்றோர்
தமைநோக்கி
எரிவிழித்துப் பரவை
தன்பால்,
உற்றவிடம விடுத்ததென
முனிவனறன் வெகுளித்தீ
உய்த்த லோடுஞ்,
சுற்றியது சுற்றியவர்

தமைப்பின்னும்
பொறிபடுத்தித் துரந்து
செல்ல,
மற்றவர்கள் இரிந்தேதம்
பதியிழந்து சிதறினரால்
மண்மே லெங்கும்.

18

1352 அன்னோர்கள்
போயிடலும் இன்றுமுதல்
சிவன்இடமீ
தாயிற்றென்று,
முன்னோனை
அருச்சித்துப்
பணிந்துவிடை
கொண்டுதென்பால்
முன்னிச் சென்று,
பொன்னோடு
மணிவரன்றி அருவியிழி

தருபொதியப்
பொருப்பில் நண்ணி,
மன்னோமெய்த்
தவம்புரிந்து
வீற்றிருந்தான் அப்பரமன்
மலர்ந்தான் உன்னி.

19

1353 வேறு

பூவிரி கின்ற காமர்
பொதும்பர்சேர் பொதிய
வெற்பில்
தாவிரி கும்பத் தண்ணல்
வந்திடு தன்மை
சொற்றாம்
மாவிரி கின்ற சாதி
வனத்திடை மலர்ப்பூங்
காவில்
காவிரி போந்த வாறும்

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1353

-----

29. இந்திரன் அருச்சனைப் படலம் (1354- 1383)

1354 கொடியுருக் கொண்டு
முன்னங் குண்டிகை
இருந்த பிள்ளை
படிமிசை அதனைத்
தள்ளப் படர்ந்தகா
விரியின் றன்மை
விடலருந் தளையின் நீக்கி
வியனெறிப் படுத்த
லோடும்
அடிகளின் அருளாற்

செல்லும் ஆருயிர்
போன்ற தன்றே.

1

1355 பண்டொரு தந்தி
யானோன் படர்சிறைப்
புள்ளாய்த் தள்ளக்
குண்டிகை இருந்த நீத்தங்
குவலயம் படர்ந்த
பான்மை
எண்டருந் தடையால்
வல்லோன் இருங்கடத்
திட்ட பாந்தாள்
மண்டலத் தொருவன்
நீப்ப வழிக்கொளல்
போன்ற தன்றே.

2

1356 ஏதத்தின் ஒழுக்கு நீக்கும்
இறைவனால் ஒழுக்குந்
தொல்லை

வேதத்தின் ஒழுக்கும்
நோற்று வீட்டினை
அடையும் நீரார்
போதத்தின் ஒழுக்கும்
எங்கோன் புரிதரு
கருணை யென்னும்
ஓதத்தின் ஒழுக்கு
மென்னக் காவிரி யோடிற்
றன்றே.

3

1357 தள்ளரும் பரவை ஏழுந்
தரணியைச் சூழ்ந்து நின்ற
உள்ளுறு தொடர்பு நாடி
யாவையும் ஒருங்கு
நண்ணிப்
பொள்ளெனப் புகுந்த
தென்னப் புவியெலாம்
பரவி ஆர்த்துத்

தௌௗளிதிற் கலங்கி
நீத்தந் தௌௗகிலா
தௌமுுகிற் றாமால்.

4

1358 தௌண்டிரைப் புணரி
யெல்லாந் தினைத்துணை
யாக வாரி
உண்டருள் முனிவன்
தீர்த்தம் ஒன்றினை
வேண்டு மெல்லை
அண்டர்தம் பெருமான்
நல்க அன்னவன் கரத்தி
லேந்துங்
குண்டிகைப் புனற்கு
நேராக் கூறுதற் குவமை
உண்டோ.

5

1359 தௌல்லையிற் குறியோன்
வந்தான் துய்க்குமோ

இன்னு மென்னா
வல்லையில் தழைகள்
பற்றி வாரிதி கூவிப்
பாரின்
எல்லையிற் படர்ந்த
தென்ன இலைசெறி
பொதும்பர் ஈட்டம்
ஒல்லையிற் பரித்து
மேல்கொண் டோடிய
தொலிகொள் நீத்தம். 6

1360 சந்தமும் அகிலுஞ் சங்குந்
தரளமுங் கவரி தானுஞ்
சிந்துரத் தெயிறும்
பொன்னும் மணிகளுந்
திரைமேற் கொண்டு
வந்திழி நதியின் தன்மை
வருணன்இப் பொருள்க

ளெல்லாம்

இந்திரன் தன்பால் ஒச்ச
ஏகுதல் போன்ற மாதோ.

7

1361 வரையெனுந் தடம்பொற்

றேரும் மதகரித்

தொகையும் மாந்தர்

நிரைகளுந் தரங்க மாவும்

நெறிக்கொடு மகவான்

தன்பால்

விரைவொடு சேறல்

சூரன் விண்ணவர்க் கரசன்

மீது

பொரவிடு தானை

வெள்ளம் போவன

போன்ற தன்றே.

8

1362 ஆவதோர் இனைய

வாற்றால் அலையினால்

அகல்வான் முட்டிக்
காவதம் பலவாய் ஆன்று
காசினி அளந்து கீழ்பார்
போவதோர் பொன்னி
நீத்தம் புரந்தரன் இருந்து
நோற்குந்

தாவறு வனத்திற் போதார் 9
தண்டலை புகுந்த தன்றே.

1363 ஓடுநீர் நீத்தப் பொன்னி
யொல்லையிற் காமர்
காவில்
பீடுற வருத லோடும்
பேதுறு மகவான் காணா
ஆடினான் நகைத்தான்
எங்கோன் அருச்சனை
முடிந்த தென்று
பாடினான் முதல்வன்

றாளைப் பரவினான்
படர்ச்சி தீர்ந்தான்.

10

1364 சீரினை யகற்றி நீங்காத்
திருவினை மாற்றித்
தொல்பேர்
ஊரினைக் கவர்ந்து
தன்னோர் உயிருக்கும்
இறுதி நாடுஞ்
சூரனை வென்றால்
என்னத் தொலைவிலா
மதர்ப்பு மிக்கான்
ஆரவன் உளத்திற்
கொண்ட உவகையை
அறைதற் பாலார்.

11

1365 பாடுறு பொன்னி நீத்தம்
பாய்தலும் மகவா
னேபோல்

வாடுறு கின்ற தண்கா
வல்லையிற் கிளர்ச்சி
யெய்தி
ஆடுறு பசினோ யற்றோர்
அரும்பெறல் அமிர்தம்
வந்து
கூடுற நுகர்ந்தால் என்னக்
குளிர்ப்பொடு தளிர்த்த
தன்னே.

12

1366 வானிறை கின்ற
கொண்மு வார்துளி
தலைஇய பின்றைக்
கானிறை மரனும் பூடும்
வல்லியுங் கவின்றா
லென்ன
மேனியுறை அடைகள்
மல்கி விரிதரு சினையும்

போதுந்

தானிறை கின்ற தம்மா

சதமகன் வளர்த்த பூங்கா. 13

1367 வேறு

வானில மளவிட வளர்ந்த

புன்னைகள்

ஆனவை முழுவதும்

அரும்பு கின்றன

தூநகை நித்திலத்

தொடையல் மெய்யுடை

நீன்ற மாயவன்

இலைஇய தொக்குமால்.

14

1368 தண்ணூறு பாசடை

தயங்கு புன்னைகள்

கண்ணூறு வியன்சினை

கவினப் பூத்தன

எண்ணூறு தாரகை ஈண்டி

மொய்த்திட

எண்ணுற முகிலினம்

விளங்கிற் றென்னவே. 15

1369 பண்படும் அளியினம்

பயிலு றாதன

சண்பக அணிமரந்

தயங்கிப் பூத்தன

எண்படு தபனியத்

தியன்ற போதினை

விண்படு தருக்கொடு

மேவல் போன்றவே. 16

1370 புயற்பட லந்தொடும்

புதுமென் பாடலம்

வியற்பட மலர்ந்தபூ

விழுமென் வண்டினம்

அயற்பட ஓதுவான்

வயந்தக் கம்மியன்

செயற்படு மணிச்சிறு
சின்னம் போலுமால்.

17

1371 விண்டொடர் மதிகதிர்
மிளிநுந் தாரகை
கண்டிட வைகலுங்
கணிப்பில் கண்ணடி
மண்டல நிரைத்துமண்
மாது வைத்தெனக்
கொண்டலை யளவிய
கோங்கு பூத்தவே.

18

1372 மாமலர்க் கொன்றையும்
மணிமென் பூவையுந்
தாமிரு புடையுறத்
தளிர்ந்த செய்யமா
ஏழுறு மாலயன்
இடையில் வந்தெழு
தோமறு பரஞ்சுடர்த்

தோற்றம் போன்றவே. 19

1373 ஆதவன் மீதுபோய்
அசையுந் தாழைகள்
மேதகு பாளைகள்
மிசைதந் துற்றன
பூதலம் அணங்கினார்
புனைய நீட்டிய
கோதறு நித்திலக் கோவை
போன்றவை.

20

1374 வச்சிர மேனிய
வரைகொள் காட்சிய
பச்சிளம் பூகம்வெண்
பாளை கான்றன
நச்சுறு சோலையா
நங்கைக் கெண்ணிலார்
எச்சமில் சாமரை இரட்ட
ஏந்தல்போல்.

21

1375 மேற்றிகழ் செங்கர வீர

மானவை

ஆற்றவுஞ் சினைதொறும்

அரும்பு கின்றன

நாற்றடம் புயமுடை

நாதற் கிந்திரன்

ஏற்றிய மணிச்சுட ரென்ன

லாயதே.

22

1376 அல்லிடை யன்றியே

அலர்ந்த மாலதி

வல்லிகள் தருவெனும்

மகிழ்நர் தங்களைப்

புல்லுவ பகலினும்

பொருந்து மோவெனா

முல்லைகள் மலர்ந்தன

முறுவல் செய்வபோல்.

23

1377 ஆசறு வாவிடில் அலர்ந்த

காவிசு
பாசடை யிடையிடை
பரவு கின்றன
தேசுறு தருநிழல் திருவில்
துஞ்சிய
வாசவன் விழிகளின்
மல்கு கின்றவே.

24

1378 தொல்லையின்
முறைநெறி யொருவித்
தோயமேல்
வல்லையில் அங்கிகள்
வந்துற் றாலென
அல்லியுஞ் சேயன அரத்த
ஆம்பலும்
புல்லிய கிடங்கினிற்
பொலிந்து பூத்தவே.

25

1379 பாயிரும் புனற்கயம்

பரந்த பாசடை
ஆயின இடையிடை
அவிழ்ந்த பங்கயச்
சேயலர் வண்டினந்
திளைப்பச் சேர்வன
காயெரி புகையொடு
கானம் புக்கபோல்.

26

1380 எண்ணுமித் தருக்களுங்
கொடியும் ஏனவுங்
கண்ணுற மலர்வதும்
அரும்புங் காட்சியும்
வண்ணம தெற்றெனின்
மாலைச் செக்கரும்
விண்ணுறும் உடுக்களும்
விரவிற் றொக்குமால்.

27

1381 இந்திரன் மகிழ்வுற

இனைய பான்மையால்
நந்தன வனமெலாம்
நன்று பூத்தலும்
அந்தநன் மலர்கொடே
யாதிக் கன்பினால்
முந்துறு பூசனை முயல
முன்னினான்.

28

1382 விடியல்வை கறை*

தனின் மேவி வண்டுதேன்
புடையுறு முன்னரே
புரையி லாததோர்
கடிமலர் கொய்தனன்
கொணர்ந்து கண்ணுதல்
அடிகளில் விதிமுறை
அருச்சித் தானரோ.

(* விடியல்வைகறை -
மிக விடியற் காலம்.)

1383 அப்பெரு நாண்முதல்
 ஆதி அண்ணலை
 இப்படி அருச்சனை
 இயற்றி வைகலும்
 ஒப்பற நோற்றரோ உம்பர்
 கோமகன்
 வைப்புறு சண்பக
 வனத்தின் வைகினான்.

30

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1383

**30. தேவர் புலம்புறு படலம்
 (1384- 1408)**

1384 அந்நாள் அதனில்

அவுணர்க் கிறைஏவல்
தன்னான் மிகவுந் தளர்ந்து
சிலதேவர்
எந்நாள்இப் புன்மை
எமைநீங்கும்
என்றிரங்கிப்
பொன்னாடு விட்டுப்
புவிதன்னிற் போந்தனரே. 1

1385 தீந்துமிழின் வைப்பான
தெக்கிண தேயநண்ணி
மாந்தர்புகழ் காழி
வனம்போந்து
வானவர்தம்
வேந்துதனைக் கண்டு
விரைநாண் மலரடிக்கீழ்ப்
போந்து பணிந்து புகழ்ந்து
புகல்கின்றார்.

1386 ஒன்றே தருமம் ஒழிந்து
 புவனமெலாஞ்
 சென்றே அடுகின்ற
 தியவுணர் தந்துடக்கில்
 அன்றே எமைவிட்
 டகன்றாய் உனக்கிதுவும்
 நன்றே எமையாளும்
 நாயகனும் நீயன்றோ. 3

1387 கோட்டுக் களிற்றோடுங்
 கோளரியோ டும்புவியை
 வாட்டுற் றிடுஞ்சூர
 வல்லியத்தின்
 வன்சிறையில்
 ஈட்டுற்ற தேவர்
 எனும்பசுக்கள்
 தம்மையெலாங்

காட்டிக் கொடுத்துக்
கரந்ததென்கொல்
காவலனே.

4

1388 ஏனம் பசுமான் இரலை
மரைபடுத்த
ஊனும் வடியும்
ஒலிகடலின் உள்ளபல
மீனுஞ் சுமந்து
விறலசுரர்க் கேவல்செய்து
மானங் குலைந்து
மறந்தோம் மறைகளுமே. 5

1389 மையார் களத்தார்
வரம்பெற்ற சூரனுக்குச்
செய்யாத ஏவலேலாஞ்
செய்தோம் நெறிநீதி
எய்யாத மான
மிவையெல்லாந்

தானிழந்தோம்
ஐயா மிகவும்
அலுத்தோம்
அலுத்தோமே.

6

1390 முந்நாளுந் தந்தி
முகத்தவுணன்
ஏவல்செய்து
பன்னாள் உழன்றோம்
பரமர் அதுதீர்த்தார்
பின்னாளுஞ் சூரன்
பெயர்த்தும் எமைவருத்த
இந்நாடி ரிந்தோம்
இனித்தான் முடியாதே.

7

1391 எந்நாளும் உன்னைப்
புகலென் றிருந்தவியாந்
துன்னா அவுணராற்

சோர்ந்து துயருழப்ப
உன்னா ருயிர்காத்
தொளித்திங்
கிருந்தனையால்
மன்னா உனக்குத் தகுமோ 8
வசையன்றோ.

1392 சூரன் முதலாச்
சொலப்பட்ட வெவ்வசுரர்
வீரங் குலைந்து
விளிவதற்கும்
இவ்வுலகில்
ஆரும் பழிக்கத்
திரிகின்றோம்
ஆகுலங்கள்
தீரும் படிக்குஞ்
செயலொன்று
செய்வாயே.

1393 என்னாப் பலவும் இயம்பி
இரங்குதலும்
மன்னா கியமகவான்
மாற்றம் அவைகேளா
அன்னார் மனங்கொண்ட
ஆகுலத்தைக் கண்டுநெடி
துன்னா அயரா உயரா
உரைக்கின்றான்.

10

1394 மாயை உதவ வருகின்ற
வெஞ்சூரன்
தீய பெருவேள்வி
செய்யத்
தொடங்குமன்றே
போய நமதுரிமை
பொன்னாடுந்
தோற்றனமென்

றோயு முணர்வால்
உமக்கங் குரைத்திலனோ. 11

1395 அற்றே மகஞ்செய்
தமலன் தருவரங்கள்
பெற்றே நமது
பெரும்பதமுங்
கைக்கொண்டு
சற்றேனும் அன்பில்லாத்
தானவர்கோன் தாழ்வான
குற்றே வலைநம்பாற்
கொண்டான்
குவலயத்தே. 12

1396 நீள்வா ரிதியின் நெடுமீன்
பலசுமந்து
தாழ்வாம் பணிபிறவுஞ்
செய்துந் தளர்ந்துலகில்
வாழ்வா மெனவே

மதித்திருந்தோம்

மற்றதன்றிச்

சூழ்வால் ஒருதீமை

சூரபன்மன் உன்னினனே.

13

1397 என்னே அத்தீமை

யெனவே வினவுங்காற்

பொன்னே அனைய

புலோமசையைப்

பற்றுதற்குங்

கொன்னே எனையுங்

கொடுஞ்சிறையில்

வைப்பதற்கு

முன்னே நினைந்தான்

முறியில்லாத் தீயோனே.

14

1398 ஆன செயலுன்னி

அனிகந் தனைநம்பால்

வானுலகில் உய்ப்ப
மதியால் அதுணர்ந்து
நானும் இவளும்
நடுநடுங்கி அச்சுற்று
மேனி கரந்து
விரைந்துவிண்ணை
நீங்கினமால்.

15

1399 மீனும் வடியும்
வியன்தசையுந்
தான்சுமந்த
ஈன மதுவன்றி ஈதோர்
பழிசுமக்கின்
மானம் அழிய வருமே
அதுவன்றித்
தீன முறுசிறையுந் தீராது
வந்திடுமே.

16

1400 வெய்யவர்தம்

வன்சிறையின் வீழின்
முடிவில்லா
ஐயன் அடிகள் அருச்சித்
தியாமெல்லாம்
உய்ய அவுணர்
உயிரிழப்ப மாதவத்தைச்
செய்யும் நெறியுண்டோ
வெனச்சிந்தை
செய்தனனே.

17

1401 சிந்தை அதனில் இனைய
செயலுன்னி
அந்த மறுதுயரத் தாமும்
நுமைவிட்டு
வந்து புவியின்
மறைந்துதவஞ்
செய்துமுக்கன்
எந்தை அடிகள் அருச்சித்

திருந்தனனே.

18

1402 அல்லல் புரியும்

அவுணர்பணி

யால்வருந்தித்

தொல்லையுள

மேன்மையெலாந்

தோற்றனமே மற்றினிநாம்

எல்லவரும் வெளடீளி

மலைக்கேகி

இறைவனுக்குச்

சொல்லி நமது

துயரகற்றிக்

கொள்வோமே.

19

1403 வம்மின் எனவுரைப்ப

வானோர் அதுகேளா

வெம்மி னதுகண்ட

வியன்கண் டகியெனவும்
அம்மென் மயிலெனவும்
ஆடி நகைசெய்து
தம்மின் மகிழ்ந்து
மதர்ப்பினொடு
சாற்றலுற்றார்.

20

1404 கோவுநீ எங்கள் குரவனுநீ
தேசிகன்நீ
தேவுநீ மேலாந் திருவுநீ
செய்தவநீ
ஆவிநீ மற்றை அறிவுநீ
இன்பதுன்பம்
யாவுநீ யாகில் எமக்கோர்
குறையுண்டோ.

21

1405 பார்த்துப் பணித்த
பணிசெய்து நின்றன்னை
ஏத்தித் திரிதல் எமக்குக்

கடனாகும்
நீத்துத் துயர நெறியறுத்தி
எம்மையென்றுங்
காத்துப் புரத்தல் உனக்குக்
கடன்ஐயா.

22

1406 தேரா அவுணர்
திறந்தன்னை
முன்தடிந்தாய்
சூரா தியருயிருங்
கொள்ளுநெறி
சூழ்கின்றாய்
பாராள் பவர்க்கும்
பலமுனிவர்க்
குஞ்சுரர்க்கும்
ஆராயின் நீயன்றி யாரே
துணையாவார்.

23

1407 ஆதலால் எங்கள்

அலக்கண் அகற்றிடுவான்
காதலாய் அத்தன்
கயிலைக்
கெமைக்கொண்டு
போதுநீ யென்னப்
புரந்தரனும் நன்றென்று
கோதிலா உள்ளத்
தொருசூழ்ச்சி
கொண்டனனே.

24

1408 ஆவ தொருகாலை
அமரர்கோன்
தானெழுந்து
தேவர் தமைநோக்கிச்
சிறிதிங் கிருத்திரென
ஏவரையும் அங்கண்
இருத்தியொரு தானேகிப்
பாவை அயிராணி

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1408

**31. அயிராணி சோகப் படலம்
(1408 - 1429)**

1409 அன்னம் பொருவு
நடையாள் அவன்வரலும்
முன்னங் கெதிரா
முறையாற் பலமுறையும்
பொன்னங்
கழலிணையைப் பூண்டு
வணங்கியெழீஇ
என்னிங்கொ
ரெண்ணமுடன் ஏகிற்
றிறையென்றான்.

1410 அம்மொழியைக் கேளா
அரசன் உரைசெய்வான்
வெம்மைபுரி சூரன்
வியன்பணியா
லேவருந்தி
எம்மை யடைந்தார்
இனையசில தேவர்
தம்முன் இடர்பலவுஞ்
சாற்றி இரங்கினரே.

2

1411 அன்னார் மனங்கொண்ட
ஆகுலமும் நந்துயரும்
பொன்னார்
சடைமுடியெம்
புண்ணியற்குத்
தாம்புகலின்
இந்நாள் அவுணர்க்
கிறுவாய் தனைப்புரிந்து

தொன்னான் உரிமை
யளிப்பன்னனுந்
துணிவால்.

3

1412 ஆகின்ற துன்பத் தழலாற்

பதைபதைத்து
வேகின்ற சிந்தை
வியன்அமரர்
தம்முடனயான்
பாகொன்று தீஞ்சொல்
உமைபாகன்
பணிவரைக்குப்
போகின்றேன் இது
புகலுதற்கு வந்தனனே.

4

1413 என்னும் பொழுதில்

இடருற் றிகல்வாளி
தன்னங்கம் மூழ்கத்
தளர்ந்துவீழ்

மஞ்ஞையென
அன்னம் பொருவு
நடையாள் அயிராணி
மன்னன் திருமுன்
மயங்குற்று வீழ்ந்தனளே.

5

1414 வீழ்ந்தாள் தரிக்கரிதாம்
வெய்ய துயர்க்கடலில்
ஆழ்ந்தாள் தனதறிவும்
அற்றாள் பிரியாது
வாழ்ந்தாளென்
செய்வாள் மகவான்
அதுகண்டு
தாழ்ந்தா குலத்தோ
டெடுத்தான்
தடக்கையால்.

6

1415 ஆர்வமொடு கையால்
அணைத்தே

அவளைத்தன்
ஊருமிசை யேற்றி
உணர்ச்சிவரும்
பான்மையெலாஞ்
சேரவொருங் காற்றச்
சிறிதே தெளவுற்றாள்
காரின் மலிகின்ற
மின்போலுங்
காட்சியினாள்.

7

1416 சிந்தை மயக்கஞ்
சிறிதகன்று தேற்றம்வர
முந்தை இடர்வந்து
முற்றுந் தனைச்சூழ்ந்த
வந்த மடமான்
அதுபோழ்தில்
தன்னுள்ளம்
நொந்து நடுங்கி இனைய

நுவல்கின்றாள்.

8

1417 பொன்னாடு விட்டுப்
புவியின் வனத்திருந்து
முன்னார் அருள்கொண்
டுவப்புற்று மேவினனால்
என்னா ருயிரே எனைநீ
பிரிவாயேல
பின்னர் துணையான்
பிழைக்கும்
நெறியுண்டோ.

9

1418 வாகத்து நேமிக்கும்
வான்பாடு புள்ளினுக்கும்
மேகத் திறமும்
வியன்மதியு
மாவதுபோல்
நாகத் துறைவோர்க்கு
நாயகமே நீயலதென்

சோகத்தை நீக்கித்
துணையாவார்
வேறுண்டோ.

10

1419 அன்றி யுனைப்பிரிந்தும்

ஆவிதனைத்
தாங்கவல்லேன்
என்றிடினும்
யானொருத்தி யாருந்
துணையில்லை
ஒன்றுநெறி நீதி உணராத
தீயவுணர்
சென்றிடுவர் நாளும்
அவர்கண்டால்
தீங்கன்றோ.

11

1420 நீடு புகழ்சேர்

நிருதர்கோன்
சூழ்ச்சியினால

தேடரிய பொன்னுலகச்
செல்வத்தை விட்டிந்தக்
காடுதனில் வந்து கரந்து
தவம்புரிந்து

பாடுபடு மாறும்

பழிக்கஞ்சி யேயன்றோ. 12

1421 தீய அவுணர் திரிவர்

அவர்சிறியர்

மாயை பலபலவும்

வல்லார் பவமல்லால்

ஆய தருமம் அறியார்

பழிக்கஞ்சார்

நீயும் அதுணராய்

அன்றே நெடுந்தகையே. 13

1422 உன்னன் புடைய

வொருமகனும்

இங்கில்லை

துன்னுஞ் சுரருமில்லை
தொல்களிற்றின்
வேந்துமில்லை
பின்னிங் கொருமா
தருமில்லை
பெண்ணொருத்தி
தன்னந் தனியிருக்க
அஞ்சேனோ தக்கோனே.

14

1423 பல்லா றொழுகிப்
பவஞ்செய்
அவுணரெனும்
ஒல்லார் எனைக்காணின்
ஒடிவந்து பற்றினர்போய்
அல்லா தனபுரிவ ரானால்
அனையபழி
எல்லாமுன் பாலன்றி
யார்கண்ணே

1424 மன்னே இதுவோர்
துணிவுரைப்பன்
மன்னுயிர்கொண்
டின்னே தமிழேன்
இரேன்உலகில்
யாவரையும்
முன்னே படைத்தளிக்கும்
முக்கணர்தம்
வெற்பினுக்குன்
பின்னே வருவேன்
பெயர்வா யெனவுரையா.

1425 பின்றாழ் குழலி
பெருந்துயரத்
தோடெழுந்து
நின்றாள் இறையுன்னி

நேயத் தொடுநோக்கி
நன்றால் உனது
திறனென்று நாகரிறை
சென்றார்வ
மோடவளைப் புல்லியிது
செப்புகின்றான்.

17

1426 வாராய் சசியே

வருந்தேல் அமரருடன்
காரார் களத்தோன்
கயிலைக்
கியான்போனால்
ஆராய்ந்து நின்னை
அளிப்பவர்அற்
றாலன்றோ
பேரார்வ மோடெனது
பின்நீ வருவதுவே.

18

1427 செய்ய சடைமேற்

சிறந்தமதிக் கோடுபுனை
துய்யவனும் வேலைத்
துயின்றோனுஞ்
சேர்ந்தளித்த
ஐயன் எமக்கோர்
அரணாகி யேயிருக்க
நையல் முறையாமோ
நங்காய் நவிலுதியால்.

19

1428 ஏவென்ற கண்மடவாய்
ஈசனருள் அன்னோனை
வாவென் றளியால்
வழுத்திமனத்
துன்னின்இங்கே
மேவுங் கயிலையில்யான்
மீண்டு வருந்துணையுங்
காவென்
றுனை அவன்பாற்

கையடையா

நல்குவனால்.

20

1429 ஆற்றல் பெரிதுடைய
ஐயனே நின்றன்னைப்
போற்றியருள் செய்யும்
பொருந்துதியால்
ஈண்டேன்று
தேற்றுதலும் அன்னான்
சிறப்பெவன்கொல்
செப்புக்கெனக்
கோற்றொடிகேள் என்னா
அமரேசன் கூறுகின்றான்.

21

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1429

---

32. மகா சாத்தாப் படலம் (1429 -

1430 முன்னம் பரமன்
அருளின்றி முகுந்த னாதி
மன்னுஞ் சுரர்தானவர்
வேலை மதித்த வேலைக்
கன்னங் கரிய
விடம்வந்துழிக் காரி
னங்கள்
துன்னும் பொழுதிற்
குயில்போல் துணுக்குற்
றிரிந்தார். 1

1431 அண்ணற் கயிலைக்
கிரிதன்னில் அடைந்து
செந்தீ
வண்ணத் தமலன்
அடிபோற்ற வருந்தல்
என்றே

உண்ணற் கரிய
பெருநஞ்சினை உண்டு
காத்துக்
கண்ணற்கும் ஏனை
யவர்க்கும்மிவை கட்டு
ரைப்பான்.

2

1432 இன்னுங் கடைமின்
அமுதம் மெழுமென்று
கூற
அந்நின் றவர்பாற்
கடலின்கண் அடைந்து
முன்போற்
பின்னுங் கடைந்தார்
இபமாமுகப் பிள்ளை
தன்னை
முன்னம் வழிபட்

டிலர்வந்து முடிவ
தோரார்.

3

1433 என்னா யகற்கு வழியா
டியற்றாத நீராற்
கொன்னார் கடலின்
நடுமத்தங் குலைந்து
வீழ்ந்து
பன்னாகர் வைகும்
இடஞ்செல்லஅப்
பான்மை நோக்கி
அன்னானை அர்ச்சித்
தனர்அச்சுத னாதி
யானோர்.

4

1434 ஆரா தனைசெய்துழி
மந்தர மாதி மைந்தன்
பேரா அருளால்
பிலம்நின்று பெயர்ந்து

முன்போல்
வாரா நிலைபெற்
றிடலோடு மகிழ்ந்து
போற்றிக்
காரார் திருமால்
முதலோர் கடலைக்
கடைந்தார்.

5

1435 கடைகின்றுழிச் செம்மதி
யாமெனக் காமர்
செம்பொன்
அடைகின்ற சும்பத்
தெழுந்திட்ட தமுத
மங்கண்
மிடைகின்ற தொல்லைச்
சுரர்தானவர் யாரும்
வெ·கி
உடைகின்ற வேலையென

ஆர்த்தனர் ஒல்லை
சூழ்ந்தார்.

6

1436 எம்மால் இதுவந் துளதால்
எமக்கேயி தென்றே
தம்மா சையினாற்
சுரர்தானவர் தம்மின்
மாறாய்த்
தெம்மா னமுடன்
பொரவுன்னலுந் தீர்வு
நோக்கி
அம்மால் விரைவின்
ஒருமோகினி ஆயி
னானே.

7

1437 மூலம் பிறந்த
விடம்போல் அழன்முண்
டிடாமல்
நீலம் பிறந்து பிறர்அச்சுற

நேர்ந்தி டாமல்
ஞாலம் பிறந்தோர்
சுரர்தானவர் நச்ச
ஆங்கோர்
ஆலம் பிறந்த
தெனமோகினி யாகி
நின்றான்.

8

1438 சேணார் உலகிற்
புவிதன்னில் திசையி
லெங்குங்
காணாத வப்பெண்
ணுருக்கண்டனர் காதல்
கைமிக்
கூணார் அமுதந்
தனைவிட்டு
முன்னொன்று கண்டோர்

மாணா கியபல்

பொருள்கண்டென வந்து 9

சூழ்ந்தார்.

1439 மெய்த்தா மரையே

முதலாய விசிக நான்கும்

உய்த்தான் மதவேள்

அதுகாலை உலப்பில்

காமப்

பித்தாய் உணர்வு

பிழையாகிப் பெரிது

மாலாய்

அத்தா ருகமா

முனிவோரினும் ஆர்வ

மிக்கார்.

10

1440 எண்ணா அவுணர்

தொகையல்லதை எந்தை

மாயம்

உண்ணாடு வானோர்
களும்பெண்மயல் உற்று
நின்றார்
மண்ணாசை தன்னிற்
பொருளாசையின் மாய
வாழ்க்கைப்
பெண்ணாசை நீங்கல்
எளிதோ பெரியோர்
தமக்கும்.

11

1441 பூண்டுற்ற கொங்கைப்
பொலன்மோகினி யான
புத்தேள்
ஆண்டுற் றவர்தங்
களைநோக்கி அமரை
நீங்கும்
ஈண்டுற் றனன்யான்
அமுதும் முளதேது நீவிர்

வேண்டுற்ற தும்பால்
உறக்கொண்மின்
விரைவின் என்றான்.

12

1442 மாலா னவன்அங் கதுகூற
மனந்தி ரிந்து
நோலா மையினால்
இறக்கின்றவர் நோக்கி
யெங்கள்
பாலா வதுநீ
யெனமுன்வரும்
பான்மை நாடி
மேலாம் அமுதே
எமக்கென்றனர் விண்ணு
ளோர்கள்.

13

1443 வானா டவர்நல்
லமுதங்கொடு மாயை

நீங்கிப்
போனார் ஒருசார்
அவரோடு பொருத
தீயோர்
தேனார் மொழிமோ
கினியாகிய செங்கண்
மாலை
ஆனா விருப்பிற்
கொடுபோயினர்
ஆங்கொர் சாரில்.

14

1444 கொண்டே கியதா
னவர்தங்கள் குழுவை
நோக்கித்
தண்டேன் மலர்ப்பா
யலின்என்னைத் தழுவ
வல்லான்
உண்டே இதனில்

ஒருவீரன் உவனை
இன்னங்
கண்டேன்
இலையென்றான்
பெண்ணுருக் கொண்ட
கள்வன்.

15

1445 ஈறாம் அவுணர்
பலரும்மிது கேட்டெ
னக்கு
மாறாய் ஒருவர்
இலையாரினும் வன்மை
பெற்றேன்
வீறா கியவீ
ரனும்யானென வீற்று
வீற்றுக்
கூறா எனையே
புணரென்று குழீஇயி

1446 கொம்மைத் துணைமென்
முலையண்ணலைக்
கூடயாரும்
வெம்மைப் படலால்
இகல்கொண்டனர் வேறு
வேறு
தம்மிற் பொருது
முடிந்தார் கிளைதம்மி
லுற்ற
செம்மைக் கனலால்
முடிவுற்றிடுஞ் செய்கை
யேபோல்.

1447 அன்னார் தொகையில்
இருவோர்அரி மாயை
யுன்னி
என்னாம் இவரோ

டிறக்கிறனம் என்று
நீங்கித்
தொன்னாள் உருவந்
தனைமாற்றிச் சுரர்கள்
போலாய்ப்
பொன்னா டவர்தங்
குழுவோடு புகுந்து
நின்றார்.

18

1448 மாண்டார் அவுணர்
அதுநோக்கி வரம்பின்
மாயம்
பூண்டாரும் வெக
மடமாதெனப் போந்த
கள்வன்
மீண்டான் அமரர் பலரும்
விருப்புற்று மேவ
ஈண்டாழி தன்னில்

அமுதந்தனை ஈத
லுற்றான்.

19

1449 ஈயும் பொழுதின்
இமையோர்கள் இனத்தி
னூடு
போயங் கிருந்த
இருகள்வரும் பொற்பு
மிக்க
மாயன் பகிரும்
அமிர்தந்தனை மந்தி
ரத்தால்
ஆயும் படிகொண்
டிலர்வல்லையின் ஆர்த
லுற்றார்.

20

1450 தண்டா மரைக்குப்
பகைநண்பெசை சாரும்
நீரார்

கண்டார் புடையுற்
றவரிங்கிவர் கள்வ
ரேயாம்
உண்டார் அமுதங்
கடிதென் றுளத்துன்னி
யங்கண்
விண்டான் அவற்குக்
குறிப்பால் விழிகாட்டி
னரால்.

21

1451 காட்டுற் றிடலும்
அரிநோக்கியிக் கள்வ
ரேயோ
வீட்டுற்ற வானோ
ருடன்உண்குவ ரென்று
தன்கை
நீட்டுற் றிடுசட்
டுவங்கொண்டு நிருதர்

சென்னி

வீட்டிச் சுரருக் கமுதூட்டி

விருந்து செய்தான்.

22

1452 அண்டத் தவார்முன்

னருந்துற்ற அமுத

மன்னார்

கண்டத் திடையே

வருமுன்னது கண்டு

மாயன்

துண்டித்த சென்னி

யழிவற்ற துணிந்த

யாக்கை

முண்டத் துடனே

துணிபட்டு முடிந்த

வன்றே.

23

1453 மாலாத சென்னி

யுடைத்தானவர் மாண்பு

நோக்கி
நீளார் அமுதுண்டவர்
விண்ணிடை நிற்ப
ரென்னாத்
தாளால் உலகம்
அளந்தோன் அவர்தங்
களுக்குக்
கோளா நிலையை
இறையோன்
அருள்கொண்டு நல்க.

24

1454 புன்னாகம் நாக
மணிவான் அடிபோற்றி
நோற்றுச்
செந்நாக மோடு
கருநாகத்தின் செய்கை
பெற்றுப்
பின்னாக முன்னந்

தமைக்காட்டிய பெற்றி
யோரை

அந்நாக மீது மறைப்பார் 25
அமுதுண்ட கள்வர்.

1455 வேறு

கெழிய ராகுவுங் கேதுவு
மேயென

மொழிய நின்ற

முதற்பெயர் தாங்கியே

விழுமி தாகிய வெய்யவ

னாதியாம்

எழுவர் தம்மொ

டிருவரும் ஈண்டினார்.

26

1456 ஈது நிற்கமுன் இன்னமு

தந்தனை

ஆத ரத்தொ டயின்றவிண்

ணோர்தொழ
ஓத வேலை யொருபுடை
யாகவே

மாது ருக்கொண்ட 27
மாதவன் வைகவே.

1457 நால்வ கைப்பட
நண்ணிய சத்தியுள்
மாலும் ஆதலின் மற்றது
காட்டுவான்

ஆல கண்டத்தன்
அச்சுதன் அச்சுறுங்
கோல மெய்திக்
குறுகினன் அவ்விடை. 28

1458 தண்டு ழாய்முடி
யான்தனி நாயகற்
கண்டு வெஃகக் கறைமிடற்
றெம்பிரான்

உண்டெ மக்கு

முனைப்புணர் காதல்நீ

கொண்ட வேடம்

29

இனிதென்று கூறினான்.

1459 ஆணின் நீங்கிய அச்சுதன்

ஆற்றவும்

நாணி இவ்வுரு நல்கிய

தன்மையாள்

காணி யாயுனைக் காதலித்

துற்றனள்

பேணி நிற்பதெ

னென்னைப் பெருமநீ.

30

1460 ஆதி காலத் தயன்செயல்

முற்றிட

மாதை மேவிட வந்துனை

வேண்டினங்

காத லோவன்று காரண

னாகையின்

மீது சேர்தரும் வீரியன்

31

அல்லையோ.

1461 நெற்றி யங்கண் நிமல

உனக்கிகல்

பற்ற தில்லையெப்

பான்மையர் கண்ணினும்

அற்ற தாக என்னாகந்

தழுவுவான்

உற்ற காதலும் உண்மைய

தன்றரோ.

32

1462 என்ன காரணம்

எண்ணிக்கொல் ஏகினை

அன்ன பான்மை

யறிகிலன் எம்பிரான்

இன்ன தாடலை நீயல்ல

தேவரே

பின்னை நாடி யறிவுறும் 33

பெற்றியோர்.

1463 அன்பில் ஆடவர் ஆடவ

ரோடுசேர்ந்

தின்ப மெய்தி யிருந்தனர்

இல்லையால்

முன்பு கேட்டது மன்று

முதல்வநீ

வன்பொ டென்னைப்

புணர்வது மாட்சியோ. 34

1464 என்று மாயன்

இசைத்தலும் எம்பிரான்

அன்று நீம் நமக்கொரு

சத்திகாண்

அன்று தாருகத் தந்தணர்

பாங்குறச்

சென்ற போழ்தினுஞ்
சேயிழை யாயினாய்.

35

1465 முன்னை வேதன்
முடிந்தனன் போதலும்
உன்னொ டேவந்
துவப்பொடு கூடினோம்
பின்னர் இந்தப் பிரமனை
யுந்தியால்
அன்னை யாகி
அளித்தனை
அல்லையோ.

36

1466 ஆகை யாலுன்
அணிநலந் துய்த்திட
ஓகை யால்இவண்
உற்றனன் செல்கென
மாகை யாரப் பிடிப்ப
வருதலும்

போகை யுன்னிப்

37

பொருக்கென ஓடினான்.

1467 நாணி ஓடிய நாரண

னைப்பிறை

வேணி யண்ணல்

விரைவுட னேகியே

பாணி யாலவன்

பாணியைப் பற்றினான்

சேணி னின்று திசைமுகன்

போற்றவே.

38

1468 பற்றி யேகிப் படிமிசை

நாவலாற்

பெற்ற தீவிற் பெருங்கடற்

சார்பினின்

மற்று நேரில் வடதிசை

வைப்பினில்

உற்ற சாலத்தின்

ஒண்ணிழல்
நண்ணினான்.

39

1469 நண்ணி யேதனி நாயகன்
அவ்விடைப்
பெண்ணின் நீர்மையைப்
பெற்றிடு நாரணன்
உண்ணெ கிழ்ந்து
மயக்குற் றுருகியே
எண்ணில் இன்புறக்
கூடினன் என்பவே.

40

1470 மூன்று கண்ணன்
முகந்தன் இருவரும்
ஏன்று கூடிய
வெல்லையில் அன்னவர்
கான்று மிர்ந்த
புனல்கண்டகி யென
ஆன்ற தோர்நதி யாகிஅ

1471 அந்த நீரின் அகம்புறம்

ஆழிகள்

தந்து வச்சிர தந்தி

யெனப்படும்

முந்து கீட முறைமுறை

யாகவே

வந்து தோன்றின

மாழையின் வண்ணமாய்.

42

1472 ஆய மண்ணில்

அகங்கெழு பஞ்சர

மேயெ னத்தந் திருந்து

சிலபகல்

மாயும் அவ்வயிர்

மாய்ந்தபிற் கூடுகள்

தூய நேமிக் குறிகொடு

தோன்றுமால்.

43

1473 நீர்த்த ரங்க நிரல்பட

வீசியே

ஆர்த்தி ரங்கி அணைவுறு

கண்டகித்

தீர்த்தி கைப்புனல்

சென்றக் குடம்பைகள்

ஈர்த்து வந்திடும்

இம்பர்கொண் டெய்தவே.

44

1474 அன்ன கீடம் அமர்ந்த

குடம்பையை

இந்நி லத்தர்கொண் டேகி

அகத்துறை

பொன்னை வாங்கிப்

பொறியினை நோக்கியே

இன்ன மூர்த்தம் இ·தென

நாடுவார்.

45

1475 நாடி யேயவை நாரண
னாகவே
கூடும் அன்பிற் குவலயத்
தேசிலர்
தேடி அர்ச்சனை செய்வர்
அதன்பெயர்
கேடில் சானக் கிராமம்
தென்பரால்.

46

1476 மாலும் எந்தையும்
மாண்பொடு கூடியே
சால மேவு தனிநக
ரேயிதன்
மூல காரணம் ஆகையின்
முந்தையோர்
மேலை நாமம் அதற்கு
விதித்தனர்.

47

1477 இந்த வண்ணம் இருக்க

முராரியும்
அந்தி வண்ணத் தமலனு
மாகியே

முந்து கூடி முயங்கிய
வெல்லையில்

வந்த னன்னெமை

வாழ்விக்கும் ஐயனே.

48

1478 மைக்க ருங்கடல்

மேனியும் வானுலாஞ்

செக்கர் வேணியுஞ்

செண்டுறு கையுமாய்

உக்கி ரத்துடன் ஓர்மகன்

சேர்தலும்

முக்கண் எந்தை

முயக்கினை நீங்கினான்.

49

1479 அத்த குந்திரு மைந்தற்

கரிகர

புத்தி ரன்எனும் நாமம்
புனைந்துபின்
ஒத்த பான்மை உருத்திரர்
தம்மொடும்
வைத்து மிக்க வரம்பல
நல்கியே.

50

1480 புவனம் ஈந்து புவனத்
திறையென
அவனை நல்கி அமரரும்
மாதவர்
எவரும் ஏத்திடும்
ஏற்றமும் நல்கினான்
சிவன தின்னருள்
செப்புதற் பாலதோ.

51

1481 முச்ச கத்தை முழுதருள்
மேனிகொண்
டச்ச தன்றொழு அச்சுதன்

போற்றிட
மெச்சி யேயவ ருக்கு
விடைகொடுத்
தெச்ச மில்சிவன் ஏகினன் 52
என்பவே.

1482 நாய கன்செல நான்முகத்
தோனைமுன்
தாயெ னத்தருந் தாமரைக்
கண்ணினான்
சேய வைகுண்டஞ்
சேர்ந்தனன் ஐயனும்
போயி னான்றன் புவனத்
தரசினில். 53

1483 அங்கண் மேவி அரிகர
புத்திரன்
சங்கை யில்பெருஞ்
சாரதர் தம்மொடும்

எங்கு மாகி இருந்தெவ்
வுலகையுங்
கங்கு லும்பகல்
எல்லையுங் காப்பனால். 54

1484 மண்ண கத்தரும் வானவ
ரும்மலர்
அண்ண லுந்தினம்
அர்ச்சிக்கும் நீர்மையான்
கண்ண னும்புக ழப்படு
காட்சியான்
எண்ணின் அங்கவ
னுக்கெதிர் இல்லையே. 55

1485 அன்ன நீர்மையன்
காணென தன்பினால்
உன்னை வந்திக்
காத்தருள் உத்தமன்
என்ன லோடும்

இசைந்துநின் றாளரோ
பொன்னி னாடு தணந்த
புலோமசை.

56

1486 வேறு

இந்திரன் மங்கை
இசைந்தது காணா
நந்தமர் கையனும்
நம்பனும் நல்கு
மைந்தனை உன்னி
வழுத்துத லோடும்
அந்தமி லாவெம தையன்
அறிந்தான்.

57

1487 காருறழ் வெய்ய
களிற்றிடை யாகிப்
பாரிடர் எண்ணிலர்
பாங்குற நண்ணப்
பூரணை புட்கலை பூம்புற

மேவ

வாரணம் ஊர்பவன்

58

முன்னுற வந்தான்.

1488 முன்னுற மேவலும்

மூவுல கோர்க்கு

மன்னவ னாகிய வாசவன்

ஐயன்

பொன்னடி தாழ்ந்து

புகழ்ந்தனன் நிற்ப

என்னிவண் வேண்டும்

இயம்புதி யென்றான்.

59

1489 கேட்டலும் இன்ன

கிளத்தினன் மாயை

மாட்டுறு சூரன் வருத்துத

லாற்பொன்

நாட்டினை விட்டனன்

நானிவ னோடுங்

காட்டுறு வேயென வேகர 60
வுற்றே.

1490 நோற்றிவண் மேவினன்
நோதகும் வானோர்
ஆற்றரி தாவவு
னன்செயும் இன்னல்
சாற்றினர் வந்து
தளர்ந்தனம் எம்மைப்
போற்றுதி யென்று
புலம்பின ரன்றே.

61

1491 தள்ளரும் வானவர்
தம்மொடு முக்கண்
வள்ளல் தனக்கெம் வரத்த
முரைக்க
வெளடளி மலைக்கு
விரைந்துசெல் கின்றேன்
எள்ளரி தாகிய இல்லினை

வைத்தே.

62

1492 தஞ்சமி லாது தனித்திவ்
வனத்தே
பஞ்சுறழ் செய்ய
பதத்தியை வைத்தால்
வஞ்சகர் கண்டின்
வெளவுவர் என்றே
அஞ்சினள் உன்றன்
அடைக்கலம் ஐயா.

63

1493 ஆத்தன் அமர்ந்த
அகன்கிரி நண்ணி
வாய்த்திடும் இவ்விடை
வந்திடு காறும்
பூத்திடு காமர் புலோமசை
தன்னைக்
காத்தருள் என்றிது
கட்டுரை செய்ய.

64

1494 மேதகு செண்டுள வீரன்
இசைப்பான்
ஏதமு றாதநின் ஏந்திழை
தன்னைத்
தீதடை யாது சிறப்பொடு
காப்பன்
நீதனி யென்று
நினைந்திடல் கண்டாய்.

65

1495 இல்லுறு நங்கையை
இங்ஙனம் வைத்தே
அல்லுறழ் கண்டன்
அருங்கயி லைக்குச்
செல்லுதி யென்றருள்
செய்து திரும்பித்
தொல்லையெம
மையனொர் சூழலின்
உற்றான்.

66

1496 வாளமர் நீந்தி
வயந்தனின் மிக்க
காளனெ னப்படு
கட்டுரை யோனை
ஆளுடை அண்ணல்
அருட்கொடு நோக்கிக்
கேளியை யென்று
கிளத்திடு கின்றான். 67

1497 மூவரின் முந்திய மூர்த்தி
வரைக்குப்
போவது முன்னினன்
பொன்னகர் மன்னன்
தேவியி ருந்தனள் தீங்கு
வராமே
காவல் கொள்நீ யெனக்
கற்பனை செய்தான். 68

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1497

This file was last revised on 14
February 2006
Please feel free to send
corrections and comments to the
Webmaster.